

Cartea lui Enoch

Capitolul 1

1. Iată cuvintele lui Enoh prin care el binecuvântează pe cei aleși și cei drepti care vor trai timpuri de mahnire profunda, când vor fi respinse toate răutățile și toate nelegiuirile. Enoh, om drept care a mers în fața Domnului, când ochii lui au fost deschiși și când el a contemplat o viziune sfântă în Ceruri și a spus: „Iată ce mi-au prezentat îngerii”.

2. acești îngeri mi-au dezvăluit toate lucrurile și mi-au dat minte să înțeleg ce am văzut, cele ce nu vor avea loc în aceasta generație ci într-o generație următoare, pentru binele celor aleși.

3. aceasta pentru că eu am putut vorbi și discuta cu cel care va părăsi într-o zi locuința sa celestă, Sfântul și Atotputernicul, Domnul acestei lumi.

4. Cel care va cobora o zi pe vârful muntelui Sinai, apărând în tabernacolul sau și manifestându-se cu toată forța puterii Sale divine.

5. Toți cei prezenți vor fi îngroziți de spaimă.

6. La fel pe tot pământul vor fi cuprinși de teama și groaza. Munții se vor prăbuși, colinele se vor scufunda, ele se vor topi în fața Sa, ca ceara în fața flăcării. Pământul va fi acoperit cu apă și vor pieri toți cei ce-l locuiesc, așadar toate ființele vor fi judecate, toate chiar și dreptii.

7. Dar cei drepti vor obtine liniștea; El îi va feri pe cei aleși și le acorda iertarea Sa.

8. Atunci ei vor deveni proprietatea lui Dumnezeu; ei vor fi copleșiți de fericire și binecuvântare; splendorile Divinității îi vor lumina.

Capitolul 2

Iată! El sosește cu zece mii dintre sfinitii săi pentru a judeca toate creaturile, pentru a nimici toate rasele de răufăcători se a condamna cu tărie crimele pe care păcătoșii și nelegiuiții le-au făcut contra lui.

Capitolul 3

1. Toți aceia care locuiesc în Ceruri cunosc ce se întâmplă pe pământ.

2. Ei știu ca sferele cerești care ne luminează nu-și schimba niciodată drumul; ca fiecare din ele răsar și apun cu regularitate, la timpul propriu fiecăruia, fără a se abate niciodată de la ordinele pe care le-a primit. Ei privesc pământul și știu imediat totul despre el de la început și până la sfârșit.

3. Ei văd ca fiecare din creațiile lui Dumnezeu urmează fără abatere drumul care i-sa dat. Ei văd vara și iarna; vad ca pământul e îndestulat cu apa și ca norii, ceta și ploaia înprospătează vahduhul.

Capitolul 4

Ei văd și admira cum fiecare copac își alcătuiește

coroana sa de frunze, cum apoi o pierde, cu excepția a 14 copaci privilegiați care rămân totdeauna verzi și care în timpul multor ierni creează impresia de primăvară.

Capitolul 5

Ei admira apoi în zilele de vara din soarele încălzește pământul, încă de la începutul drumului său, în timp ce voi căutați răcoarea frunzișului; în timp ce pământul crapa de caldura arzătoare și voi nu mai sunteți în stare să vă plimbați nici la munte, nici la șes.

Capitolul 6

1. Ei admira apoi cum în copaci la adăpostul frunzelor se încarcă în același timp de fructe; dar de asemenea ei înțeleg, și în același timp recunosc ca toate aceste lucruri sunt făcute pentru noi de Cel care trăiește veșnic.

2. Ca toate lucrările din fiecare an, ca toate creațiile Sale urmează fără abatere ordinea dinainte stabilită; și totuși; când Dumnezeu hotărăște așa toate lucrurile trebuie să dispară.

3. Ei văd cum marile și râurile săvârșesc fiecare misiunea lor.

4. În timp ce voi, voi suportați cu greutate, voi nu duceți la bun sfârșit multe din obligatiile voastre fata de Domnul vostru, voi călcați ordinele Sale; voi denigrați măreția SA, și gurile voastre hulesc prin pronunțarea de blasfemii împotriva maiestății Sale.

5. Păcătoși cu inima împietrită, nu va exista niciun fel de pace pentru voi.

6. Zilele voastre vor fi blestemate și anii vieții voastre vor fi șterși din cartea vieților; veți fi disprețuiți de toate creaturile și nu veți obține nicio îndurare.

7. În acea zi liniștea voastră va dispărea pentru totdeauna, fiind blestemați de toți dreptii și păcătoșii înșiși vă vor respinge.

8. Da, ei vă vor disprețui la fel ca nelegiuiții.

9. Dar pentru aleși, a lor va fi lumina, bucuria, pacea; a lor este moștenirea pământească.

10. Pentru voi necredincioșilor, pentru voie blestem.

11. Atunci aleșii vor primi înțelepciunea, și nu va mai fi încălcată ordinea, nu se vor mai face nelegiuiri și nu vor mai fi orgolioși: ci ei se vor purta cu grijă, se vor smeri și nu vor încălca legile sfântă.

12. Astfel ei nu vor fi pedepsiți niciodată, toată viața lor, iar moartea lor va fi fără tulburări și durere; viața lor va fi împlinită; vor îmbătrâni mă bucurie și pace; și anii lor de fericire se vor înmulți cu bucurii, cu liniște, fără nori, fără tulburări, în toți anii vieții lor.

Capitolul 7

1. Pe când copii oamenilor se înmulțiseră în acele zile. s-a făcut ca fiicele lor s-au născut grațioase și frumoase.

2. Și atunci, când îngerii, copii Cerurilor, le-au văzut, s-au îndrăgostit de ele; și ei și-au spus unii altora: să ne alegem femeii din rasa oamenilor și să avem copii cu ele.

3. Atunci, Samyaza, șeful lor a zis: „Eu mă tem ca voi nu veți fi în stare să vă împliniți gândul vostru”.

4”. Și ca eu voi suporta singur pedeapsa pentru crima voastră”.

5. Dar ei au răspuns: noi va juram.

6. Și noi ne legam cu toții cu blestem; noi nu vom schimba cu nimic planul nostru, noi vom săvârși ceea ce am hotărât.

7. Într-adevăr ei au jurat și s-au legat între ei printr-un legământ cu blestem. Ei erau în număr de 200 și coborau din Adis, loc așezat în apropierea muntelui Hermon.

8. Acest munte era denumit Hermon (în original armon), pentru ca acolo au jurat și s-au legat printr-un legământ cu blestem.

9. Iată numele șefilor lor: Samyaza, șeful lor, Urakabameel, Akibeel, Tamiel, Ramuel, Danel, Azkeel, Sarakmyal, Asael, Armers, Batraal, Anane, Zavebe, Samsaveel, Ertael, Turel, Yomyael, Arazeal. Aceștia erau șefii celor 200 de îngeri; și restul erau toți cu ei.

10. Și ei și-au ales fiecare cate o femeie, și s-au apropiat de ele și au conviețuit cu ele; și ei le-au învățat vrăjitorii, farmece și însușirile rădăcinilor și arborilor.

11. Și aceste femei ai zămislit și au născut uriași.

12. Statura lor era de 300 de coti. Ei au înghițit tot ce munca oamenilor poate să producă, și n-a fost chip să fie saturați.

13. Atunci s-au întors împotriva oamenilor înșiși ca să-i mănânce.

14. Și au început a se repezi la păsări, la dobitoace, la târâtoare și la pești, pentru a-și potoli foamea cu carnea lor și setea cu sângele lor.

15. Și atunci pământul a murmurat împotriva celor răi.

Capitolul 8

1. Azayel i-a mai învățat pe oameni să facă săbii, cuțite, scuturi, platoșe, oglinzi; el le-a arătat cum să facă brățări și podoabe, cum să folosească vopsele, arta de a-și inegri spancenele, de a folosi pietrle prețioase și tot soiul de spoieli, astfel încât oamenii s-au stricat.

2. Nelegiuirea s-a întins; depravarea s-a înmulțit, creaturile încălcau orice ordin și distrugeau tot ce le ieșea în cale.

3. Amazarak i-a învățat to felul de vrăjitorii, de farmece și însușirile rădăcinilor.

4. Armers i-a învățat arta de a dezlega vrăjitoriile.
5. Barkayal i-a învățat arta de a urmării stelele.
6. Akibeel i-a învățat semnele.
7. Tamiel i-a învățat astronomia.
8. Și Asaradel i-a învățat mișcările lunii.
9. Și oamenii, pe punctul de a pieri, au murmurat și glasurile lor s-au ridicat până la cer.

Capitolul 9

1. Atunci Mihail și Gabriel, Rafael, Suryal și Uriel, își coborâra privirile lor din Cer spre pământ, și au văzut valurile de sânge care-l înroșeau; și nedreptățile care se săvârșeau; și și-au spus unul altuia: „Aceasta este larma strigatelor lor”.
2. Pământul căruia i s-a furat copiii și-a ridicat glasul până la porțile Cerului.
3. Către voi, o! spirite cerești, către voi se ridica plângerile sufletelor spunând: Obțineți pentru noi dreptate de la Prea-Înaltul. Atunci ei au spus Domnului și Stăpânului lor; Tu ești Domnul domnilor, Zeul zeilor, Regele regilor. Tronul gloriei Tale se înalță pentru veșnicie, și pe veci Numele Tău este sfințit și slăvit. Tu ești binecuvântat și slăvit pentru totdeauna.
4. Tu ești Creatorul, Stăpânul preamărit al tuturor

lucrurilor; nimic nu este ascuns privirilor Tale; Tu stăpânești peste toate și nimic nu poate ocoli puterea Ta.

5. Tu ai văzut ce a făcut Azazyel; cum i-a învățat pe oameni tot felul de nedreptăți, și cum a arătat el lumii tot ce se petrece în Ceruri.

6. Samyaza, de asemenea, a învățat pe oameni vrăjitorii, el pe care Tu l-ai așezat deasupra tuturor camarazilor săi. Ei s-au însoțit cu fiicele oamenilor; au păcătuit cu ele și s-au dezonorat.

7. El le-au dezvăluit lor crimel; e cele mai dezgustătoare.

8. Și femeile au născut uriași.

9. Și tot pământul a fost acoperit de sânge și fărădelegi.

10. Și iată acum, ca sufletele celor moprti, ridică glasurile către tine.

11. Și s-au ridicat plânsetele lor pana la porțile cerului.

12. Vaietele lor urca spre tine; oamenii nu pot să scape de salniciile care acoperă fata pământului. Însă Tu cunoști toate lucrurile, chiar înainte ca ele să ia ființă.

13. Tu cunoști toate lucrurile: Tu știi tot ce se întâmplă și totuși nu ne spui nimic.

14. Pentru atâtea crime, ce trebuie să facem noi celui

rău?

Capitolul 10

1. Atunci Prea-Înaltul, Cel mare și sfânt, și-a făcut auzita vocea.

2. Și îl trimise pe Arsayalalyur la fiul lui Lamah (adică Noe).

3. Îi spuse: Vorbește-i în Numele Meu, dar ascunde-te de ochii lui.

4. Apoi dezvăluiește-i marele prăpăd care va face să piară toți oamenii:

Întrucât apele potopului se vor revărsa pe toată fata Pământului și toate creaturile vor fi distruse.

5. Dar învață-l e alea de a scăpa; spune-i lui în ce chip rasa lui va avea ființă pe tot pământul.

6. Apoi, Domnul spuse către Rafael: „Prinde-l pe Azazyel, leagă-i picioarele și mâinile; aruncă-l în întunericul veșnic și părăsește-l în pustia Dudael”.

7. Fa sa ploua peste el pietre grele și ascuțite; învăluiește-l în întuneric deplin.

8. Să rămână acolo pentru totdeauna, fie ca fata sa să rămână acoperita cu un voal gros; și fie ca el să nu mai vadă lumina niciodată.

9. Și când se va face ziua judecății, aruncă-l în foc.

10. Între timp, curata pământul pe care îngerii l-au dezonorat; prevestește-i viața; prevestește-i ca Eu îl voi reînvia.

11. Fii oamenilor nu vor pieri cu toții, din pricina tainelor pe care veghetorii lor li le-au arătat și pe care ei le-au arătat urmașilor lor.

12. Dar pământul a fost murdărit de învățăturile necurate ale lui Azazyel. Și de aceea el trebuie să fie făcut răspunzător de toate crimele.

13. Domnul i-a spus lui Gabriel: „Mergi la ființele cele rele, la cei condamnați, la copii depravării, omoară acești copii de depravați, acești urmași ai îngerilor veghetori, din mijlocul oamenilor; împinge-i, ațâțai pe unii contra altora. Fă-i să piară de propriile lor mâini; pentru ca zilele lor nu vor fi împlinite.

14. Ei te vor implora, dar rugile lor nu vor obține nimic pentru ei; și ei vor spera în zadar pentru copii lor viață de veci și chiar o viață de 500 de ani.

15. După aceea Domnul îi spuse lui Mihail: Du-te și anunța pedeapsa care-l așteaptă pe Samyaza și pe toți cei care au participat la crimele acestea, care s-au unit cu femeile, care s-au dezonorat prin tot felul de murdarii. Și când fii lor vor fi omorâți, când ei vor fi văzut ca a pierit tot ce le-a fost mai scump pe lume, încătușează-i sub pământ pentru șaptezeci de generații până în ziua judecății și a sfârșitului lumii; și cuvântul

acestei judecați îi va osândi pe veci.

16. Atunci ei vor fi aruncați în adâncul unui foc care îi va chinui fără încetare; și ei vor rămâne așa o veșnicie.

17. Împreună cu ei, șeful lor va arde în flăcări; și cu toții vor fi încătușați până la moartea unui mare număr de generații.

18. Nimicește, în același timp, toate sufletele dedate la jocurile vinovate, omoară urmașii îngerilor veghetori; destul și prea mult timp ei au oropsit seminția omenească.

19. Prigonitorii să fie șterși de pe suprafața pământului.

20. Răul să fie nimicit.

21. Și ramura dreptății și a omeniei să înflorească și să devină o mărturie a binecuvântării.

22. Căci dreptatea și omenia vor trebui să înflorească mă bucurie pentru timpuri fără de sfârșit.

23. Și atunci cei sfinți vor înalta Domnului rugăciuni de îndurare și vor trai până când vor da naștere la o mie de copii; în timp ce zilele tinereții lor și sabaturile lor se vor scurge mă bucurie și pace. În aceasta epoca tot pământul va fi cultivat în dreptate; el se va acoperi de arbori și de binecuvântări; vor fi sădiți pomi bogați în roade.

24. Vița de vie va crește din abundență și va produce struguri din belșug toate semințele care vor fi încredințate pământului, vor da o mie de măsuri pentru una; și o măsură de măslina va ajunge la 10 teascuri de ulei.

25. Pământul va fi mântuit de toate silniciile, de toate nedreptățile, de toate crimele, de toate nelegiuirile, de tot ce îl poate murdări. Răul va dispărea pentru totdeauna.

26. Atunci, copiii oamenilor vor trăi în dreptate, și toate neamurile îmi vor da onorurile care mi se datorează; toate mă vor binecuvânta; toate mă vor adora.

27. Pământul se va elibera de toată stricăciunea, de toate crimele, de toate caznele, de toată suferința, și el nu va mai avea a se teme că-i voi trimite un potop nimitor.

28. În acele zile, voi deschide comorile binecuvântărilor păstrate în cer, le voi răspândi pe pământ și ele vor aduce spor în lucrările și munca oamenilor.

29. Pacea și dreptatea se vor uni cu oamenii și aceasta unire sfântă va dura cât va fi lumea și cât vor fi generațiile.

Capitolul 1

1. Înainte de a se împlini toate aceste lucruri Enoh a fost răpit de pe pământ; și nimeni nu a știut unde a fost și

nici ce a devenit.

2. Toate aceste zile, el le-a petrecut cu sfinții și cu îngerii veghetori.

3. Eu, Enoh voi binecuvânta pe Domnul, merele rege al păcii.

4. Și iată: îngerii veghetori m-au numit Enoh scribul.

5. Și Domnul mi-a zis: Enoh scrib ai dreptății, du-te și vorbește îngerilor veghetori al cerului, care au părăsit înălțimile desăvârșite ale cerului și locuințele lor veșnice, cei care s-au dezonorat cu femeii.

6. Și au făcut ca oamenii, luând neveste după exemplul lor și strivand tot pământul.

7. Spune-le lor ca pe pământ, ei nu vor căpăta niciodată, nici liniște, nici iertarea păcatelor lor. Niciodată nu se vor bucura de urmașii lor; ei îi vor vedea murind pe cei ce le sunt mai dragi; ei vor plânge după fii lor uciși; și mă vor ruga pentru ei, dar niciodată nu vor obține pacea sau iertarea.

Capitolul 12

1. Atunci Enoh pleca și îi spuse lui Azazyel; Nu mai exista liniște pentru tine, o mare sentința s-a pronunțat împotriva ta. Vei fi încătușat;

2. Nu va fi niciodată pentru tine nici ușurare, nici iertare, nici putință unui ajutor, din cauza fărădelegilor

pe care tu le-ai arătat.

3. Și pentru ca tu i-ai învățat pe oameni să-l insulte pe Dumnezeu, să păcătuiască și să-i asuprească pe semenii lor.

4. Apoi l-am părăsit și am mers să le anunț eu însumi noutățile la tovarășii lui de crime.

5. Și ei s-au înspăimântat și au fost apucați de un trumurt îngrozitor.

6. Și ei m-au implorat să scriu pentru ei o plângere umilă, pentru a obține iertarea greșelilor lor; m-au rugat s-o fac să ajungă la tronul lui Dumnezeu din cer, căci ei nu îndrăznesc să i se adreseze, nici să-și ridice ochii spre cer din cauza marelui păcat pentru care au fost judecați.

7. Atunci, eu am scris o plângere umilă în sprijinul lor, pentru a obține liniște și iertare pentru tot ce au făcut.

8. Apoi i-am părăsit și mi-am continuat drumul, recitind mereu plângerea lor, către apele lui Danedan care se afla la răsărit de Hermon și acolo m-am culcat.

9. Și iată că am avut un vis și o viziune divină. Am căzut în extaz și am văzut atunci pedeapsa pe care trebuia să o anunț, vestea tristă și mustrătoare pentru copii cerului. Când m-am trezit, mă aflu în apropierea apei. Ei erau adunați, plângeau și fetele lor erau întoarse către Ubelseiael, loc așezat între Liban și Semeser.

10. Le-am împărtășit viziunile mele și visele mele.

11. Și le-am spus aceste cuvinte de judecata și dojenile pe care le meritau copii cerului.

Capitolul 13

1. Aceasta este cartea cuvintelor de judecata și cuvintele adresate îngerilor veghetori, care sunt în această lume, după porunca pe care mi-a dat-o în viziunea mea Cel Sfânt și Cel Mare. Am văzut atunci în vis ca vorbeam cu limba mea din carne și cu același suflu cu care Atotputernicul a însuflețit buzele oamenilor pentru a se înțelege între ei.

2. Și am înțeles cu inima. Însuși Dumnezeu a dat oamenilor putință să înțeleagă cuvintele adresate minții lor; iar mie, El mi-a dat autoritatea de a-i cerceta pe îngerii veghetori, copii cerului. Deci eu a scris rugămințile voastre; dar eu am văzut în viziunea mea, ca atât cât va exista lumea, niciodată voi nu veți obține ceea ce ați cerut.

3. Judecata s-a pronunțat împotriva voastră; toate rugămințile voastre sunt în zadar.

4. Așadar, de acum înainte voi nu veți mai urca la ceruri; iar pe pământ, voi veți fi încătușați atâta timp cât va exista lumea.

5. Dar, mai înainte, voi veți fi martori la nenorocirea celor care vă sunt dragi; ei nu vă vor mai aparține. Ei vor cădea sub sabie chiar sub ochii voștri.

6. Și nu puteți adresa nicio ruga pentru ei, nici pentru voi!

7. Ci veți plânge și veți suferi în tăcere. Acestea sunt cuvintele din cartea pe care am scris-o.

8. Iată acum viziunea pe care am avut-o;

9. Iată: M-am văzut înconjurat de nori și de ceata deasa; priveam cu îngrijorare mișcarea astrelor și a fulgerelor în timp ce vânturi prielnice îmi ridicau aripile și grăbeau drumul meu.

10. Am fost înălțat astfel până la cer și am ajuns curând la un zid clădit din pietre de cleștar. Flăcări mișcătoare îi învăluiau marginile. Am simțit cum mă cuprinde groaza.

11. Cu toate acestea, m-am vârat în mijlocul acestor flăcări.

12. Și am ajuns într-o vastă locuință care era pavată cu pietre de cristal. Pereții ca și podeaua, erau de asemeni din cristal și la fel și temeliile. Tavanul era format din stele rătăcitoare și fulgere de lumina și în mijloc se vedeau mișcându-se heruvimi de foc într-un car agitat. Flăcări tremurau împrejurul zidurilor și poarta era de foc. Când a fost să intru în aceasta locuință, ea era în același timp arzătoare ca focul și rece ca gheața; și nu exista acolo nici urma de fericire, nici de viață. Atunci o spaimă a pus brusc stăpânire pe mine; m-am

cutremurat de groază.

13. Tremuram ca varga, m-am întors cu fata spre pământ și am avut o viziune.

14. Iat-o: Eram într-o alta locuință mai largă decât prima, porțile căreia erau toate deschise în fața mea, în mijlocul unei flăcări tremurătoare.

15. Era atâta strălucire, măreție și fala încât îmi este peste puteri să vă descriu, nici splendoarea ce o înconjoară și nici întinderea sa.

16. Podeaua era de foc; în tavan străluceau fugere și stele rătăcitoare, iar acoperișul era în întregime un foc scânteietor.

17. L-am examinat cu atenție, și am văzut acolo înălțat un tron;

18. Al cărui aspect era ca bătut de grindina cu toate că marginile sale erau strălucitoare ca globul soarelui; din el se auzeau voci de heruvim.

19. Din acest tron puternic ieșeau torente de flăcări;

20. Strălucitoare încât era imposibil să le privești.

21. Și era cineva așezat pe acest tron măreț.

22. Al cărui veșmânt era mai strălucitor decât soarele și mai alb decât zăpada.

23. Niciun înger nu era în stare să îl privească în fața pe Strălucitorul și Magnificul, nici să se apropie de El; niciun ochi de muritor nu putea să îl privească. Un foc strălucitor ardea în jurul Lui.

24. Și se ridica, chiar înaintea lui, un foc de o mare întindere; astfel încât cei ce-l înconjurau, nu puteau să se apropie de El, și erau în fața lui mii și mii. El nu avea nevoie nici de sfaturi, nici de ajutoare, dar sfinții care formau curtea lui nu îl părăseau nici ziua nici noaptea. M-am apropiat cât am putut, acoperindu-mi fata și plin de teamă. Atunci, Domnul El însuși a binevoit cu propria Sa gura să mă cheme pe nume: Apropie-te, spuse El, apropie-te mai mult și vino să auzi cuvintele Mele sacre.

25. El m-a primit și m-a făcut să mă plec în fața porții. Și îmi țineam ochii coborâți în pământ.

Capitolul 14

1. Atunci mi s-a adresat și mi-a spus așa: Asculta, asculta fără frica, O! Enoh cel drept, O! scrib ai dreptății, apropie-te și asculta vocea mea. Du-te, spune-le îngerilor veghetori care te-eu trimis să mă rogi pentru ei: Voi trebuie să vă rugați pentru oameni și nu oamenii pentru voi!

2. De ce ați abandonat înălțimile sfinte ale cerului, locuințele voastre eterne, pentru a merge să păcătuiți cu femeile. De ce voati îndrăgostit de fiicele oamenilor;

v-ați însoțit de ele; v-ați dedat cu ele la lucruri care țin de copii pământului, și ați dat naștere unei rase nelegiuite?

3. Voi care erați spirite ale cerului, având sfințenie și viața eterna, v-ați murdărit cu femeile, v-ați dedat la muncile cărnii, ați zamlisit în sânge, v-ați purtat ca și aceia care sunt numai din sânge și carne.

4. Ei, au fost creați pentru a muri.

5. Iată de ce le-am dat lor femei, în scopul de a conviețui cu ele pentru a procrea copii care să le păstreze rasa pe pământ.

6. Dar voi ați fost creați ca spirite curate încă de la început voi aveți o viață eterna, voi nu puteți muri.

7. Și de aceea Eu nu v-am dat vouă femei, pentru ca fiind spirite curate voi trebuia să locuiți în cer.

8. Și acum uriașii care sunt rezultatul târgului dintre spirit și carne, se vor numi pe pământ spirite rele și ele vor trai pe pământ. Ei vor procrea la rândul lor spirite rele, pentru ca ei țin de cer cu o parte a firii lor pentru că își trag sămânța din îngerii veghetori cei's finti. Ei vor deveni deci spirite rele pe pământ și se vor numi spirite ale răului. Locuința spiritelor cerești este cerul; iar pământul este locuința spiritelor pământești care sunt născute din pământ.

9. Spiritele uriașilor vor fi ca norii care aduc peste

pământ nenorociri de toate soiurile, ciume, războiul, foamea.

10. Și doliul. Ele nu vor bea și nu vor mânca, invizibile pentru toate privirile, ele se vor amesteca între bărbați și femei, pentru ca ele au primit viața în zilele de nimicire și masacru.

Capitolul 15

1. După moartea uriașilor, oriunde vor zbura sufletele lor, atunci când își vor abandona trupurile, carnea lor va trebui să piară înaintea judecății. Ea va fi nimicita până în ziua marelui sfârșit al Universului; atunci când îngerii veghetori și nelegiuții vor fi distrisi pentru totdeauna.

2. Cât despre îngerii veghetori care te-au trimis să te rogi le mine pentru ei.

3. Le spun lor, acestor inteligente cerești: Voi ați avut cerul pentru a locui; tainele cele mai ascunse nu v-au fost arătate; cu toate acestea voi ați cunoscut un secret al nedreptății.

4. Și voi l-ați dezvăluit femeilor care v-au mișcat inimile și prin voi s-a înmulțit răul pe suprafața pământului.

5. Spune-le lor deci: Niciodată voi nu veți obține iertarea, niciodată nu veți mai avea pace!

Capitolul 16

1. Apoi ei m-au ridicat într-un loc unde exista un foc mistuitor; și unde după bunul lor plac, ei luau

înfățișarea unui om.

2. M-au condus pe un loc ridicat, pe un munte al cărui vâri se avânta către ceruri.

3. Și eu am văzut izvorul fulgerelor și tunetelor la marginile acestui loc, în colțul sau cel mai adânc.

4. Apoi ei m-au dus în apropierea unei ape țâșnitoare și tot mai mult către apus, către focurile soarelui ce apune. Am ajuns la marginea unui râu de foc care curgea ca apa și se varsă în marea cea mare de la apus.

5. Am văzut toate marile fluvii și am nimerit în mijlocul negrelor tenebre; în acest loc pe orice carne îl părăsește; am văzut munții de întuneric care se nasc iarna și locurile în care apa se prăvale în propriile genuni.

6. Am văzut și locul de vărsare al tuturor fluviilor din lume și pe cel al genunii.

Capitolul 17

1. Am ajuns apoi la magazia tuturor vânturilor și am văzut modul în care ele folosesc drept ornament pământul și la păstrarea temeliiilor pământului.

2. Am văzut piatra unghiulara care susține pământul.

3. Am văzut și cele patru vânturi care susțin pământul și bolta cerească.

4. Am văzut vânturile care sufla în înaltul cerului;

5. Cele care se înalță între cer și pământ și care formează stâlpi cerului.

6 Am văzut vânturile care fac să se rotească cerul și care pun în mișcare pe orbitele lor soarele și stelele, și deasupra pământului, am văzut vântul care susține norii.

7. Am văzut drumul îngerilor.

8. Am văzut la marginea pământului, bolta cereasca sprijinindu-se de el. Atunci m-am întors spre miazăzi.

9. Acolo ard, noapte și zi șase munți de pietre prețioase, trei la partea de răsărit, trei la partea de miazăzi.

10. Cei dinspre răsărit erau făcuți din pietre de diverse culori; perle și antimoniu; cei dinspre miazăzi erau pietre roșii. Vârfurile lor se înălțau până la cer ca tronul lui Dumnezeu, care era din alabastru și în partea de sus din safir. Am văzut și focul dogoritor care ardea pe munți.

11. Acolo, am mai văzut și o regiune întinsă unde se adunau apele.

12. Am văzut și izvoarele pământului, ascunse în coloanele luminate luminate ale cerurilor.

13. Și în aceste coloane ale cerului, eu am văzut focuri care izbucnesc fără număr, dar nici în sus nici în jos. Deasupra acestor izvoare, am văzut un loc care nu are nici bolta deasupra, nici pământ dedesubt, și nu era nici pic de apă; și nimic la dreapta nimic la stânga; un loc cu desăvârșire pustiu.

14. Și acolo, am zărit șapte stele, strălucind ca munții de foc, sau ca niște spirite desăvârșite.

15. Atunci îngerul a spus: acest loc, va fi până la dispariția cerului și a pământului, închisoarea stelelor și a armatelor cerului.

16. Aceste stele care se rostesc deasupra focului sunt acelea care au călcat porunca lui Dumnezeu, înainte de a-și încheia încercările lor. Și de aceea au fost încătușate în acest loc, până când își vor ispăși crimele lor în anul cel de taina.

Capitolul 18

1. Atunci Uriel striga: Iată îngerii care au trăit cu femei, și au fost destinați a fi conducători;

2. Cei care au dezonorat oamenii, înmulțind greșelile printre ei, punându-i să aducă jertfe demonilor precum lui Dumnezeu. Dar în ziua cea mare ei vor fi judecați se vor pieri, și femeile lor împreună cu ei, pentru ca s-au lăsat ademenite fără să se opună.

3. Și eu, Enoh, eu singur, am văzut sfârșitul tuturor acestor lucruri, și nimănui nu i-a fost dat să vadă ce am

văzut eu.

Capitolul 19

1. Iată numele îngerilor care veghează.
2. Uriel, unul dintre îngerii sfinți, care comanda strigatele și griază.
3. Rafael, unul dintre îngerii sfinți, care comanda asupra spiritelor omenești.
4. Raguel, unul dintre îngerii sfinți, care pedepsește lumea și astrele.
5. Mihail, unul dintre îngerii sfinți care veghează la virtuțile oamenilor și comanda neamurile.
6. Sarakiel, unul dintre îngerii sfinți, care veghează asupra copiilor oamenilor care au greșit.
7. Gabriel, unul din îngerii sfinți, care comanda peste Ikisat, peste paradis și peste heruvimi.

Capitolul 20

1. Eu am făcut, în sfârșit un lung ocol pentru a sosi într-un loc unde nimic nu era întreg.
2. Eu nu am văzut acolo, nici lucrurile minunate arătate în cer, nici pământul cu minunățiile sale; acolo nu era decât un pustiu singuratic și îngrozitor.
3. Acolo am mai văzut șapte stele înlănțuite unele cu altele precum niște munți mari, precum niște focuri mistuitoare. Și am strigat când am văzut aceasta. Pentru ce crime sunt înlănțuite aceste stele; pentru ce au fost ele surghiunite în acest loc? Atunci Uriel, unul dintre îngerii care era cu mine și care mi-a fost însoțitor, mi-a răspuns: Enoh de ce o astfel de întrebare? de ce aceasta îngrijorare, aceasta neliniște? Aceste stele au încălcat ordinele Domnului Prea-Înalt; și pentru a-și ispăși

crimele lor, ele au fost încătușate în acest **I**; °C pentru un număr fără sfârșit de veacuri.

4. De aici am mers într-un alt loc al groazei.

5. Acolo am văzut lucrând un foc imens, dogoritor și mistuitor, în mijlocul căruia exista o despicătură și coloanele de foc se luptau între ele și se înfundau în genuni. Mi-a fost peste putere să apreciez atât mărimea cât și înălțimea lui; nu am putut cunoaște nici originea sa. Și am strigat încă o dată în fața a ce am văzut: Ce loc teribil! și cât este de dificil să cercetezi aceste taine.

6. Uriel, unul dintre îngerii care era cu mine mi-a răspuns și mi-a spus: Enoh, de ce aceasta teama, de ce aceasta mirare, la vederea acestui loc teribil, la vederea acestui loc de suferință? Aici este, adăugă el, închisoare îngerilor; și aici vor fi ei închiși pentru totdeauna!

Capitolul 21

1. De acolo, am plecat către celălalt loc, așezat înspre apus, unde am văzut un munte mare și înalt, o stâncă abruptă și patru locuri de întâlnire încântătoare

2. În interior, acest loc era adânc, spațios, lustruit și egal, dar într-un întuneric deplin.

3. Atunci, Rafael, unul dintre îngerii sfinți care mă însoțeau, mi-a spus: Iată locurile preafericite unde se aduna spiritele, sufletele morților; acesta este locul unde se vor aduna toate sufletele copiilor oamenilor.

4. Aceștia vor rămâne în acest loc, până în ziua judecății, până la vremea care le-a fost hărăzită.

5. Însă mai este mult timp până în ziua marii judecați. Și am văzut sufletele copiilor oamenilor care muriseră și strigătul lor acuzator se ridica până la cer.

6. Atunci l-am întrebat pe Rafael, îngerul care mă însoțea și i-am spus; A cui este aceasta voce auzatoare care urca spre cer?

7. El mi-a răspuns: Aceasta este vocea spiritului lui Abel, care a fost ucis de fratele sau Cain, și care îl va învinui până când neamul sau va fi nimicit de pa fata pământului.

8. Până când neamul sau va fi șters din rândul oamenilor.

9. Atunci, l-am întrebat despre el, despre judecata de apoi și i-am spus: De ce sunt unii despărțiți de ceilalți? El mi-a răspuns: Sunt trei clase diferite pentru spiritele morților, trei clase diferite pentru spiritele dreptilor.

10. Aceste clase se despart printr-o prăpastie, printr-o apă și printr-o lumina pe apa.

11. Păcătoșii sunt împărțiți la fel; după moartea lor; ei sunt îngropați în pământ, dacă judecata nu i-a ajuns încă în viață.

12. Acesta este locul în care sunt închise sufletele lor, aici sunt lăsați prada durerilor de neîndurat, pedeapasa celor care sunt condamnați pentru eternitate și sufletele cărora vor fi osândite și încătușate pentru totdeauna.

13. Și iată acestea exista de la facerea lumii. Sufletele celor ce se plâng sunt separate de cele care veghează la nimicirea lor în ziua judecății.

14. Așa arata locul destinat sufletelor oamenilor nedrepti și păcătoși, sufletele acelor care au comis nedreptăți și care s-au amestecat în obștea nelegiuitorilor cu care se asemănau. Sufletele lor nu vor fi nimicite în ziua judecății; dar vor fi închise în acest loc, de unde nu vor mai scăpa niciodată. Atunci l-am lăudat pe Dumnezeu.

15. Și am zis: Fii binecuvântat Doamne al meu, Domn al gloriei și ai dreptății, stăpânul suprem și veșnic.

Capitolul 22

1. De acolo am plecat spre alt loc, în partea de apus, la marginile pământului.

2. Acolo am văzut un foc puternic și o mișcare continua, care se rotea și noapte și zi fără a se opri niciodată.

3. Și l-am întrebat pe îngerul care mă însoțea, și i-am spus lui: Ce este acela? De ce aceasta mișcare fără de răgaz?

4. Atunci Raquel, unul dintre îngerii care mă însoțea mi-a răspuns:

5. Acest foc dogoritor, care se mișca fără încetare spre apus, este focul care aprinde toți aștrii cerului.

Capitolul 23

1. De acolo, am ajuns într-un alt loc și am văzut un

munte de foc arzând noapte și zi. Când m-am apropiat, am zărit șapte munți strălucitori, care erau separați unul de altul.

2. Pietrele din care erau formați, erau frumoase și strălucitoare; ei sclipeau și radiau, iar suprafața lor era lustruită. Erau trei către răsărit, cu atât mai de neclintit, cu cât erau așezați unul peste celălalt; și existau trei la miazăzi la fel de neclintiți. Erau de asemenea, vai adânci, dar care erau separate unele de altele. În mijloc se ridica cel de al șaptelea munte. Și toți acești munți apăreau de departe ca niște tronuri maiestuoase. Și ele erau acoperite de arbori frumoși mirositori.

3. Printre acești arbori, exista unul cu un miros îmborsătat fără încetare și atât de suav încât nu mai exista altul nici în grădina Edenului care să răspândească un miros atât de încântător. Frunzele sale, florile sale, lemnul sau nu se veștejeau niciodată și fructele sale erau frumoase.

4. Fructele sale se asemănau cu fructele palmierului. În fața acestei priveliști, am strigat: Iată un arbore demn de văzut; ce frunze frumoase, ce fructe gustoase! Atunci Mihail, unul din îngerii sfinți și slăviți care mă însoțeau și care era conducătorul lor mi-a răspuns.

5. Enoh, de ce întrebi de parfumul acestui arbore?

6. De ce ești tu atât de dornic de a-l cunoaște?

7. Atunci eu, Enoh, I-am răspuns: Vreau să știu totul, dar

în special totul cu privire la acest arbore.

8. Îngerul mi-a răspuns: Acest munte pe care îl vezi și al cărui vârf ajunge la aceeași înălțime cu tronul Domnului, va fi locașul unde se va odihni Domnul Sfințeniei și gloriei, Regele cel veșnic, atunci când va veni și va cobora pentru a vizita pământul, în bunătatea Sa

9. Cât despre acest arbore cu mirosul sau suav, al cărui parfum nu are nimic senzual, nimeni nu va putea să pună mâna pe el până în ziua judecății. Atunci când cei răi vor fi abandonați chinurilor veșnice, acest arbore va fi dat celor drepți și umili. Fructele sale vor fi păstrate pentru cei aleși. Căci viața va fi resadită într-un loc sfânt către miazănoapte, către locuința Regelui veșnic.

10. Atunci ei se vor bucura și se vor cutremura de fericire în Sfântul sfinților, un miros încântător le va pătrunde în oase și ei vor avea, ca și strămoșii tai viață lungă pe pământ; și aceasta viață nu va fi tulburată nici de nenorociri, nici de suferințe, nici de sărăcie.

11. Și am binecuvântat pe Dumnezeuul gloriei, Regele veșnic care a hărăzit acest arbore și a avut bunăvoința de a-l destina sfinților.

Capitolul 24

1. De acolo am fost condus către mijlocul pământului și am cuprins cu privirea un loc binecuvântat și roditor une arborilor le cresc fără încetare, ramuri verzi.

Acolo am văzut încă un munte sacru și dedesubt pe

latura de răsărit, am văzut o apa care curgea către miazăzi. Am mai văzut către răsărit și un alt munte, la fel de înalt, așezat în mijlocul unor vai adânci, dar înguste.

2. Apa curgea către munte, pe partea sa de la apus: dedesubt se înalța un alt munte.

3. Și, la picioarele acestui munte se afla o vale îngustă și în mijloc erau alte vai adânci și stâncoase care se întindeau către cei trei munți. Dar aceste vai, care erau adânci, dar înguste, mărgineau o stâncă uriașă pe care era plantat un arbore. Și cu uimire am admirat stanca și văile.

Capitolul 25

1. Apoi am strigat: Ce înseamnă acest pământ binecuvântat, acești arbori înalți și aceasta vale blestemata care le separa?

2. Și Uriel, unul dintre îngerii sfinți care erau cu mine, mi-a răspuns: Aceasta vale este blestemata pentru veșnicie. Aici vor fi adunați toți cei care și-au folosit limbile pentru a-l huli pe Dumnezeu, cei care au deschis gura pentru a blestema gloria Sa. Aici vor fi adunați și aici le va fi locuința.

3. În ziua supremă a judecății, El va face din ei un mare exemplu de dreptate în ochii tuturor sfinților; căci aceștia vor obține iertarea în fața lui Dumnezeu, și îl vor binecuvânta în toate zilele vieții lor ca pe Domnul și Regele lor.

4. Și ei vor sărbători în ziua de temut a judecății datorită iertării pe care o vor obține pentru ei. Atunci eu m-am întors firește către Dumnezeu și am lăudat numele Sau, măreția și gloria Sa.

Capitolul 26

1. De acolo, m-am îndreptat către părțile de răsărit, către un munte care se înalța în mijlocul unui desert și căruia nu i-am putut zări decât fata.
2. El era acoperit de arbori ieșiți din semințele despre care s-a vorbit și o apa cobora de pe el.
3. Din acest loc, o cădere de apa, alcătuită din altele nenumărate, se desprindea către apus și către răsărit. Pe o latură creșteau arbori, pe cealaltă se vedeau apa și roua.

Capitolul 27

1. Atunci am înaintat către o altă parte a desertului, către răsăritul muntelui, de care m-am apropiat.
2. Acolo am observat arbori de soi, mai ales din cei care se fac arome cu mirosuri suave, tămâia smirna, toți arborii deosebiți unii de ceilalți.
3. Și mai era în acest loc, dominând toți acești arbori, o înălțime către răsărit care nu era departe.

Capitolul 28

1. Am mai văzut încă un loc, cu vai prin care se rostogoleau ape care nu secau niciodată.
2. Am văzut un arbore falnic care avea un parfum egalând pe cel al arborilor de mastic.
3. Și pe laturile acestei vai am observat cinamonul, cu un parfum delicat. Am mers apoi către răsărit.

Capitolul 29

1. Atunci am observat un alt munte, plin de arbori, de unde izvora o apa asemănătoare cu „neketra”. Numele ei

era Săriră și Colbanen. Și pe acest munte am văzut un altul pe care creșteau arbori de aloe.

2. Acești arbori erau încărcăți ca migdalii și groși, iar fructele pe care le făceau aveau un parfum care depășea orice alt miros cunoscut.

Capitolul 30

1. După aceea, m-am întors la partea de miazănoapte și am văzut intrările pe sub munți, și am observat șapte munți acoperiți de lavanda fina, de arbori parfumați, de scorțișoară și papirus.

2. Apoi am lăsat în urma mea culmile acestor munți și am înaintat către răsărit, trecând peste marea Eritreei. Și când am fost dincolo de ea, m-am îndreptat dincolo de îngerul Zatael, și am ajuns în grădina dreptății. Acolo, am văzut între altele, mulți arbori înalți și acoperiți de flori.

3. Parfumul lor era minunat, formele lor erau deosebite și gingașe. Era de asemenea acolo pomul înțelepciunii, fructele căruia deschideau mintea celui ce se hrănea cu ele.

4. El era asemănător cu un tamarin, și fructele sale de o frumusețe remarcabilă, semănau cu ciorchini de strugure, parfumul lor înmiresma locul de jur-împrejur. Și am strigat: Ce arbore frumos! Ce spectacol minunat

5. Atunci îngerul Rafael, care era cu mine, mi-a răspuns: Acesta este pomul înțelepciunii, din care au mâncat stră-străbunicul tău și stră-străbunica ta, aceste fructe le-au deschis ochii și după ce au văzut că erau goi au fost izgoniți din paradisul terestru.

Capitolul 31

1. După aceea, am înaintat către marginila pământului; acolo am văzut animale mari, cu înfățișări diferite, păsări deosebite ca forma și înfățișare și având glasuri diferite.

2. la răsărit de locul unde se găseau aceste animale, am zărit granitele pământului și locul unde cerul se sfârșea. Porțile cerului erau deschise și am văzut ieșind din ele stelele. Atunci am socotit timpul la care au ieșit și am notat exact numărul. Mi-am notat în același timp numele lor, drumul lor mereu reînnoit, încercările prin care trec, toate pe măsură ce Uriel, care era cu mine, mi le deslușea.

3. Deoarece el mi-a arătat totul și despre toate mi-a dat cunoștință.

4. El mi-a făcut cunoscut numele lor, locul lor și înrâuririle pe care le au.

Capitolul 32

1. Apoi m-au condus către miazănoapte, la marginile pământului.

2. Și acolo la marginile lumii, am văzut o întinsă și măreața minune.

3. Am văzut porțile cerului deschise, între ele trei fiind deosebite. Prin ele ieșeau vânturile de nord, părinți ai frigului, grindinei, gheții, rouăi și ploii.

4. Pe una dintre aceste porți, vânturile suflau ușor, dar celelalte daua suflau cu violenta și suflul lor se răspândea pe pământ.

Capitolul 33

1. De acolo, am fost condus spre apus la marginile pământului.

2. Și am văzut trei porți, ca și la miazănoapte. Și aceste trei părți aveau aceeași măreție.

Capitolul 34

1. După aceea, am fost condus spre miazăzi, la marginile pământului. Acolo existau de asemenea trei porți, prima care ieșeau roua, ploaia și vântul.

2. Apoi m-am dus către răsărit, la marginile pământului, unde am văzut trei porți ale cerului întoarse către răsărit și a căror deschidere era mai mică. Prin aceste porți ieșeau stelele cerului, care își urmau drumul lor neabătut către apus; și acest drum strălucitor o fost vizibil în toate timpurile.

3. Când le-am văzut, mi-am ridicat vocea și am lăudat pe Domnul care a făcut aceste corpuri luminoase și strălucitoare, pentru a arăta inteligențele îngerilor și oamenilor, măreția lucrărilor Sale; pentru ca ei să sărbătorească și nuit și alții, minunățiile puterii Sale, pentru ca ei să glorifice lucrările divine ale mâinilor Sale, și pentru ca ei să îl laude în vecii vecilor.

Capitolul 34

1. Iată o alta viziune, a doua viziune a înțeleptului, viziunea avută de Enoh fiul lui Iared, fiul lui Mahalaeel, fiul lui Cainah, fiul lui Enos, fiul lui Seth, fiul lui Adam. Aici este începutul acestei înțelepciuni, care mi s-a dat să o deslușesc și să o fac iubită de cei care locuiesc pe pământ. Ascultați deci și înțelegeți lucrurile sfinte pe care am venit să vi le dezvălui în prezenta lui Dumnezeu. Cei care au trăit înaintea noastră au văzut în oficierea cuvântului o datorie pentru ei.

2. Iar noi care am venit după ei, nu am pus nicio piedică propovăduirii înțelepciunii; dar niciodată în aceasta zi, nu i-sa dat unei persoane ceea ce mi s-a dat mie, înțelepciunea pe potrivea înțelegerii mele și pe măsură bunului plac al lui Dumnezeu. Ceea ce am primit de la EL este într-adevăr o fărâmbă din viața eternă.

3. Această învățătură a fost înfățișată în 103 parabole, pe care mi-am făcut datoria să le vestesc locuitorilor acestei lumi.

Capitolul 35

1. Prima parabola. Când adunarea celor drepti își va arata puterea pe pământ, păcătoși vor putea fi pedepsiți și își vor primi răsplata cuvenită pentru fărâdelegile lor, în fața tuturor.

2. Când dreptatea se va manifesta înaintea celor drepti; fie ca lucrările lor să fie măsurate de Domnul spiritelor și meritele lor să primească recompensa promisă; când lumina celor drepti și a celor aleși care trăiesc pe pământ va străluci de-a străfulgerare nemuritoare, în acel moment, care va fi locuința celor păcătoși? Unde va fi locul de odihnă al celui care l-a respins pe Dumnezeu? Oh! ar fi fost mai bine pentru el dacă n-ar fi existat niciodată!

3. Când vor fi revelate tainele gândite de cei drepti, păcătoșii vor suferi o judecată severă și nbelegiuții vor fi chinuiți în fața lor.

4. Din acel moment, stăpânii pământului vor înceta de a mai avea putere și autoritate. Ei nu vor fi în stare să privească sfinții în fața; căci lumina celor drepti și aleși nu poate fi asemuită decât cu cea a Domnului spiritelor.

5. Cu toate acestea puternicii lumii nu vor fi nimiciți, ci

ei vor fi predați în mâinile celor drekți și sfinți.

6. Și după aceasta nu va mai fi mila pentru ei din partea Domnului, căci odată cu viața, va fi trecut și timpul iertării.

Capitolul 36

1. În acele zile, rasa sfântă și binecuvântată, va cobora din înălțimea cerului și generația sa va trăi laolaltă cu fii oamenilor, Enoh a primit cărțile de revolta și furie, cărțile de frământare și agitație.

2. Ei nu vor căpăta niciodată iertare spune Domnul spiritelor.

3. Atunci un nor gros m-a ridicat și vântul m-a înălțat deasupra pământului și m-a dus la marginile cerului.

4. Acolo am avut o alta viziune. Am văzut locuința și locul de odihna al sfinților. Acolo erau rugăciuni, plângeri ale copiilor oamenilor. Dreptatea curgea în fața lor ca o apa curata și iertarea se răspândea pe pământ ca o roua prețioasă. Și astfel este fintarea lor pentru totdeauna.

5. În acest timp ochii mei nu se mai saturau privind lăcașuril; e aleșilor și locul adevărului, al credinței și ai dreptății.

6. Numărul sfinților și aleșilor lui Dumnezeu va fi fără sfârșit în toate secolele.

7. Eu am văzut locuința lor așezată sub protecția Domnului spiritelor. Toți sfinții, toți aleșii cântau în fața Lui, strălucind ca focul; gurile lor erau pline de laude pentru Dumnezeu și buzele lor se deschideau pentru a glorifica numele Domnului spiritelor. Dreptatea era la loc de cinste în fața Lui.

8. Acolo mi-am dorit să rămân, acolo sufletul meu

suspina după aceste lăcașuri. Acolo era partea mea de moștenire, de la începutul lumii, căci aceasta era asupra mea voința Domnului spiritelor.

9. În acest timp eu preamăream și proslăveam numele lui Dumnezeu, prin binecuvântări și laude. Căci aceasta este spre mulțumirea Domnului spiritelor.

10. Mult timp ochii mei au contemplat aceste bogate locuințe și i-am lăudat pe Dumnezeu zicând: Binecuvântat să fie El, binecuvântat pentru totdeauna! De la începuturi, dinainte de facerea lumii și până la sfârșitul veacurilor.

11. Ce este aceasta lume? Da, toate generatiile au datoria sa Te binecuvânteze, toți aceia care nu au adormit în pulberea pământului, ci care admira gloria Ta, care Te sărbătoresc, Te preamăresc și Te binecuvântează zicând: Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul spiritelor, care a umplut cu imensitatea Sa întreaga lume a inteligențelor.

12. Acolo, ochii mei au contemplat pe toți aceia care nu au adormit în fața Lui, care L-au glorificat zicând: Binecuvântat să fii tu, binecuvântat să fie numele Domnului pentru totdeauna! Și fata mea s-a schimbat pe neașteptate, încât nu am mai putut vedea.

Capitolul 37

1. După aceasta am văzut mii de mii, miriade de miriade și un număr nesfârșit de oameni care stăteau dreți în fața lui Dumnezeu.

2. Șup cele patru aripi ale Domnului spiritelor, pe cele patru părți, am văzut și alții în afară de primii care stăteau în fața Lui. Am învățat în acest timp numele lor, pentru ca îngerii care erau cu mine mi le-au lămurit

dezvăluindu-mi toate tainele.

3. Atunci am auzit vocea acelor care erau în cele patru laturi; ei preamăreau pe Domnul în toată gloria Sa.

4. Prima voce preamărea pe Domnul spiritelor în toate veacurile.

5., A doua voce, pe care am auzit-o preamărea pe Cel ales și pe aleșii care se frământau pentru Domnul spiritelor.

6. A treia voce pe care am auzit-o se ruga și implora pentru cei ce sunt pe pământ și care îl chemau pe Domnul spiritelor.

7. A patra voce, pe care am auzit-o respingea îngerii necredincioși și îi oprea să se arate în fața Domnului spiritelor, pentru ca ei să nu stârnească acuzații împotriva locuitorilor pământului.

8. După acestea i-am cerut îngerului păcii care era cu mine, să îmi deslușească toate aceste taine. I-am zis lui: Cine sunt cei pe care i-am văzut pe cele patru laturi în jurul Domnului și cărora le-am auzit și le-am scris vorbele? El mi-a răspuns: Mai întâi este sfântul Mihail, îngerul cel milostiv și răbdător.

9. Apoi este sfântul Rafael, îngerul care veghează asupra durerilor și a vătămarilor oamenilor, Vine apoi Gabriel, care veghează pe toți cei puternici. În sfârșit este Phanuel, care veghează căința și speranța celor care își doresc să moștenească viața veșnică. Aceștia sunt cei patru îngeri ai lui Dumnezeu Prea-Înalt. Ale lor sunt cele patru voci pe care le-ai auzit.

Capitolul 38

1. Mai apoi, am văzut tainele cerului și ale raiului cu toate părțile lor, și tainele faptelor oamenilor fiecare

după importanta și valoarea lor. Am scrutat lăcașurile celor aleși, locurile de ședere ale sfinților. Acolo de asemenea, ochii mei au văzut toți păcătoșii care au respins și tăgăduit pe Domnul gloriei și care au fost la rândul lor respinși. Căci pedeapsa pentru crimele lor n-a fost încă pronunțată de Domnul spiritelor.

2. Tot acolo, au mai observat ochii mei, tainele trăsnetelor și tunetelor, tainele vânturilor, și cum se împarte ele atunci când sufla peste pământ; tainele vânturilor, a picăturilor de mousă și a norilor. Am văzut locul lor de origine, locul de unde se slobozesc pentru a merge să se sature cu pulberea pământului.

3. Acolo am văzut camarile de unde ies vânturile înainte de a se separa; comorile grindinei, comorile zăpezii, comorile norilor și chiar acel nor gros care înaintea facerii lumii, plutise peste fata pământului.

4. Am văzut în același timp cornurile Lunii locul în care se nasc fazele sale, începutul lor, reîntoarcerea lor glorioasă, strălucirea lor când mai mare când mai mică, creșterea lor firească, legăturile dintre ele, supunerea lor și ascultarea lor după mersul Soarelui, după porunca Domnului spiritelor. Oh! Numele Sau fie lăudat în veacul veacurilor!

5. După aceea au fost împlinite cărările lunii, atât partea sa ascunsă cât și partea sa vizibilă, mergând pe cărările sale cele de zi și cele de noapte, fiecare dintre acestea întorcându-și privirile către Domnul spiritelor, glorificându-L și lăudându-L fără întrerupere, cu atât

mai mult cu cât laudele se fac în timpul rezervat odihnei, căci la lumina soarelui acestea se schimbau adesea, când în binecuvântare, când în blesteme.

6. Lumina lunii este pentru cei aleși, precum întunericul pentru cei păcătoși; aceasta este voința lui Dumnezeu, care a deosebit lumina de întuneric, cum a deosebit și spiritele oamenilor, întărind pe cele ale dreptilor prin dreptatea Sa.

7. Și niciun înger nu va trece înaintea sa căci niciunul dintre ei nu a primit această putere. Cât despre Domnul din înaltul tronului Său, El vede toate creaturile Sale și este singur stăpân în judecata lor.

Capitolul 39

1. Înțelepciunea nu a putut găsi pe pământ niciun lăcaș unde să își așeze capul și pentru aceasta s-a mutat în cer.

2. Înțelepciunea a coborât din cer pentru a locui cu copiii oamenilor, dar ea nu a putut găsi o locuință. Atunci înțelepciunea s-a întors în locuința sa dumnezeiască printre îngerii cei sfinți. După retragerea sa, s-a ivit nedreptatea și ea a găsit locuința și a fost primită de copiii oamenilor, la fel cum este ploaia primită de desert și roaua primită de un teren uscat.

Capitolul 40

1. Am văzut o alta splendoare și stelele cerului. Am cunoscut ca toate erau chemate pe numele lor și ca ele

răspundeau la chemarea Lui. Am văzut cine le punea în balanța judecății, după lumina lor, după mărimea drumurilor pe care ele le străbăteau și după ziua în care ele trebuiau să apară sau să dispară. Splendoarea aduce splendoarea și mișcările lor se potrivesc celor ale îngerilor și credincioșilor.

2. Atunci l-am rugat pe îngerul care era cu mine și care mi-a lămurit aceste mistere și l-am întrebat care este numele lor. El mi-a răspuns: Domnul spiritelor te-a făcut să ai o viziune. Acestea sunt numele celor dreپți, care sunt pe pământ și care cred în numele Domnului spiritelor în toate veacurile.

Capitolul 41

1. Am mai văzut și o alta apariție deosebita prin splendoarea sa; din ea izvorau stele și deveneau strălucitoare și totuși nu se împrăștia deloc.

Capitolul 42

1. A doua parabola, care se adresează acelor care nu recunosc numele și locuința îngerilor și pe Domnul spiritelor.

2. Ei nu vor putea urca la cer; ei nu vor putea cobora pe pământ. Iată care va fi soarta păcătoșilor care reneagă numele Domnului spiritelor; ei vor fi păstrați pentru ziua pedepsei și a răzbunării.

3. În aceasta zi Alesul se va afla pe un tron gloriei al gloriei. El ha hotăra soarta lor, și întărind prin prezenta Sa spiritele celor sfinți, El ha hărăzi câte o locuință

tuturor acelora care și-au pus încrederea și iubirea lor în numele Sau sfânt și glorios.

4. În acea zi, Eu îmi voi așeza Alesul în mijlocul lor, și voi schimba fata cerului, și o voi acoperi de lumina pentru totdeauna.

5. Și voi schimba și fata pământului, o voi binecuvânta în același fel, precum pe toți aceia pe care i-am ales și pe care îi voi face să locuiască pe pământ, dar pentru aceia care au făcut nedreptăți nu vor mai exista locuințe, căci eu i-am văzut și i-am însemnat. Dar pe cei drepti îi voi satura cu pacea Mea și îi voi așeza înaintea fetei Mele; păcătoșii vor fi condamnați pentru totdeauna, ei vor fi șterși de pe fata pământului.

Capitolul 43

1. Acolo l-am văzut pe Cel Bătrân de zile, al cărui cap era ca lana alba și cu El earu și alții care aveau fețe omenești. Fata lui era plină de bunătate, ca cele ale îngerilor sfinți.

2. Atunci l-am întrebat pe unul dintre îngerii care erau cu mine și care mi-a lămurit toate tainele despre Fiul Omului. Eu l-am întrebat cine era, de unde venea și de ce îl însoțea pe Cel Bătrân de zile. El mi-a răspuns cu aceste cuvinte: „Acesta este Fiul Omului, la care trimit toate justițiile, cu care ei locuiesc și care tine în mâna toate mâinile Sale cheia tuturor comorilor ascunse; căci Domnul spiritelor L-a ales și i-a hărăzit o strălucire mai presus de toate creaturile”.

3. Acest Fiu al omului pe care tu l-ai văzut, va smulge regii și stăpânitorii din paturile lor pline de desfătări, îi va scoate de pe pământurile lor neclintite, va pune frâna stăpânirii lor, va sparge dintii păcătoșilor.

4. El va alunga regii de pe tronul lor și din regatele lor, pentru că au refuzat să îl onoreze, Să-i ridice osanale și să se umilească în fața Aceluia căruia i-au fost date toate regatele. El va semăna tulburare în rasa celor puternici; îi va sili să plece în fața Lui. Întunericul va deveni locuința lor și viermii le vor ține tovărășie în paturile lor; nicio speranță pentru ei să iasă din acest loc dezgustător cavi ei nu au chemat numele Domnului spiritelor.

5. Ei vor disprețui astrele cerului, și vor ridica mâinile împotriva Atotputernicului; gândurile lor întoarse doar către pământ, pe care vor dori să și-l facă locuința lor veșnică; și lucrările lor nu vor fi decât nelegiuiri. Ei își vor pune bucuriile lor în averile lor și încrederea în idoli fabricați de propriile lor mâini. Ei vor refuza să îl cheme pe Dumnezeuul spiritelor; ei îl vor izgoni din templele Sale.

6. Ca și pe credincioșii care vor fi prizoniți pentru numele Domnului spiritelor.

Capitolul 44

1. În ziua aceea, rugăciunile sfinților vor urca de la pământ pana la piciorul tronului Domnului spiritelor.

2. În ziua aceea, sfinții care locuiau sub ceruri se vor aduna și într-o voce vor ruga, vor implora, vor celebra, vor lauda, vor glorifica numele Domnului spiritelor, în numele sângelui celor drepti, vărsat pentru El; și aceste rugăciuni ale dreptilor se vor ridica neîntrerupt către tronul Domnului spiritelor, pentru ca El să facă în sfârșit dreptate și pentru ca răbdarea Sa fata de cei răi să nu tina la nesfârșit.

3. În acest timp, l-am văzut pe Cel Bătrân de zile, așezat pe tronul gloriei Sale. Cartea vieții era deschisa în fața Lui și toți stăpânii cerului stăteau în picioare în fața Lui și în jurul Lui.

4. Atunci inimile sfinților au fost inundate de bucurie pentru ca timpul judecății a sosit, pentru ca rugămintile sfinților au fost auzite și pentru ca sângele credincioșilor avea să fie prețuit de către Domnul spiritelor.

Capitolul 45

1. În acest timp am zărit izvorul dreptății, care nu seaca niciodată și de unde se răspândesc o mulțime de râulețe, care sunt râulețele înțelepciunii. Acesta este locul în care veneau să bea toți cei însetați și astfel se încărcau de îndată cu înțelepciune și își făceau casa lor alături de cei drepti, cei aleși și cei sfinți.

2. Și la acea oră Fiul omului a fost chemat în fața Domnului spiritelor și numele Sau în fața Celui bătrân de zile.

3. Și înainte de facerea soarelui și a astrelor, înainte ca stelele să fi fost așezate pe bolta cereasca, a fost chemat numele Fiului de om în fața Domnului spiritelor. El va fi bastonul celor dreپți și sfinți, ei se vor sprijinii de El și astfel nu vor putea fi clintiți; El va fi lumina neamurilor.

4. El va fi speranță pentru cei a căror inima este cuprinsa da neliniște. Toți cei care locuiesc pe pământ se vor închina în fața Lui și îl vor adora; ei îl vor sărbători, îl vor lauda, ei vor canta laude Domnului spiritelor.

5. Astfel Alesul și Misteriosul a fost creat, înainte de facerea lumii și ființa Sa nu va avea sfârșit.

6. El a fost prezent și a arătat sfinților și drept-credincioșilor înțelegciunea Domnului spiritelor; căci El este Cel care a păstrat partea lor de moștenire. Căci ei au urat și au alungat departe de ei lumea cea nelegiuita, au urat lucrările și drumurile acesteia și n-au vrut să cheme decât numele Domnului spiritelor.

7. Astfel, prin acest nume vor fi ei mântuiți și voința Sa va fi viața lor. În ziua aceea, regii și puternicii de pe pământ, cei care au cucerit lumea prin forța brațelor lor, vor fi umiliți.

8. Căci în acea zi de teama și frământare, sufletele lor nu vor putea fi salvate, dar ei se vor supune acelora pe care Eu i-am ales.

9. Eu mă voi lepăda de ei cum se leapădă paiele în foc,

cum se separa plumbul de apă. Ei vor arde în fața celor dreپți, se vor îneca sub ochii sfinților, și nu va fi găsită nici măcar a zecea parte din ei.

10. Dar în ziua frământării lor, pacea se va instala pe pământ.

11. Ei vor cădea în prezenta Sa și nu își vor mai reveni; și nu va fi nimeni să îi poată smulge din mâinile Sale și să îi poată apăra căci ei au respins pe Domnul spiritelor și pe al Sau Mesia. Fie numele Domnului spiritelor binecuvântat.

Capitolul 46

1. Înțelepciunea curge ca apa și gloria Sa este de nesecat în vecii vecilor căci ea este puterea în toate tainele dreptății.

2. Dar nelegiuirea trece ca o umbră, pentru ca ea nu își poate găsi lăcaș, căci Alesul se ține drept în fața Domnului spiritelor și gloria Sa va dura în veaculo veacurilor și puterea Sa este veșnică.

3. Cu El locuiește spiritul înțelepciunii și al inteligenței, spiritul cunoașterii și puterii, spiritele celor adormiți în dreptate: El judeca și deosebește lucrurile cele mai ascunse.

4. Nimeni nu poate pronunța un singur cuvânt în fața Lui; întrucât Alesul este în fața Domnului spiritelor după bunul sau plac.

Capitolul 47

1. În acele zile, va fi vremea celor sfinți și aleși. Lumina zilei ca sălășlui în ei și splendoarea și gloria îi va lumina.
2. În zilele de frământări, toate relele vor cădea asupra păcătosil; or, iar cei dreپți vor triumfa în numele Domnului spiritelor.
3. Ceilalți vor înțelegе în sfârșit că a venit vremea căinței și că trebuie să înceteze lucrările cele rele ale mâinilor lor; ei vor înțelegе că nu se pot așтеpta la laude în fața Domnului spiritelor, dar ca ei mai pot fi încă mântuiți prin numele Său. Domnul spiritelor va cobora mila Sa asupra lor, căci mare este iertarea Sa și dreptate este în judecățile Sale, și el nu poate fi nedrept. De asemeni, cine nu se va putea cai, va pieri.
4. Nu ei nu se vor mai putea аștepta la iertare din partea Mea, zice Domnul.

Capitolul 48

1. În acele zile, pământul va înapoia din sânul său, și iadul din al său cele ce au primit, și genunile își vor înapoia datoria.
2. El va separa dreptii și sfinții de cei răi căci acestea vor fi pentru cei dintâi zile ale iertării și salvării.
3. În acele zile Alesul își va ocupa locul pe tronul Sau și toate tainele înțelepciunii și inteligentei vor izvora din gura Sa; căci Domnul spiritelor i-a dat Lui o glorie veșnică.
4. În acele zile munții se vor cutremura ca berbecii și colinele vor salta ca niște miei sătui de lapte și cei dreپți vor fi ca îngerii în cer.
5. Fetele lor vor străluci de o veselie fermecătoare; căci

în acele zile, Alesul va fi glorificat. Pământul se va cutremura de fericire, cei drepti îl vor locui siceia aleși îl vor călca cu picioarele lor nevinovate.

Capitolul 49

1. După acest timp, în chiar locul unde am văzut aceste mistere, am fost ridicat de un vârtej și dus către apus.

2. Acolo ochii mei au zărit tainele cerului și cele ale pământului; un munte de fier, un munte de bronz, un munte de argint, un munte de aur, un munte de metal lichid și în fine un munte de plumb.

3. Și l-am întrebat pe îngerul care era cu mine și i-am spus: Ce sunt aceste lucruri pe care le-am zărit?

4. Și îngerul mi-a răspuns: Toate aceste lucruri pe care tu le-ai văzut, privesc imperiul lui Mesia și sunt simbolul domniei Sale și a puterii Sale pe pământ.

5. Și acest înger al păcii mi-a răspuns în continuare: Ai răbdare încă puțin timp și tu vei vedea și ți se vor arăta toate lucrurile pe care le-a hotărât înțelepciunea Domnului spiritelor. Acești munți pe care tu i-ai văzut și care sunt unul de bronz, altul de fier, al treilea de argint, al patrulea de aur, al cincilea din metal lichid și în sfârșit al șaselea de plumb; toți acești munți, îți spun, vor fi în fața Alesului, ca o prăjitură cu miere în fața unui cuptor dogoritor sau ca apa care curge din înălțimea unui munte; ei se vor prăvăli la picioarele Sale.

6. În acele zile, oamenii nu își vor găsi salvarea nici în

aur, nici în argint.

7. Ei nu vor putea nici să fugă nici să se apere.

8. Atunci nu vor mai fi arme de făcut din bronz, nici platoșe care să le apere pieptul.

9. Fierul va fi inutil; el însuși nu va mai servi la nimic care să nu ruginească, ori să se strice, și plumbul nu va mai fi căutat.

10. Totul va fi aruncat, totul va fi șters de pe fata pământului, când Alesul va apărea în prezenta Domnului spiritelor.

Capitolul 50

1. Atunci, ochii mei au zărit o vale adâncă a cărei intrare era largă și încăpătoare.

2. Toți acei care locuiesc pe pământ, în mare și pe insule, își vor aduce aici tributurile lor, darurile lor și totuși nimic nu îi va umple adâncurile. Mâinile lor vor face nelegiuiri. Tot ce munca nobila a dreptilor va fi făcut, păcătoșii vor devorta în mod rușinos. Dar ei vor pieri din fata Domnului spiritelor și chiar de pe fata pământului. Pe când cei dreپți, ei se vor rodoca și vor trai în vecii vecilor.

3. Am văzut îngeri ai pedepselor care sălășuiesc aici și pregătesc uneltele lui Satan.

4. Atunci m-am adresat îngerului păcii, care era cu mine,

și l-am întrebat pentru cine sunt aceste unelte?

5. El mi-a răspuns: Ele sunt pregătite pentru regii și puternicii pământului; prin aceasta va trebui ca ei să piară.

6. După aceea va apărea un templu preamărit în care aleșii și dreptii se vor uni pentru a nu mai fi niciodată despărțiți, prin virtutea numelui Domnului spiritelor.

7. Acești munți nu vor mai dăinui în prezenta Sa, nici pământul și nici colinele; ci ele se vor surpa în fața Lui, precum niște izvoare de apă vie. Dreptii vor fi atunci eliberați de prigoana păcătoșilor.

Capitolul 51

1. Atunci am văzut o altă parte a pământului, spre care m-am întors; și am zărit o vale adâncă plină de foc.

2. În aceasta vale erau conduși regii și stăpânii.

3. Acolo, ochii mei au văzut unelte de cazna și lanțuri dintr-un fier lipsit de greutate.

4. Atunci l-am întrebat pe îngerul păcii care era cu mine și i-am spus lui: Pentru cine sunt păstrate aceste lanțuri și aceste unelte de schingiuire?

5. El mi-a răspuns: Toate aceste cazne sunt pregătite pentru armata lui Azazyel; acesta este locul în care ostenii săi nelegiuți vor fi aruncați pe pietre ascuțite; așa a vrut Domnul oștirilor.

6. Cât privește pe Mihail, Gabriel, Rafael, Phanuel, ei vor fi recunoscuți în acea zi; și ei vor primi însărcinarea de a arunca în cuptorul dogoritor îngerii răzvrățiți; astfel va fi răzbunat Domnul spiritelor; în acest fel vor fi pedepsite crimele lor; căci ei s-au făcut uneltele și servitorii lui Satan; ei au fost ademenitorii celor care au locuit pe pământ.

7. În acea zi, Dumnezeu ca da semnalul caznelor; camariile apelor care sunt pe cer se vor deschide, ca și izvoarele care sunt sub cer și sub pământ.

8. Toate apele, atât cele de sus cât și cele de jos se vor amesteca.

9. Apa de sus va îndeplini rolul bărbatului.

10. Apa de jos cea a femeii; toți aceia care locuiesc pe pământ, toți aceia care locuiesc sub hotarele cerului, toți, spun eu, vor fi nimiciți.

11. Ei vor înțelege, prin mărimea pedepsei, mărimea nelegiuirii lor și ei vor pieri.

Capitolul 52

1. Și apoi Cel Bătrân de zile s-a căit și a spus: Este fără rost că am distrus pe toți locuitorii pământului.

2. Și El a făcut legământ pe marele Sau nume zicând: Nu, eu nu mă voi mai purta așa cu locuitorii pământului.

3. Ci eu voi așeza un semn pe cer, și el va fi o mărturie între ei și mine, pentru veșnicie, pentru toate timpurile cât vor mai dura cerulo și pământul.

4. Mai mult, iată ce am hotărât: dacă îi voi mai prinde păcătuind, mă voi servi de înger ca de niște unelte ale răzbunării, în ziua de durere și de tulburare și mania mea va apăsa greu asupra lor, a spus Domnul spiritelor.

5. O! regi, O! puternici ai cestei lumi, voi veți vedea pe Alesul meu așezat pe tronul gloriei mele; El îi va judeca pe Azazyel, pe toți părtașii și toată ceata lui în numele Domnului spiritelor.

6. Acolo am văzut cetele îngerilor în mijlocul caznelor închiși în capcane de fir și de bronz. Atunci am întrebat pe îngerul păcii care era cu mine: către cine merg toți acești prizonieri?

7. El mi-a spus: Către aleșii lor și copiii lor prea iubit8 i, pentru ca ei să fie cu toții aruncați în adâncurile văii.

8. Și aceasta vale va fi plină de aleșii lor și de iubiții lor, ale căror zile s-au terminat, fără îndoială, dar ale căror zile de ispășire nu vor avea niciodată sfârșit.

9. Atunci prinții se vor aduna și vor unelti împreună. Principii de la răsărit dintre părți și mezi își vor alunga regii, stăpâniți de gânduri tulburi și de greșeli. Ei îi vor răsturna de pe tronurile lor, sărind ca leii din bârlogul lor și ca lupii înfometați în mijlocul turmei.

10. Ei se vor năpusti și vor calca sub pașii lor pământul aleșilor lor. Pământul aleșilor lor se va întinde în fața lor; cuibul, calea și orașul înțeleptului Meu va opri caii lor. Ei se vor ridica pentru a se nimici unul pe celălalt; dreapta lor va căpăta putere și niciun om nu va mai recunoaște pe fratele sau pe prietenul său.

11. Nici pe tatăl sau, nici pe mama sa, până când numărul morților va fi împlinit prin moartea lor și pedeapsa lor. Și așa se va face dreptate.

12. În acele zile, genunea își va deschide gura sa mistuitoare, și va înghiți păcătoșii, care vor dispărea astfel din țara celor aleși.

Capitolul 53

1. După aceea, am văzut o alta mulțime de care de lupta și aceste care erau pline de război.

2. Aplecați în bălălia vânturilor, ei veneau dinspre răsărit, apus și miazăzi.

3. Se auzea de departe zgomotul carelor lor în învolburare.

4. Și acest zgomot era așa de mare, încât sfinții l-au auzit din cer; coloanele și temeliile Pământului s-au zguduit și zgomotul a răsunat în același timp, din marginile pământului și până la acelea ale cerului.

5. Atunci toți s-au închinat și l-au venerat pe Domnul spiritelor.

6. Așa se sfârșește a doua parabola.

Capitolul 54

1. Atunci am început să făuresc a treia parabola despre

cei dreapți și cei aleși.

2. Fiți binecuvântați cei dreapți și cei aleși, căci destinul vostru este glorios.

3. Dreapți vor sta în lumina soarelui, și aleșii în lumina vieții veșnice, a acelei vieți în care zilele nu cunosc scădere; zilele sfinților nu vor putea fi numărate; ei au cercetat lumina, ei au găsit dreptatea Domnului spiritelor.

4. Pacea fie deci sfinților prin Domnul lumii.

5. Din acel moment, se va spune ca dreapții caută în cer tainele dreptății și partea din moștenirea care le-a fost promisă prin credință. Căci ei s-au ridicat precum soarele peste pământ și întunericul a dispărut. Acolo, va fi lumina fără sfârșit și zile nenumărate. Întunericul se va împrăstia și lumina va spori în fața Domnului spiritelor; lumina dreptății va străluci peste ei cu o măreție fără asemănare.

Capitolul 55

1. În acele zile, ochii mei au luat seama la tainele fulgerelor și tunetelor și la rostul lor.

2. Ele strălucesc când pentru a binecuvânta, când pentru a blestema, urmând voința Domnului Spiritelor.

3. Am înțeles de asemenea, secretele tunetelor, când tuna din cer și răsună pe pământ.

4. Am mai văzut locuințele de pe pământ. În ceea ce privește tunetele, chiar dacă uneori bubuie pentru a anunța pacea și pentru a binecuvânta, el bubuie adesea și pentru a anunța nenorocirea urmând voința Domnului spiritelor.

5. După aceea am înțeles toate secretele trăsnetelor și fulgerelor. Și unul și altul anunța lumii binecuvântarea

și rodnicia.

Capitolul 56

1. În a paisprezecea zi din cea de a șaptea luna a leclui de-al cincisutelea an al lui Enoh, am trăit în aceasta parabola ca cerul cerurilor a fost zguduit și ca stăpânii prea înalți și mii de mii și miliarde de miliarde de îngeri erau într-o stare de mare frământare. Și privind, l-am văzut pe Cel Bătrân de zile, așezat pe tronul sau de glorie și înconjurat de îngeri și de sfinți. Am fost prins de o mare spaima, și ca lovit de neputință, picioarele mi s-au muiat și am căzut prosternat cu fata la pământ. Atunci îngerul Mihail, unul din îngerii sfinți, a fost trimis pentru a mă ridica.

2. Și când am fost pe picioare, mi-am recăpătat simțurile pe care le pierdusem „neputând suporta aceasta viziune mult prea strașnică pentru nevolnicia mea, și aceasta frământare și tresărire a cerului.

3. Atunci sfântul Mihail mi-a zis: De ce te tulburi de aceasta viziune?

4. Pana astăzi, a fost timpul îndurării Sale și El a fost milostiv și răbdător fata de locuitorii pământului.

5. Dar când vor veni ziua și puterile, pedeapsa și judecata pe care Domnul spiritelor a pregătit-o pentru aceia care se înclina în fața judecății drepte, ca și pentru aceia care tăgăduiesc judecata dreapta și pentru aceia care iau în desert numele Lui.

6. Acea zi va fi pentru cei aleși o zi de unire, iar pentru păcătoși o zi de pedeapsa.

7. În acea zi, vor fi făcuți să iasă pentru a se hrăni cu cei răi, doi monștri periculoși, unul bărbătesc, unul femeiesc; cel femeiesc se numește Leviathan, el locuiește în măruntaiele mării la izvoarele apelor.

8. Monstru bărbătesc se numește Behemoth, el se învârte într-un desert invizibil.

9. Numele sau era Dendagin la răsărit de grădina unde vor locui aleșii și dreptii și unde a fost așezat strămoșul meu, al șaptelea după Adam, primul om creat de Domnul spiritelor.

10. Atunci am întrebat pe celălalt înger care mi-a arătat puterea acestor monștri și cum au fost ei separați chiar în aceeași zi pentru a fi aruncați, unul în fundul mării, iar celălalt în adâncul unui desert.

11. Și el mi-a spus: O, fiu de om, tu vrei să știi lucrurile misterioase și ascunse.

12. Și îngerul păcii care era cu mine mi-a spus: acești doi monștri sunt creaturi ale puterii divine, ei îi vor devora pe aceia care vor fi osândiți prin răzbunarea lui Dumnezeu.

13. Atunci copiii vor cădea cu mamele lor, fii cu tații lor.

14. Și ei vor primi pedeapsa pe care ei o merita și justiția lui Dumnezeu va fi împlinită, dar după aceasta judecata va veni ora îndurării și a unei mari răbdări.

Capitolul 57

1. Atunci celălalt înger care era cu mine mi-a vorbit.

2. Și mi-a arătat primele și ultimele taine ale cerului și ale pământului.

3. Pe marginile cerului și în temeliile sale, în lăcașurile vânturilor.

4, El mi-a arătat cum suflurile lor sunt împărțite și cumpănite, în ce mod vânturile și izvoarele sunt împărțite după tăria și abundenta lor.

5. El m-a facuit să văd strălucirea luminii Lunii, că aceasta este o putere a dreptății, felul în care stelele se împart între ele și ce nume este propriu fiecăreia.

6. El mi-a arătat cum se recunosc tunetele între ele, prin greutatea lor, prin tăria lor și prin puterea lor.

7. Am cunoscut felul în care aceste bice cerești asculta de voința divină. Am aflat ca lumina nu se poate separa de trăsnet și ca deși unul și celălalt au fost uniți prin spirite diferite ei nu pot fi totuși despărțiți.

8. Deoarece când trăsnetul străbate norii, tunetul bubuie dar spiritele lor se opresc la momentul oportun și restabilesc echilibrul corect, tezaurele lor sunt atât de numeroase ca firele de nisip. Și unul și altul se liniștesc când trebuie și după împrejurări își aduna forță sau o dezlănțuie.

9. În același fel spiritul mării este puternic și tare cu același prisos de putere cu care își retrace apele în sine

însăși, ea se arunca apoi înainte și se năpustește asupra munților.

Spiritul chiciurii este îngerul său, spiritul grindinei este asemenea unui înger bun, la fel ca și cel al zăpezii, din cauza forței sale, și se afla în primul rând un alt spirit care le face să se ridice ca un fum și numele sau este proștețime.

10. Spiritul norilor nu locuiește laolaltă cu cele despre care am vorbit, ci el are o locuință numai a sa, mersul sau se petrece în splendoare.

11. Pe lumina și întunerică, în iarna sau vara, locul unde el se așază este strălucitor și îngerul sau este întotdeauna luminos.

12. Spiritul picăturilor de raua își face locuința sa chiar pe marginile cerului, așezarea sa este învecinată cu aceea a ploii: puterea sa se arată atât în timpul iernii, cât și în timpul verii. Cât privește norii, iată originea lor: este creat mai întâi un nor gros, lui i se alătură mulți alții, curând ei se aduna purtând ploaia în flancurile lor umede, atunci apare îngerul, el deschide camarile de sus și ploaia este astfel creată.

13. Același lucru se întâmplă când ploaia se revărsa pe suprafața pământului; ui, când ea se va uni cu toate apele care curg la sânul său, după ce au fost fecundate, căci apele sunt hrana pământului, aceasta fiin voința Atotputernicului.

14. Iată de ce exista măsuri ale ploii și îngerii care

o însoțesc, o răspândesc cu măsură dreapta.

15. Am văzut toate aceste minunății, tot așa ca și grădina celor drepti.

Capitolul 58

1. În acele zile am văzut îngeri care țineau lungi funii și care purtați pe aripile lor ușoare, zburau către miazănoapte.

2. Și l-am întrebat pe înger de ce aveau în mâini aceste funii lungi și de ce zburau. El mi-a răspuns: Ei se duc să măsoare.

3. Îngerul care era cu mine mi-a mai spus: Acestea sunt măsurile dreptilor „ei vor pune funiile dreptilor pentru ca ei să se sprijine pe numele Domnului spiritelor pentru totdeauna.

4. Aleșii vor începe să locuiască cu Alesul.

5. Iată măsurile care vor fi date credinței și care vor adevăra cuvintele dreptății.

6. Aceste măsuri vor fi toate secretele din adâncurile pământului.

7. Și toți care au pierit în desert, care au fost devorați de pești de mare sau de fiarele salbarice, vor reveni plini de speranță în ziua celui Ales, căci nimeni nu va pieri în fața Domnului spiritelor, nimeni nu poate pieri.

8. Și toți ce care erau în cer, au primit vază și bucurie, glorie și splendoare.

9. Ei vor lauda prin vocea lor Alesul Lui Dumnezeu și îl vor proslăvi și lauda cu înțelepciune și vor vădi înțelepciunea lor în vorbe și în spiritul vieții.

10. Atunci Domnul spiritelor va așeza pe Alesul Sau pe tronul gloriei Sale.

11. Pentru ca el să judece toate lucrările sfinților din înaltul cerurilor și să pună acțiunile lor în balanța justiției. Și El își va ridica fata pentru a înțelege drumurile tănuite pe care ei le-au urmat, încrezători în numele Domnului spiretelor ca și înaintarea lor pe căile dreptății.

12. Toți își vor unii vocile, Îl vor binecuvânta, Îl vor lauda, Îl vor proslăvi și vor celebra numele Domnului spiritelor.

13. Și El va chema în tribunalul Sau pe toți puternicii văzduhului, pe toți sfinții, heruvimii, serafimii și ophanimii, pe toți îngerii puterii, toți îngerii dominației, adică îngerii Alesului și ai celorlalți puternici care în prima zi pluteau deasupra apelor.

14. Cu o voce umana ei vor proslăvi, vor lauda, vor glorifica, vor preamarii aceste spirite credincioase, aceste spirite ale iertării, aceste spirite ale dreptății sipacii, aceste spirite ale bunăvoinței; toți vor striga laolaltă. Binecuvântat să fie El! Numele Domnului spiritelor, fie binecuvântat! Toți aceia care nu au adormit îl vor lauda în ceruri.

15. Toți îl vor lauda, sfinții din cer, aleșii care trăiesc în grădina și toate spiritele luminii, în stare să binecuvânteze, să laude și să proslăvească, să sărbătorească numele Sau sacru; tot ce e carne și tot ce e putere va lauda și va sărbători numele Sau în veacul veacurilor.

16. Căci mila Domnului spiritelor este mare, mare este răbdarea Sa și El a arătat lucrările Sale, puterea Sa și tot ce este El sfinților și aleșilor în numele Domnului spiritelor.

Capitolul 59

1. Domnul a poruncit regilor, prinților, puternicilor și tuturor celor care locuiesc pe pământ și le-a spus: Deschideți ochii, ridicați frunțile voastre către cer și încercați să îl înțelegeți pe Cel Ales!

2. Și Domnul spiritelor s-a așezat pe tronul sau de glorie.

3. Și spiritul dreptății s-a răspândit în jurul Lui

4. Vorbele din gura Sa vor nimici pe toți păcătoșii și pe toți nelegiuții, niciunul dintre ei nu va mai trăi în fața Lui.

5. În acea zi regii, principii, cei puternici și cei care stăpânesc pământul, se vor ridica, vor vedea și vor înțelege, ei îl vor vedea așezat pe tronul de glorie ca și pe sfinții din fata Lui care vor fi judecați după dreptatea Sa.

6. Și nimic din ce se va spune în fața Lui nu va fi zadarnic.

7. Atunci îi va cuprinde tulburarea, ei vor fi asemenea unei femei cuprinsă de durerile facerii, ale cărei munci sunt chinuitoare, a cărei eliberare este grea.

8. Ei se vor uita unii la alții și în uimirea lor își vor cobora fata.

9. Și ei vor fi zguduiți de groaza, când vor vedea Fiul unei femei așezat pe tronul Sau de glorie.

10. Atunci regii, principii și toți stăpânitorii pământului vor sărbători pe Acela care îi conduce pe toți, pe Acela care era ascuns. Căci de la începuturi Fiul omului a fost ascuns. Prea înaltul L-a păstrat în apropierea gloriei Sale și nu L-a arătat decât aleșilor.

11. Acesta este Cel care i-a adunat pe sfinți și pe cei aleși și toți aleșii vor fi de asemenea în fața Lui în acea zi.

12. Toți regii, principii, cei puternici și acei care conduc pe pământ se vor prosterna în fața Lui și îl vor adora.

13. Ei is vor pune speranța lor în Fiul omului, îi vor adresa rugăciunile lor și vor invoca mila Sa.

14. Atunci Domnul spiritelor se va grăbi să îi gonească din fata ochilor Săi. Fetele lor se vor umple atunci de mirare și se vor acoperi de o apăsare întunecată. Apoi îngerii pedepselor divine, îi vor apuca și răzbunarea lui Dumnezeu se va lăsa asupra acelor care i-au progonit

pe copiii și sfinți. Pilda teribila pentru sfinți și pentru aleși, care se vor bucura de aceasta dreptate fără limita, căci mania Domnului spiritelor va stărui asupra lor.

15. Atunci spada Domnului spiritelor se va satura de sângele celor răi, dar sfinții și aleșii vor fi salvați în acea zi și nu vor mai avea în fața ochilor jocurile celor răi și nelegiuiri.

16. Dumnezeuul spiritelor va pluti singur în viitor asupra lor.

17. Și ei vor locui cu Fiul omului, ei vor mânca, vor dormi, se vor scula cu El în veacul vecilor.

18. Sfinitii și aleșii se vor ridica de la pământ, ei vor înceta să își mai coboare privirea, în semn de supunere și umilire, ei vor fi îmbrăcați cu un nou veșmânt de viață. Acest veșmânt al vieții lor este comun cu cel al Domnului spiritelor, în prezenta Sa veșmântul vostru nu se va învechi deloc și faima voastră nu va apune nicicând.

Capitolul 60

1. În acele zile regii, cei puternici și cei ce stăpânesc pământurile îi vor implora pe îngerii care le vor împărți pedepsele cerești, să le dea răgaz, pentru a se prosterna în fața Domnului spiritelor și pentru a-L adora și a-și mărturisi păcatele.

2. Ei îl vor lauda și sărbători pe Domnul spiritelor zicând: Fie binecuvântat Domnul; spiritelor, Regele

regilor, Prințul prinților, Domnul domnilor, Domnul gloriei, Domnul înțelepciunii!

3. El va dezvălui toate secretele.

4. Puterea Ta este în veacul veacurilor, ca și gloria Ta.

5. Tainele Tale sunt adânci și nenumărate și dreptatea Ta este fără margini.

6. Ah! Noi vedem acum că trebuie să sărbătorim și să laudăm pe Regele regilor, Cel care este Stăpânul deplin al tuturor lucrurilor.

7. Și ei vor spune: Cine ne-a dat noua o ușurare a relelor noastre pentru a sărbători, pentru a lauda, pentru a binecuvânta, pentru a mărturisi păcatele noastre și crimele noastre în prezenta gloriei Sale?

8. Ușurarea pe care noi o cerem este doar de câteva clipe și totuși nu o putem obține; luminile noastre sau stins pe veci și bezna ne va învălui pentru totdeauna.

9. Căci noi nu ne-am destăinuit Lui, nu am sărbătorit numele Regelui regilor, nu L-am glorificat pe Domnul în toate lucrările Sale ci noi ne-am încrezut în puterea noastră și în sceptrul gloriei noastre.

10. De asemenea, în ziua durerii și spaimei, El nu ne va salva, și noi nu ne vom găsi niciodată odihna. Noi înțelegem acum, Domnul este credincios în toate lucrările Sale, în dreptatea Sa.

11. În judecățile Sale, El nu ține cont de absolut nimeni; și iată că suntem depărtați din preajma Sa din cauza lucrărilor noastre rele.

12. Păcatele noastre sunt prea bine cântărite!

13. Apoi ei și-au spus unii altora: Sufletele noastre sunt saturate de bogățiile nedreptății.

14. Și iată ca ele nu ne sunt de niciun folos în acest moment în care noi coboram în flăcările infernului.

15. Atunci fetele lor se vor acoperi de umbre și de buimăceală în prezenta Fiului omului și ei vor fi alungați departe de El, căci în fața Lui spada justiției s-a ridicat pentru a-i nimici.

16. Și Dumnezeu a zis: Iată, aceasta a hotărât judecata Mea împotriva prinților, regilor, celor puternici și celor care au stăpânit pământul.

Capitolul 61

1. Am mai avut și alte viziuni în acest loc pustiu. Am auzit vocea îngerului care mi-a zis: Iată îngerii care au coborât din cer pe pământ care au arătat secretele lor fiilor oamenilor și i-au învățat să cunoască nedreptatea.

Capitolul 62

1. În timpul acela, Noe a văzut pământul stricându-se și amenințat de ruina.

2. Din această cauză ei a pornit la drum și s-a

îndreptat către marginile pământului, în partea locuinței strămoșului sau Enoh.

3. Și Noe striga de trei ori cu o voce amara: Ascultă-mă, ascultă-mă, ascultă-mă! Și el i-a mai zis: Spune-mi ce se petrece pe pământ, căci el suferă și este rău zbuciumat; sigur eu voi pieri odată cu el.

4. Într-adevăr, era o mare tulburare pe pământ și o voce s-a făcut auzita din cer. Am căzut cu fata la pământ; atunci strămoșul meu Enoh apăru și se așeză în fața mea.

5. Și el mi-a zis: De ce m-ai strigat cu o voce așa de amara și atât de jalnică?

6. Domnul a hotărât prin judecata Sa ca toți locuitorii pământului să piară, pentru ca ei cunoșteau toate tainele îngerilor, pentru ca ei aveau în mâinile lor puterea răufăcătoare a demonilor, puterea magiei și ei au creat idoli peste tot pământul.

7. Ei au învățat cum se trage argintul din pulberea pământului, cum se găsesc în pământ filoane metalice, căci plumbul și cositorul nu sunt fructe ale pământului, ci trebuie să mergi să le cauți până în măruntaiele sale.

8. Și un înger a fost pus să îi păzească, iar el s-a lăsat ademenit.

9. Atunci strămoșul meu Enoh m-a prins de mana și ridicându-mă, mi-a spus: Căci eu l-am întrebat pe

Domnul despre acesta tulburare a pământului și El mi-a răspuns: ei au umplut paharul nelegiuirilor și dreptatea Mea cere răzbunare! Ei au cercetat astrele și au cunoscut ca pământul va pieri cu toți locuitorii săi. Ei nu vor găsi loc de refugiu, în vecii vecilor.

10. Ei au dezvăluit taine pe care oamenii nu trebuiau să le cunoască; iată pentru ce vor fi judecați, dar pentru tine, fiul meu, Domnul spiritelor cunoaște curăția ta și nevinovăția ta. El știe că tu condamni dezvăluirea acestor taine.

11. Domnul, primul dintre sfinți a păstrat numele tău între cele ale sfinților; El te va păstra curat între decăzuții locuitori ai pământului. El îți va da pentru urmașii tai regate și o mare glorie, și el va naște din tine o rasă de dreپți și de sfinți al căror număr va fi fără sfârșit.

Capitolul 63

1. După aceea, el mi-a arătat îngerii pedepselor cerești care se pregăteau să vină să dea apelor pământului toată violenta lor.

2. Pentru ca ei să servească dreptății lui Dumnezeu și ca ei să aducă osânda meritată de toți aceia care locuiesc pe pământ.

3. Și Dumnezeul spiritelor le-a interzis îngerilor să vină vreunul în ajutorul oamenilor.

4. Căci acești îngeri conduceau forța apelor. Atunci eu

m-am retras din preajma lui Enoh.

Capitolul 64

1. În acele zile, cuvintele Lui Dumnezeu s-au făcut auzite în urechile mele, ele spuneau: Noe iată, viața s-a ridicat pana la mine, o viață de crime, o viață plină de iubire și dreptate.

2. Deja îngerii zidesc închisori și îndată ce ei își vor termina lucrul, Eu îți voi întinde mâna Mea și te voi păstra.

3. Din tine va răsări un sâmbure de viață care va reface pământul, pentru ca el să nu rămână gol. Eu voi adeveri rasa ta înaintea mea și rasa acelor care vor locui cu tine va fi binecuvântată și se va înmulți pe fata pământului prin virtutea numelui Domnului.

4. Cât privește acei îngeri care au săvârși nelegiuiri, ei vor fi închiși și azvârliți în aceasta vale arzătoare, pe care strămoșul meu Enoh mi-a arătat-o către apus, unde se afla munții de aur, argint, fier, metal lichid și cositor.

5. Eu am văzut aceasta vale și acolo se afla o mare răvășeala și apele se învolutează.

6. Și după ce s-au făcut toate acestea, s-a răspândit o masa curgătoare de foc, un miros puternic de pucioasa, cu ape învolburate și valea îngerilor vinovați de ispita ardea în adâncul acestui pământ.

7. În aceasta vale s-au scurs și fluviile de foc în care erau

aruncați îngerii, care i-au dus în greșeala pe locuitorii pământului.

8. În acele zile, ele vor ajuta tămăduirea sufletelor și corpurilor regilor, puternicilor, celor mari și a celor care locuiesc pe pământ, iar pe de altă parte, ele vor ajuta la pedepsirea spiritelor.

9. Spiritele lor vor fi la bunul plac, pentru ca ei să fie judecați în corpurile lor, dat fiind că l-au tăgăduit pe Domnul spiritelor, și ca deși au știut de pedepsele care îi amenințau, totuși nu au chemat numele Lui cel sfânt.

10. Și așa cum corpurile lor vor fi supuse unor cazne groaznice, în același fel, sufletele lor vor suporta o pedeapsă veșnică.

11. Căci Cuvântul Domnului spiritelor a fost totdeauna împlinit.

12. Judecata Sa va cădea peste ei, pentru ca s-au încrezut în desfătarea corpurilor lor și pentru că l-au tăgăduit pe Domnul spiritelor.

13. În acele zile apele acestei vai vor fi schimbate, când îngerii vor fi judecați, focul din aceste izvoare va dobândi o nouă tărie.

14. Și când îngerii vor urca, apele din aceste izvoare se vor raci după ce au fost înfierbântate. Atunci l-am auzit pe sfântul Mihail care mi-a spus: Judecata pe care o vor îndura îngerii îi amenința la fel pe regi, pe principi și pe

toți cei care stăpânesc pământul.

15. Căci aceste ape, dând viața spiritelor îngerilor, vor da moarte trupurilor lor. Dar ei nu vor înțelege, ei nu vor crede ca aceste ape răcoritoare se pot schimba într-un jeratic dogoritor care va arde pe veci.

Capitolul 64

1. După aceea strămoșul meu Enoh mi-a dat de știre asupra tuturor tainelor cuprinse în cartea sa și mi-a deslușit pildele care i-au fost arătate în mijlocul cuvintelor cărții.

2. În acest timp Sfântul Mihail a răspuns și a spus lui Rafael: Spiritul meu se ridică și se tulbura contra judecății secrete împotriva îngerilor, cine va putea să suporte oare o judecată atât de aspră, care nu va fi niciodată schimbata, care trebuie să îi piardă pentru totdeauna?

3. Sentința a fost pronunțată contra lor de către cei care i-au făcut să iasă în felul acesta. Și stand înaintea Domnului spiritelor, sfântul Mihail a răspuns și a spus către sfântul Rafael: Ce inima nu ar fi deloc tulburata, ce spirit nu ar avea mila?

4. Apoi sfântul Mihail i-a vorbit lui Rafael: Eu nu îi apar deloc în fața Domnului, căci ei L-au jignit pe Domnul spiritelor, purtându-se ca niște zei, de aceea justiția suprema va cobora asupra lor pentru vecie.

5. Niciun înger nevinovat, niciun om nu îi va simți

asprimea, doar aceia singuri care sunt vinovați și care vor fi pedepsiți pentru totdeauna.

Capitolul 65

1. După aceasta ei vor fi izbiți de uimire și de groaza din cauza judecății pronunțate asupra lor, ca pedeapsa pentru cele arătate locuitorilor pământului.

2. Iată numele vinovaților: Primul dintre toți este Semiaza, al II-lea Arstikifa, al III-lea Armen, al IV - le-a Kakabael, al V-lea Tur-el, al VI-lea Rumiati, al VII-lea Danel, al VIII-lea Nukael, al IX - le-a Baruq-el, al X-lea Azaz-el, al XI-lea Armers, al XII-lea Batar-ial, al XIII-lea Basasael, al XIV-lea Auan-el, al XV-lea Tur-ial, a, XVI-lea Simatsiel, al XVII-lea Letar-el, al XVIII-lea Tumael, al XIX-lea Tar-el, al XX-lea Rumael, al XXI-lea Izezeel.

3. Acestea sunt numele prinților îngerilor vinovați. Iată acum numele căpeteniilor peste o sută; ale căpeteniilor peste cincizeci și ale căpeteniilor peste zece. Iată acum numele căpeteniilor peste o sută; ale căpeteniilor peste cincizeci și ale căpeteniilor peste zece.

4. Numele primului este Yekum, acesta este cel care a ademenit pe toți fiii îngerilor sfinți, cel care i-a pus să coboare pe Pământ pentru a procrea copii cu ființele umane.

5. Numele celui de-al doilea este Kesabel, care a inspirat gânduri rele fiilor îngerilor și îi va pune să-și întineze corpurile lor împerechindu-se cu fiicele oamenilor. a moartea.

7. Acesta este cel care a ispitit-o pe Eva, și le-a arătat fiilor oamenilor uneltele care dau moartea,

platoșa, scutul, spada, și tot ce poate da sau ocoli moartea. 8. Aceste unelte au trecut din mâinile sale în cele ale locuitorilor Pământului și acolo au rămas pentru totdeauna. 9. Numele celui de-al patrulea este Tenemue; acesta este cel care i-a învățat pe fiii oamenilor ce-i amărăciunea și desfătarea. 10. Și care le-a dezvăluit toate secretele unei false înțelepciuni. 11. El i-a învățat să scrie și le-a arătat cum să folosească cerneala și hârtia. 12. De asemenea, prin ei s-au văzut înmulțindu-se cei care s-au rătăcit, în ciuda falsei lor înțelepciuni, de la facerea lumii și pana în aceasta zi. 13. Căci oamenii nu au fost creați pentru a-și înscrie credința lor pe hârtie cu ajutorul cernelii. 14. Ei au fost făcuți pentru a fi în curățenie și dreptate deopotrivă cu îngerii. 15. Ei nu ar fi cunoscut moartea, care nimicește totul; aceasta pentru ca puterea devorează. 16. Ei nu vor pieri decât din cauza prea marii lor științe. 17. Numele celui de-al cincilea este Kasaide; acesta este cel care a arătat copiilor oamenilor toate artele diavolești și răufăcătoare. 18. Aceste mijloace infame de a omorî un copil în pântecul mamei sale, aceste arte care se practica prin mușcătură de șarpe, prin puterea, în mijlocul zilei, din sămânța șarpelui ce se numește Tabaet. 19. Astfel este numărul lui Kesbel, principalul jurământ pe care Atotputernicul, din sânul gloriei Sale, i-a arătat îngerilor. 20. Numele sau este Beka. Acesta i-a cerut sfântului Mihail să îi dezvăluie numele secret, pentru a avea inteligenta și pentru a ține minte legământul de temut al lui Dumnezeu și să îi facă să tremure la auzul acestui nume și al acestui legământ, pe aceia care au arătat oamenilor toate secretele primejdioase. 21. Acesta este, într-adevăr, misiunea

magica a acestui legământ, el este de temut și fără milă. 22. Și el a dat acest legământ al lui Aka, în mâinile sfântului Mihail. 23. Iată rezultatele acestui legământ: 24. Prin puterea sa magica, cerul a fost despărțit de ape înainte de crearea lumii. 25. prin el, pământul s-a ridicat deasupra și din părțile ascunse ale colinelor țâșnesc izvoare limpezi, de la crearea lumii și pentru totdeauna. 26. Prin acest legământ, marea a fost așezată între granitele sale și pe fundamentele sale. 27. El a pus fire de nisip pentru a o opri la vreme de furie și niciodată ea nu va putea depăși aceasta limita. Prin acest legământ de temut, a fost scobita genunea și ea își păstrează locul pentru vecie. 28. Prin acest legământ soarele și luna își fac fiecare drumul lor mereu reînnoit, fără a se abate niciodată de la calea care le-a fost hărăzită. 29. Prin acest legământ, stelele își urmează calea lor eterna. 30. Și când sunt ele strigate pe numele lor, ele răspund: Iată-mă! 31. Prin acest legământ, vânturile conduc apele, toate au spiritul lor propriu care stabilește între ele o fericită armonie. 32. Acolo se păstrează izvoarele tunetelor și fulgerarea trăsnetelor. 33. Acolo sunt păstrate izvoarele grindinei și gheții, izvoarele zăpezii, ploii și ale picăturilor de roua. 34. Toți acești îngeri vor păstra și vor binecuvânta numele Domnului spiritelor. 35. Ei îl vor sărbători prin toate felurile de laude și Domnul spiritelor îi va sprijinii, îi va încuraja în aceste fapte de mulțumire și ei vor proslăvi, vor sărbători și vor glorifica numele Domnului spiritelor în vecii vecilor. 36. Și acest legământ va fi adevărat pentru ei și drumul lor va fi arătat și nimic nu îi va putea împiedica să-l urmeze. 37. Mare va fi bucuria lor. 38. Ei îl proslăvesc, îl sărbătoresc, îl glorifica pentru ca taina Fiului omului

le-a fost arătată. 39. Și el va fi așezat pe un tron de glorie și lui i-a fost păstrată partea cea mai mare a judecății. Păcătoșii vor dispărea și vor fi nimiciți de pe fata pământului iar aceia care i-au ademenit vor fi legați în lanțuri pentru totdeauna. 40. După gradele lor de vinovăție ei vor fi dați diferitelor cazne, în ceea ce privește lucrările lor, ele vor dispărea de pe fata pământului și din acel moment nu va mai fi cine să ispitească pentru ca să ivit Fiul omului așezat pe tronul sau de glorie. 41. Toate nedreptățile vor înceta, tot răul va dispărea din fata Sa și Cuvântul, Fiului omului, va fi singur în fața Domnului spiritelor. 42. Iată a treia parabola a lui Enoh.

Capitolul 67.1. După aceasta, numele Fiului omului, trăind cu Domnul spiritelor, a fost preaslăvit de locuitorii pământului. 2. El a fost lăudat în carele lor și a fost sărbătorit în mijlocul lor 3. De la acest moment, eu nu m-am mai văzut în mijlocul copiilor oamenilor ci am fost așezat între două spirite, între miazănoapte și apus unde îngerii au primit funii pentru a măsura locul hărăzit dreptilor și aleșilor. 4. Acolo am văzut pe primii patriarhi, sfinții care locuiau în aceste locuri frumoase pentru eternitate.

Capitolul 68.1. După aceea spiritul meu s-a ascuns și și-a luat zborul spre ceruri. Am văzut fii de îngeri sfinți mergând pe un foc arzător, veșmintele lor erau albe și fetele lor transparente precum cristalul. 2. Am văzut două râuri de foc strălucind ca hiacintul. 3. Atunci m-am prosternat în fața Domnului spiritelor. 4. Și Mihail, unul din arhangheli m-a prins de mana, m-a lămurit și m-a condus în sanctuarul secret al iertării și ai dreptății. 5. El mi-a arătat toate lucrurile ascunse ale

marginilor cerului, locașurile stelelor, razele luminoase care veneau să ilumineze fetele sfinților. 6. Și el a ascuns spiritul lui Enoh în cerurile cerurilor. 7. Acolo am văzut în mijlocul luminii, un palat construit din pietre de cristal. 8. Și în mijlocul acestor pietre, străluceau limbi de foc, spiritul meu a văzut un cerc care înconjura locașul, arzând în cele patru laturi și fluvii de foc erau primprejur. 9. serafimii, heruvimii și ophanimii, stăteau în picioare de jur-împrejur. Ei nu dormeau niciodată, ei păzeau tronul gloriei. 10. Și am văzut îngeri nenumărați, mii de mii și miriade de miriade care înconjurau acest palat. 11. Mihail, Rafael, Gabriel, Phanuel și îngerii sfinți care erau în cerurile superioare, intrau și ieșeau. Rafael și Gabriel ieșeau din acest palat laolaltă cu o mulțime fără număr de îngeri sfinți. 12. Cu ei a apărut atunci și Cel Bătrân de zile, al cărui cap era alb și curat ca o lana și ale cărui veșminte sunt cu neputință de descris. 13. Atunci m-am prosternat și toată carnea mi-a fost zguduia de un tremur cnvulsiv și spiritul meu s-a topit. 14. Am ridicat vocea pentru a binecuvânta, a lauda și a glorifica. 15. Și laudele care mi-au ieșit din gura era plăcute Celui bătrân de zile. 16. Cel Bătrân de zile a venit ci Mihail și Gabriel, Rafael și Phanuel, cu mii de mii și miriade care nu puteau fi socotiți. 17. Atunci acest înger s-a apropiat de mine și m-a salutat în acest fel: „Tu ești Fiul omului, tu te-ai născut pentru dreptatea noastră și dreptatea se afla în tine”. 18. „Dreptatea Celui Bătrân de zile nu te va părăsi”. 19. El a spus: „Voi cobora peste tiner pacea, căci pacea vine de la cel care a creat lumea”. 20. „Și ea va rămâne în tine pentru totdeauna”. 21. Toți cei care vor trai și care vor merge pe calea dreptății, vor forma cortegiul tău pentru eternitate”. 22. „Și casa lor va

fi lângă tine, destinul lor va fi același cu al tău și ele nu vor fi niciodată separate”. 23. „Și astfel li se va da lor un lung șir de zile împreună cu Fiul omului”. 24. „Pacea va fi pentru cei drekți, drumul înțelepciunii pentru cei sfinți, în numele Domnului spiritelor, în toate veacurile”.

Capitolul 69.1. Cartea mersului astrelor cerești, după regulile lor, epocile lor, numele lor, locul unde își încep drumul lor și a diferitelor lor poziții, toate lucrurile pe care Uriel, îngerul sfânt care era cu mine și care le conduce mi le-a lămurit pe rând. 2. Iată prima lege a astrelor. Soarele, lumina zilei, iese pe porțile cerului aflate la răsărit și apune în partea opusă intrând pe porțile cerului care sunt la apus. 3. Am observat șase porți prin care soarele își începe drumul și șase porți prin care el îl termina. 4. Prin aceleași porți iese și intra și Luna, și am văzut acești prinți ai luminătorilor cerești cu astrele care îi devansează, cele șase porți pe unde răsar și cele șase porți pe unde apun. 5. Toate aceste porți sunt aliniate una după alta și la dreapta și la stânga sunt făcute ferestre. 6. În primul rând se vede înaintând luminatorul cel mare care se numește soare, al cărui drum este crugul cerului și care strălucește de foc și de flăcări. 7. Vântul împinge carul pe care el este ridicat. 8. Dar de îndată el se îndreaptă către miazănoapte pentru a înainta apoi către răsărit, el se întoarce trecând prin aceasta poarta și luminează aceasta parte a cerului. 9. Astfel se arata el în prima luna a drumului său. 10. El pleacă din a patra din aceste porți care este la răsărit. 11. Și la aceasta a patra poarta prin care el trece în prima luna sunt douăsprezece ferestre deschise pe unde ies torente de flăcări, când ele se deschid la timpul care le este hotărât. 12. Atunci când

soarele se ridica pe cer, el trece prin a patra poarta în timp de treizeci de zile și prin a patra poarta di partea de apus el coboară în linie dreaptă. 13. După acest timp zilele se măresc, nopțile se micșorează timp de treizeci de zile. Atunci ziua este cu două părți mai lunga ca noaptea. 14. Într-adevăr ziua are zece părți, în timp ce noaptea are opt părți. 15. În acest timp soarele trece prin aceasta a patra poarta și apune trecând prin poarta corespunzătoare, după aceea el se apropie de a cincea poarta care este la răsărit timp de treizeci de zile și apune de asemenea trecând prin poarta corespunzătoare. 16. Atunci ziua se mărește cu încă o parte, în acest fel ziua are unsprezece părți, noaptea descrește și nu are decât șapte. 17. Atunci soarele înaintează către răsărit pentru a trece prin a șasea poarta și eol se ridică și apune la trecerea prin aceste porți la fel timp de treizeci de zile. 18. În acest timp ziua este de două ori mai lunga decât noaptea și are douăsprezece părți. 19. Cât privește noaptea, ea se micșorează în aceeași măsură și nu conține decât șase părți. În sfârșit soarele coboară, astfel încât ziua se micșorează, pe când noaptea se mărește. 20. Căci soarele revine către răsărit trecând prin a șasea poarta prin care el iese și intra timp de treizeci de zile. 21. După aceasta perioada ziua se micșorează treptat, așadar ea nu are mai mult de unsprezece părți, în timp ce noaptea are șapte. 22. Soarele părăsește apusul trecând prin poarta a șasea și înaintează către răsărit, răsărind prin a cincea poarta timp de treizeci de zile și apunând în același fel la apus la trecerea prin a cincea poarta. 23. În acest moment ziua este micșorată cu două douăsprezecimi în așa fel încât are zece părți în timp ce

noaptea are opt. 24. Ci soarele trece la răsărit ca și la apus prin a cincea poarta. În sfârșit el rasare prin a patra poarta timp de treizeci și una de zile și apune la apus. 25. În aceasta perioada ziua este egală cu noaptea, astfel încât și una și alta au în mod egal cate două părți. 26. Atunci soarele părăsește aceasta poarta și înaintează către apus, trecând prin a treia poarta unde rasare și apune. 27. În aceasta perioada noaptea crește timp de treizeci de zile în așa fel încât noaptea va avea zece părți în timp ce ziua va avea numai opt. 28. Atunci soarele va răsări prin a treia poarta și va apune în același fel prin a treia poarta de la apus timp de treizeci de zile. 29. Apoi el trece prin a doua, atât la răsărit cât și la apus. 30. În acest timp, noaptea are unsprezece părți și ziua numai șapte. 31. Acesta este timpul în care soarele trece prin a doua poarta atât la răsăritul cât și la apusul său. Apoi el coboară și ajunge la prima poarta ceea ce se întâmplă timp de treizeci de zile. 32. El apune la fel prin prima poarta. 33. Atunci noaptea este dubla fata de zi. 34. Astfel ea are douăsprezece părți în timp ce ziua nu are decât șase. 35. Și când soarele ajunge la aceasta poarta el își reîncepe crugul sau 36. El trece prin aceasta poarta timp de treizeci de zile și apune în aceeași poarta la apus. 37. În acest timp noaptea se micșorează cu o parte având astfel unsprezece părți. 38. Cât privește ziua ea nu are decât șapte părți. 39. Atunci soarele că trece prin cea de a doua poarta la răsărit. 40. Revine prin cea pe care înainte o evitase timp de treizeci de zile, rasare și apune prin două părți asemănătoare. 41. Noaptea se micșorează în continuare, ea mai are zece părți și ziua opt. Soarele trece prin a doua poarta atât la răsăritul sau cât și la apusul său apoi el înaintează către răsărit,

rasare prin a treia poarta timp de treizeci și una de zile și apune prin poarta corespunzătoare de la apus. 42. Noaptea continua să se micșoreze, ea nu mai are decât noua părți la fel ca și ziua căci este egalitate între una și cealaltă; anul este în cea de a trei sute șazeci și patra zi a sa. 43. Astfel acesta este crugul soarelui însuși care duce la lungimea sau scurtimea zilelor și a nopților. 44. Căci el face ca ziua sa crească treptat și ca noaptea sa scadă în același fel. 45. Aceasta este legea crugului soarelui, el înaintează și se retrage rând pe rând. Astfel i-a fost scris acestui astru hărăzit să lumineze pământul. 46. Acesta este astrul căruia Dumnezeu încă din genuni i-a dat numele de soare. 47. Și astfel el rasare și apune, fără a avea odihna niciodată despicând ziua și noaptea în carul sau întinderile diafane. Lumina sa luminează șapte părți ale lunii, dar mărimile lor, la amândouă sunt egale.

Capitolul 70.1. Dupoa aceasta prima lege am observat acelea care privesc astrul inferior și care se numește luna al cărui drum este cât crugul cerului. 2. Exista un vânt care împinge carul pe care ea este ridicata dar lumina sa este împărțită cu măsură. 3. În fiecare lună apusul sau și răsăritul sau diferă și zilele sale sunt ca zilele soarelui și când lumina sa e plina conține șapte părți de soare. 4. Ea rasare și pornește în drumul sau către apus timp de treizeci de zile. 5. În acest timp ea apare și aceasta înseamnă pentru voi începutul lunii. Timp de treizeci de zile ea trece prin poarta prin care trece și soarele. 6. Atunci ea este aproape invizibila, astfel încât nu apare nicio lumina cu excepția unei șeptimi din lumina sa totala care crește zilnic cu o parte, dar răsărind și apunând mereu odată cu soarele. 7. Când

soarele rasare, luna rasare cu el și primește de la el o parte firava de lumină. 8. În aceasta noapte, prima zi înaintea înaintea zilei lunii, luna apune odată cu soarele. 9. Și în timpul acestei nopți luna este întunecată, dar ea rasare cu a șaptea parte din lumina sa îndepărtându-se de răsăritul soarelui. 10. Dar puțin câte puțin ea se luminează până când lumina sa ajunge deplina.

Capitolul 71.1. Atunci am aflat o alta lege care arata cum se stabilește luna lunara: Uriel, îngerul meu sfânt și îndrumătorul meu nu mi-a lăsat nimic necunoscut. 2. Așadar am scris totul așa cum mi-a fost arătat. 3. Am notat lunile anului în ordinea în care ele sosesc, apariția și fazele lunii în timpul a cincisprezece zile. 4. Am notat în care vreme luna pierde cu desăvârșire lumina sa și în care vreme ea strălucește cu toată lumina sa. 5. În anumite luni, luna trece pe cer singura și în timpul altor două luni ea apune odată cu soarele prin cele două porți care se afla în mijloc, adică prin a treia și a patra. Ea rasare timp de șapte zile și își împlinește drumul său. 6. Apoi ea se apropie de poarta prin care a trecut soarele și timp de opt zile ea trece prin a doua poarta la fel ca și soarele. 7. Și în timp ce soarele rasare prin poarta a patra, luna rasare timp de șapte zile până când soarele trece prin poarta a cincea. 8. Încă din timpul celor șapte zile, ea coboară către poarta a patra, ea este atunci în toată lumina sa, dar ea se micșorează curând și înaintează prin prima poarta timp de opt zile. 9. Apoi ea se îndreaptă dihn nou către a patra poarta de unde rasare soarele. 10. Am aflat deci locurile lor ca și răsăritul și apusul soarelui urmând ordinea lunilor anului. 11. Și în aceste zile la fiecare cinci ani se adăugă treizeci de zile pentru ca ele sunt în

plus în anul solar. Și toate zilele care vor aparține unuia dintre acești cinci ani vor fi în număr de trei sute șaiszeci și patru. Vor fi mai mult cu șase zile pentru fiecare dintre ele, astfel încât să se alcătuiască o lună suplimentară de treizeci de zile. 12. Luna lunară este mai scurtă decât luna solară și stelară. 13. În rest ea este cea care potrivește anii în așa fel încât ei să nu difere cu nicio zi și să fie tot timpul de trei sute șaiszeci și patru de zile. În trei ani sunt o mie nouăzeci și două de zile, în cinci ani o mie opt sute douăzeci de zile, în opt ani două mii nouă sute douăsprezece zile. 14. Cât privește anii lunari, trei ani conțin o mie șaiszeci și două de zile, cinci ani mai scurți decât cei ai soarelui, cu cincizeci de zile nu cuprind decât decât o mie șapte sute șaptezeci și două de zile, iar opt ani lunari cuprind două mii opt sute treizeci și două de zile. 15. Astfel opt ani lunari sunt mai scurți decât opt ani solari cu optzeci de zile. 16. Anii se socotesc deci prin crugul soarelui sau a lunii, ei sunt mai lungi sau mai scurți după cum ne luăm după unul sau după altul dintre acești aștri.

Capitolul 72.1. Iată acum conducătorii și prinții care hotărăsc peste toată creația, peste toate stelele ca și peste cele patru zile adăugate pentru împlinirea anului. 2. Ei au nevoie de aceste patru zile deși ele nu fac parte din an. 3. Oamenii s-au înșelat asupra acestor zile căci trebuie ținut cont de acești luminători pentru a se face socoteala, știind ca una este adăugată la prima poarta, a doua la a treia, alta la a patra și ultima la a șasea. 4. Acesta este felul în care se împlinește numărul de trei sute șaiszeci și patru de poziții care formează tot atâtea zile. Iată semnele: 5. Anotimpurile. 6. Anii 7. Și zilele, așa cum Uriel mi le-a făcut cunoscute. Uriel este

îngerul pe care Domnul gloriei l-a așezat peste toți aștrii
8. Care strălucesc în cer și luminează pământul. Aceștia
sunt: 9. Cei ce împart zilele și nopțile, altfel spus:
soarele, luna astrele întregii armate cerești care străbat
cerul pe carele lor în toate direcțiile. 10. Astfel Uriel
mi-a arătat douăsprezece porți care se deschid pentru
carul soarelui, de unde izvorăsc raze fără număr. 11.
Prin ele vine pe pământ, atunci când aceste porți se
deschid la timpul hotărât, prin ele izbucnesc de
asemenea vânturile și spiritele picăturilor de roua, când
ferestrele de la marginea cerului se deschid la timpul
hotărât prin voința divină. 12. Am văzut douăsprezece
porți în cer la marginile pământului prin care ies
soarele și luna și stelele și toate lucrările cerului la
răsărit și la apus. 13. Și alte ferestre se deschid încă la
dreapta și la stânga. 14. Una dintre aceste ferestre
mărește căldura verii, ca și porțile prin care pleacă și
unde se reîntorc fără încetare aceste stele într-o rotire
fără sfârșit. 15. Și am văzut în cer carul pe care se afla
aceste stele rotindu-se deasupra lunii fără a obosi
niciodată. Una dintre ele este mai strălucitoare decât
celelalte, aceasta face crugul lumii întregii.

Capitolul 73.1. Și către marginile pământului am
văzut douăsprezece porți pentru toate vânturile care ies
din timp în timp pentru a se răspândi pe pământ. 2. Trei
dintre aceste porți se deschid în partea opusă cerului,
celelalte trei la apus, trei spre dreapta și trei spre
stânga. Primele trei privesc spre răsărit, ultimele trei
spre miazănoapte. Cele care sunt așezate la dreapta și la
stânga privesc spre miazăzi și spre apus. 3. Prin patru
porți ies vânturile de binecuvântare și de mântuire și
prin celelalte opt vânturile de jale. Când ele suflă, ele

aduc stricăciune pământului și locuitorilor săi, apelor și tuturor celor ce trăiesc în ele. 4. Prințul vânturilor iese prin poarta aserzata la răsărit și prin prima poarta de la răsărit care se apleacă spre miazăzi. Acest vânt aduce distrugerea, seceta, căldură înăbușitoare și stricăciunea. 5. De la a doua poarta care este în mijloc se răspândește egalitatea sau măsura dreapta pentru toate lucrurile, ploaia, fertilitatea, curățenia și forța; de la ultima poarta, întoarsă către miazănoapte vine frigul și seceta. 6. După aceste vânturi vin vânturile lui Notus care suflă prin trei porți principale, prin prima, întoarsă către răsărit iese un vânt cald. 7. Dar prin poarta din mijloc se împrăștie un miros plăcut, picături de roua, ploaia mântuirea și viața. 8. De la a treia poarta, către apus, vin roua, ploaia, taciunea și stricăciunea. 9. Vântul din nord suflă prin trei porți. De la a șaptea, așezată lângă aceea care privește la miazăzi ies roua, ploaia, taciunea și stricăciunea. De la cel de mijloc vine ploaia, roua, viață și mântuirea. De la a treia poarta întoarasa spre apus, dar apropiata de miazănoapte vine grindina, gheata, zăpadă, ploaia și roua. 10. Vin în sfârșit, din a patra regiune, vânturile de apus. De la prima poarta ies roua, ploaia, gheata, frigul, zăpadă și gerul, de la poarta din mijloc, ploaia, liniștea și abundenta. 11. De la ultima din partea de miazăzi, uscăciunea, dezastrul, seceta și moartea. 12. Astfel se încheie descrierea celor doisprezece porți așezate în patru colțuri ale cerului. 13. Toate legile lor, toate înrăiririle lor, bune sau rele, eu ti le-am dat lămurit, o fiul meu Metusala!

Capitolul 74.1. Primul vânt se numește de răsărit pentru că este primul. 2. Al doilea se numește vântul de miazăzi, pentru ca acesta este momentul când coboară

Cel veșnic, Cel binecuvântat pe veci. 3. Vântul din apus se mai numește și vântul scăderii pentru ca acesta este partea în care toate astrele cerești se micșorează și coboară. 4. Al patrulea vânt, vântul de miazănoapte se împarte în trei părți: una este destinată locuințelor oamenilor, cealaltă e ocupată de lacuri, de vai, de pădure, de râuri, de locuri acoperite de întuneric sau de zăpadă, a treia este raiul. 5. Am văzut șapte munți mai înalți decât toți munții de pe pământ, de acolo se împarte chiciura, zilele, anotimpurile și anii vin și trec peste ele. 6. Am văzut șapte fluvii pe pământ mai mari decât toate celelalte fluvii, unul curge de la apus spre răsărit și merge să se verse în Marea cea Mare. 7. Celelalte două curg din miazănoapte spre mare și vin să se verse în marea Eritreei, către răsărit. 8. Am văzut șapte insule mari pe aceasta mare, două în apropierea țărmlui, cinci în Marea cea Mare.

Capitolul 75.1. Numele soarelui sunt: Oziareș și Tomas. 2. Luna are patru nume: Primul este Asonia, al doilea Ebla, al treilea Benaces, al patrulea Era e. 3. Aceștia sunt doi mari luminători, drumurile cărora sunt cât crugul cerului și care au mărimi egale. 4. În drumul soarelui există șapte părți de lumina care sunt reflectate de lună. Aceste șapte părți vor lumina luna până la sfârșit. Ele ies prin poarta de la apus, după ce au luminat în miazănoapte și revin pe cer prin poarta de la răsărit. 5. Când luna rasare, ea apare în cer, și ea este luminată de jumătate din a șaptea parte a lunii. 6. Aceasta lumina se întregește la capătul a paisprezece zile. 7. Curând se vor întregii de trei ori cinci părți de lumina, astfel încât după cincisprezece zile ea ajunge la mărimea sa intragă. 8. Atunci luna reflecta toată lumina pe care o primește

de la soare. 9. Ea descrește apoi și urmează în descreșterea sa același drum pe care l-a avut și la creșterea sa. 10. În unele luni luna are 29 de zile. 11. Exista alte luni când ea are douăzeci și opt de zile. 12. Uriel mi-a arătat încă o lege. Aceasta este felul în care lumina data de soare vine și se împrăștie pe lună. 13. În tot timpul în care luna crește în lumina sa, ea înaintează în fața soarelui până când la terminarea a paisprezece zile lumina sa ajunge pana în cer. 14. Dar când ea crește, sau când aceasta lumina este absorbita puțin cate puțin în cer, prima zi se numește luna noua, pentru ca în aceasta zi ea reîncepe să primească lumina de la soare. 15. Ea este completa, în ziua când soarele coboară la apus, pe când luna urca la răsărit. 16. Atunci luna strălucește toată noaptea până când soarele rasare înaintea ei, atunci luna se șterge în fața soarelui. 17. Când lumina se apropie de luna, ea descrește încă, până când ea este complet acoperita, atunci timpul sau este terminat. 18. Atunci crugul sau gol este fără nicio lumina. 19. În timpul a trei luni ea face drumul sau în treizeci de zile și în timpul altor trei luni ea îl face în douăzeci și noua de zile. 20. Și în timpul a trei luni ea are un drum de treizeci de zile și în timp de trei luni un drum de douăzeci și noua de zile. 21. Noaptea ea apare timp de douăzeci de zile ca o figura de om și ziua ea se confunda cu cerul.

CARTEA LUI ENOH - 6- Capitolele 76 - 90 BACK
NEXT

Capitolul 76.1. Și acum fiul meu Metusala, eu ți-am făcut ție cunoscut totul, și descrierea cerului este

terminata. 2. Te-am făcut să vezi cursa tuturor astrelor luminoase care stăpânesc anotimpurile, diferitele perioade ale anului și diversele lor influente, formalea lunilor, a săptămânilor și a zilelor. De asemenea te-am făcut să vezi descreșterile lunii, care se petrec la a șasea poarta, căci aceasta este poarta la care luna își pierde lumina. 3. Acesta este locul în care începe luna, acesta este și locul unde ea se termina la vremea hărăzită, după ce ea a parcurs o sută șaptezeci și șapte de zile, adică douăzeci și șapte de zile, adică douăzeci și cinci de săptămâni și două zile. 4. Drumul său este mai scurt decât al soarelui, al are cinci zile mai puțin pe semestru. 5. Când ea este plina prezintă o fată de om. Aceasta mi le-a făcut cunoscute Uriel, marele înger care le guvernează.

Capitolul 77.1. În aceste zile Uriel mi-a spus: Iată, te-am făcut să știi totul, o Enoh! 2. Ei ți-am revelat totul. Tu vezi soarele, luna și îngerii care dirijează stelele din cer, care conduc mișcările lor, fazele lor și schimbările lor. 3. Zilele păcătoșilor nu vor fi împlinite. 4. Sămânța lor nu le va ajunge în șesuri și câmpii, muncile pământului vor fi răvășite, nimic nu le va veni la timpul său. Ploaia va rămâne în aer și cerul va fi de bronz. 5. În acele timpuri roadele pământului vor fi întârziate, ele nu vor înflori la timpul lor și pomii își vor opri fructele. 6. Luna își va schimba drumul său, ea nu va mai apare la timpul său. Cerul va dogora și niciun nor nu se va vedea și uscăciunea se va întinde pe suprafața pământului. Stele căzătoare vor brazada cerul căci multe stele se vor întoarce din drumul lor obișnuit, rătăcind prin genuni. 7. Și îngerii care le conduc nu vor putea face nimic ca să le întoarcă pe drumul lor și toate stelele se vor răzvrăti

împotriva păcătoșilor. 8. Locuitorii pământului vor fi buimaci în gândurile lor, ei își vor strica toate căile lor. 9. Ei vor călca poruncile Domnului și se vor crede zei, în acest timp răul se va înmulți în sânul lor. 10. Dar pedeapsa cerului nu se va lăsa așteptată, ei vor pieri cu toții.

Capitolul 78.1. Și el mi-a zis: „O Enoh, privește această carte care este coborâtă din ceruri, citește ce este în ea și încearcă să înțelegi tot ce cuprinde ea”. 2. Atunci am văzut tot ce a venit din cer și am înțeles tot ce era scris în carte. Citindu-le, am cunoscut toate lucrările oamenilor. 3. Toate lucrările copiilor cărnii, de la începuturi și până la sfârșit. 4. Și am lăudat pe Domnul, Regele Gloriei, Făuritorul tuturor acestor minunății. 5. Și L-am preamărit pentru marea Sa răbdare, pentru îndurarea Sa fata de copiii lumii. 6. Și am strigat: Preafericit este omul care moare în dreptate și în bine și căruia nu i se poate pune în fața nicio carte a fărădelegii care nu a cunoscut nedreptatea! 7. Atunci cei trei sfinți m-au apucat și m-au dus pe pământ, lăsându-mă în fața ușii casei mele. 8. Și ei mi-au spus: Explica toate aceste lucruri fiului tău Metusala, anunță-i pe toți copiii tai ca nicio ființă nu va rămâne fără a fi judecata în fața lui Dumnezeu, căci El este Creatorul. 9. Timp de un an întreg, noi te vom lăsa cu copiii tai, pentru ca să îți găsești puterile dintâi și ca tu să poți să îți înveți familia, să scrii toate lucrurile pe care le-ai văzut și să le deslușești copiilor tai. Dar în mijlocul anului viitor, te vom ridica din mijlocul alor tai și inima ta se va întoarce la puterea dintâi, căci Alesul va dezvălui alesului secretele greptații, cel drept se va înveseli cu cel drept, ei vor mărturisi pe Dumnezeu laolaltă. Cât privește

păcătoșii, ei vor pieri cu păcătoșii. 10. Și depravații cu depravații. 11. Și chiar aceia care au trăit în dreptate vor muri din cauza faptelor rele ale oamenilor și ei își vor da sufletul din cauza faptelor celor răi. 12. În acele zile, ei vor înceta să îmi mai vorbească. 13. Și am revenit la frații mei, lăudând și binecuvântând pe Domnul.

Capitolul 79.1. Deci, fiul meu Metusala, eu ți-am spus totul, am scris totul, ți-am dezvăluit totul și ți-am dat o carte pentru fiecare lucru. 2. Păstrează, fiul meu, cărțile scrise de mâinile tatălui tău și transmite-le generațiilor viitoare. 3. Ți-am dat înțelepciune, ție, copiilor tai și urmașilor tai, pentru ca ei să dea mai departe aceasta înaltă înțelepciune în toate gândurile lor, urmașilor lor. Și cei care vor înțelege nu vor mai putea dormi, dar ei vor deschide urechile pentru a le primi, pentru ca să se facă vrednici de aceasta înțelepciune care va fi pentru ei ca o hrană cerească. 4. Fericiți sunt cei drepți, fericiți cei care merg în dreptate cei care nu cunosc deloc nedreptatea și care nu se aseamănă deloc cu păcătoșii ale căror zile sunt numărate. 5. Cât privește drumul soarelui în cer, el intra și iese prin diferitele porți timp de treizeci de zile cu conducătorii a mii de specii de stele, cu cei patru care le sunt alăturați și care sunt legați de cele patru zile suplimentare. 6. Oamenii sunt într-o mare greșală cu privire la aceste zile, ei nu țin cont de ele în calculele lor. Dar aceste zile suplimentare exista: una la prima poarta, a doua la a treia, a treia la a patra și ultima la a șasea poarta. 7. Anul se compune astfel din trei sute șaiszeci și patru de zile. 8. Astfel calculul este exact, căci acești aștri, aceste luni, aceste perioade, acești ani și aceste zile Uriel mi le-a arătat și lămurit, el care din partea lui

Dumnezeu are putere asupra tuturor acestor aștri și care potrivește înrâuririle lor. 9. Iată ordinea astrelor fiecare după locul lor din cer, unde rasare și apune după anotimpuri, perioade, zile și luni. 10. Iată numele celor care le conduc, care veghează asupra drumurilor lor, perioadele lor, înrâuririle lor. 11. Patru dintre ei deschid drumul, ei împartă anul în patru părți. Alți doisprezece vin după aceea, cei care formează cele doisprezece luni ale anului, împărțite în trei sute și zece și patru de zile, cu conducătorii de câte o mie care doasebesc zilele, zilele obișnuite ca și zilele suplimentare, cei care ca primii conducători împart anul în patru părți. 12. Conducătorii miilor sunt așezați în mijlocul celorlalți și fiecare dintre ei este așezat la locul său. Ci, iată numele celor care conduc cele patru părți ale anului, anume: Melkel, Helammelak. 13. Meleyal și Marel. 14. Cât privește numele celorlalți, acestea sunt: Alinarel, Jyasural și jeyeluineal. 15. Aceștia trei din urma merg după comandanții claselor de stele, fiecare merge de fiecare dată după aceia care împartă anul în patru părți. 16. În prima parte a anului apare Melkel, care se mai numește și Tarnaa și Zăhăia. 17. Zilele supuse influenței sale sunt în număr de nouăzeci și una. 18. Și iată ce se întâmplă pe pământ în timpul acestor zile: sudoare, căldura și munca. Toți arborii devin fertili, frunzele cresc, recolta de cereale îi bucura pe agricultori, trandafirii și toate florile împodobesc câmpiile iar copacii morți în iarna, acum se usucă. 19. Iată-i pe cei care conduc al doilea rând: Barkel, Zahebelo și Heloyalel, pe care îl ajuta și helammelak, numit și soare sau prea strălucitorul. 20. Zilele supuse influenței lor sunt în număr de nouăzeci și una. 21. Iată ce se

întâmplă pe pământ în acest timp: căldura și seceta, pomii își dau fructele lor și fructele sunt bune de uscat. 22. Turmele merg la pășunile lor și oile se așază jos, se recoltează toate darurile pământului, se îngrămădesc grânele în hambare și se pun strugurii în prese. 23. Numele celorlalți sunt: Gedael, Keel, Heel. 24. Cărora trebuie să îl adăugăm pe Asphael. 25. Și zilele autorității sale sunt împlinite și terminate. Capitolul 80.1. Și acum fiul meu Metusala, ți-am împărtășit toate viziunile pe care le-am avut înaintea ta. Am avut altele două înainte de căsătoria mea și una dintre ele nu seamănă cu cealaltă. 2. Prima mi-a apărut în timpul când eram ocupat să citesc, și a doua cu câțva timp înainte de căsătoria cu mama ta. Acestea au fost două viziuni importante. 3. În legătură cu ele am întrebat pe Domnul. 4. M-am odihnit în casa bunicului meu Mahalaleel și am văzut cerul strălucitor și luminos. 5. Și m-am prosternat și am văzut pământul mistuit de o mare genune și munții agățați deasupra munților. 6. Coline cădeau peste coline, copacii cei mai înalți se despicau pe toată lungimea lor și erau aruncați în adânc și cădeau până la fund. 7. Văzând acest prăpăd, vocea mea s-a împleticit. Am strigat Gata, s-a sfârșit cu pământul. Atunci bunicul meu Mahalaleel mă ridica și îmi spuse: Pentru ce strigi fiul meu, de ce jelești? 8. Îi povestit viziunea pe care am avut-o și el îmi spuse: Ce ai văzut tu este grav fiul meu. 9. Și viziunea pe care tu ai avut-o este izbitoare, ea se referă bineînțeles la păcatele pământului, pe care trebuie să îl înghită adâncurile. Da, va veni o mare pustiire. 10. Pentru aceasta, O! fiul meu, ridică-te și roagă-l pe Dumnezeuul gloriei, căci tu ești credincios și pentru ca El să lase câteva persoane pe pământ și pentru

ca oamenii să nu piară cu toții. Fiul meu pustiirea va veni din cer pe pământ și aceasta va fi o mare ruina. 11. Atunci mă ridică și îl implorai pe Domnul, mi-am scris rugile mele pentru generațiile din lume, dându-i fiului Metusala toate lămuririle pe care el putea să le dorească. 12. Și când am ieșit și am văzut soarele ridicându-se la răsărit, luna coborând la apus, toate stelele pe care Dumnezeu le-a creat înaintând falnic pe cer, atunci L-am preamărit pe Domnul a toată dreptatea, am slăvit numele Sau cel sfânt, pentru ca el a făcut ca soarele să se ivească prin ferestrele de la răsărit, el urca și se ridică pe bolta cerului și își împlinește calea sa strălucitoare.

Capitolul 81.1. Și ridicai mâinile spre cer și lăudai pe Cel Prea înalt. Și deschisei gura și mă folosi de limba pe care Dumnezeu a dat-o tuturor copiilor oamenilor, pentru a o folosi ca unealta pentru gândurile lor și L-am slăvit în acești termeni: 2. tu ești binecuvântat Doamne, rege puternic și desăvârșit, Domnul tuturor creaturilor din cer, Rege al regilor, Domn al întregului univers a cărei Domnie, Stăpânire și Măreție nu se va termina niciodată. 3. Din veac în veac Domnia Ta va dăinui. Cerurile sunt tronul tău pentru totdeauna și pământul este scara ta din veșnicie în veșnicie. 4. Căci Tu le-ai făcut și Tu ești cel care le conduci. Nimic nu poate ocoli puterea Ta fără sfârșit. Cu Tine înțelepciunea rămâne veșnic aceeași, ea vegheza fără încetare lângă tronul Tău. Tu cunoști, Tu vezi, Tu auzi tot, numit nu scapa privirii Tale puternice, căci ochiul tău este pretutindeni. 5. Iată îngerii care au călcat ordinele Tale și furia Ta planează asupra trupurilor omenești pana în marea zi a judecății. 6. Ci, Domnul Dumnezeul meu, rege puternic și

indulgent te implor, te rog insistent asculta rugile mele, la ca pași mei să dăinuiască pe pământ și ca neamul omenesc să nu piară cu totul! 7. Nu părăsi pământul devastat și ta ca el să nu fie distrus niciodată! 8. O, Doamne înlătura de pe fata pământului ființele care te-au jignit. Dar păstrează rasa celor drepti pentru a dăinui pentru totdeauna. O Doamne nu îți întoarce fata de la servitorul tău!

Capitolul 82.1. După aceea avui o alta viziune pe care vreau să ți-o lămuresc, O! fiul meu. Și Enoch se ridică și spuse către fiul sau Metusala: Lasă-mă să îți povestesc, o, fiul meu. Asculta vorba din gura mea și pleacă-ți urechea la viziunea și visul tatălui tău. Înainte de a lua în căsătorie pe mama ta, avui o viziune în patul meu. 2. Iată un taur ieșind din pământ. 3. Și acest taur era alb. 4. După aceea a ieșit o junca su cu ea doi vitei tineri dintre care unul era negru și unul roșu. 5. Cel negru îl lovea pe cel roșu și îl urmărea pe tot pământul. 6. Din acel moment nu îl mai observai pe vițelul cel roșu, dar cel negru devenii deodată foarte bătrân și avea cu el o junca 7. După aceea văzui mai mulți tauri născuți din acest cuplu care le semănau și care îi urmau. 8. Și prima junca se îndepărtă din apropierea primului taur și ea caută vițelul roșu dar nu îl găsi. 9. Și ea scotea gemete jalnice căutându-l. 10. Și ea continua ți petele sale până când taurul se apropie de ea, din acel moment ea încetă să mai plângă și să geamă. 11. Și apoi ea aduse pe lume un taur alb. 12. Și după aceea mulți alți tauri și alte junci. 13. Mai văzui în visul meu un bou alb care creșcu la fel și sfârși prin a deveni un mare bou alb. 14. Și din el ieșiră mulți boi care erau asemănători cu el. 15. Și ei începură să facă alți boi albi asemănători și ei urmau

unii după alții.

Capitolul 83.1. Îmi ridicai privirea și văzui cerul deasupra capului meu. 2. Și iată ca o stea căzu din cer. 3. Și ea se înalța în mijlocul acestor tauri și păru ca paste împreună cu ei. 4. După aceea văzui alți tauri mari și negri și iată ca ei schimba fără încetare pasiunile și staulele, în timp ce tinerii lor vitei încep să se jelească împreună cu ei și uitându-mă încă o dată la cer, văzui mai multe astre care coborau și se îndreptau spre aceasta stea unica. 5. În mijlocul vițeilor tineri, taurii erau cu ei și pășteau cu ei. 6. Privii și admirai aceste lucruri și iată ca taurii au început să intre în călduri și să se suie peste junici, acestea primind sămânța lor au adus pe lume elefanți, cămile și măgari. 7. Și tauri erau înspăimântați de aceasta generație monstruoasă și imediat ei i-au mușcat și i-au lovit cu coarnele lor. 8. Și elefanți i-au devorat pe tauri și iată ca toți copiii pământului s-au cutremurat de cele ce au văzut și au rămas îngroziți.

84.1. Privii în continuare și îi văzui cum se loveau unii pe alții, se mâncau între ei și auzii pământul care gemea. Atunci întorsei a doua oară privirile mele către cer și într-o a doua viziune, văzui ieșind oameni asemănători cu oamenii albi. Era unul și alții trei care îl însoțeau. 2. Acești trei oameni care au ieșit la urmă, m-au luat de mana și ridicându-mă deasupra pământului și a locuitorilor săi m-au condus într-un loc deosebit. 3. Și de acolo m-au urcat pe un turn înalt înconjurat de coline mai joase și ei mi-au spus: Rămâi aici până când tu vei vedea ce se va întâmpla cu acești elefanți, aceste cămile și acești măgari, aceste stele și toate aceste vite.

Capitolul 85.1. Atunci observai pe acela dintre cei patru oameni albi care ieşise primul. 2. Şi el apuca prima stea care căzuse din cer. 3. Şi el îi lega picioarele şi mâinile şi o arunca într-o vale îngustă, adâncă, dezgustătoare şi întunecată. 4. Atunci unul din cei patru trase o sabie şi o întinse elefanţilor, cămilelor şi măgarilor, care au început să se lovească cu ea unii pe alţii, şi tot pământul se cutremura. 5. Şi în viziunea mea, iată: văzui pe unul din cei patru oameni coborâţi din cer cum aduna şi apuca toate stelele mari ale căror părţi sexuale erau asemănătoare cu părţile sexuale ale cailor şi le arunca pe toate, cu picioarele şi mâinile legate, în peşterile pământului.

Capitolul 86.1. Atunci unul din cei patru oameni se apropie de ceilalţi tauri şi le arata lor anumite mistere la care ei s-au cutremurat. Şi se născu un om care construi o mare corabie. El locui în aceasta corabie şi cu el trei tauri şi s-a făcut o învelitoare pe deasupra lor. 2. Îmi ridicai din nou privirea către cer şi observai o mare boltire şi avea deasupra şapte cascade care vărsau torente de ploaie peste sat. 3. Privii iarăşi şi iată ca izvoarele pământului se răspândiră peste pământ în acest sat. 4. Şi apa începu să se învoldureze şi să crească peste pământ în aşa fel încât nu mai am putut zări acel sat, pentru că era tot acoperit cu apa. 5. Era într-adevăr multă apa, intumeric şi nori şi iată ca înălţimea apei depăşi înălţimea tuturor satelor. 6. Apele au acoperit în întregime şi au învâluit pământul. 7. Şi toţi taurii care erau adunaţi fura înecaţi şi pieiră în ape. 8. Dar nava plutea peste suprafaţa acestor ape. În acest timp toţi taurii şi elefanţii, cămilele şi măgarii şi cirezile, pieiră în aceasta inundaţie imensa, ei dispărură ighititi şi nu i-am

mai putut vedea în adâncurile din care nu au mai putut să scape. 9. Mai privii încă și iată cascadele încetară să mai cada din înalt, izvoarele pământului să mai curgă, iar adâncurile se întredeschiseră. 10. Și apele se retrăgeau în ele și apăru pământul. 11. Și corabia se așează pe pământ, întunericul se împrăștie și apăru lumina. 12. Atunci boul alb, care s-a făcut om, ieși din arca și cu el a tras tauri. 13. Și unul din cei trei tauri era alb și semăna cu acest bou, un altul era roșu ca sângele și al treilea era negru, și taurul alb se retrase de ceilalți. 14. Și animalele câmpului și păsările cerului începură să se înmulțească. 15. Și diferitele specii ale acestor animale se grupară, lei, tigri, lupi, câini, mistreți, vulpi, cămile și porci. 16. canari, ulii, vulturi și corbi. 17. Și printre ei se născu un bou alb. 18. Și ei începură să se muște unii pe ceilalți și boul alb care a fost născut între ei va zămisli un catar și un bou alb și după aceea mai mulți catari. Și boul alb care a fost zămislit din el a născut la rândul său un mistreț și o oaie alba. 19. Mistrețul zămisli mulți alți mistreți. 20. Și oaia alte douăsprezece oi. 21. când aceste douăsprezece oi sau făcut mari ele vândură una dintre ele măgarilor. 22. Și măgarii vândură oaia lupilor. 23. Și ea crescă printre ei. 24. Atunci Domnul aduse celelalte oi pentru a locui cu prima și să pasca cu ea în mijlocul lupilor. 25. Și ele se înmulțiră și pasiunile lor erau din abundenta. 26. Dar lupii începură să le înspăimânte și să le prigonească și le omorau mieii. 27. Și ei îi aruncau în adâncurile unui mare fluviu. 28. Atunci oile au început a se jeli din cauza pierderii micuților lor și a se întoarce către Domnul lor, una dintre ele reuși să scape și se întoarse printre catari. 29. Și văzui oile gemând, rugându-se și implorând

pe Domnul, 30. din toate puterile lor, până când Domnul a coborât la strigatele lor, din înălțimea locuinței Sale cerești și binevoi să le viziteze. 31. Și El chema oaia scăpată din mijlocul lupilor și i-a comandat să meargă să îi găsească pe lupii ucigași și să le spună sa nu le mai supere pe oi. 32. Atunci oaia merse să ducă lupilor forța Cuvântului lui Dumnezeu și o alta oaie a venit în întâmpinarea primei și merse cu ea. 33. Și amândouă intrară în locuința lupilor și le-au spus să nu mai persecute oile. 34. După aceea văzui lupii năpăstuind tot mai mult turmele de oi. Și oile strigară iarăși către Domnul și Domnul cobora în mijlocul lor. 35. Și El începu să omoare lupii care urlau, dar oile au păstrat liniștea și nu au strigat. 36. Și iată ca văzui cum ele ieșiră din tara lupilor. Ochii acestor lupi au orbit și ei au ieșit și au urmărit oile cu toate forțele lor. Dar Domnul oilor mergea cu ele și le conducea. 37. Și toate oile L-au urmat. 38. Fata Sa era înfricoșătoare, înfățișarea Sa era strălucitoare și măreață. În acest timp lupii au început să urmărească oile până când au ajuns la marginea unei mari întinse. 39. Atunci marea a fost împărțită și apele se traseră în părți ca un zid. 40. Și Domnul oilor care le conducea se așeză între ele și lupi. 41. În acest timp lupii nu puteau vedea deloc oile, dar ei le-au urmărit pana în mijlocul marii și atunci apele s-au închis în spatele lor / 42. Dar când l-au văzut pe Domnul, ei s-au întors pentru a fugi dinaintea fetei Lui. 43. Dar atunci apele s-au reunit după legile firești și ele i-au înghițit pe lupi. Și eu văzui pe toți aceia care au urmărit oile înecându-se în valuri. 44. Cât pentru oi ele trecură marea și au mers în acel pustiu care nu avea niciun copac, nici apa, nici verdeață. Și ele vor începe să deschidă ochii și să vadă.

45. Di îl văzui pe Domnul acestor oi trăind împreună cu ele și dându-le apa necesara. 46. Cu oaia care le conducea pe celelalte. 47. Și aceasta oaie se sui pe culmea unei stânci înalte și Domnul oilor a trimis-o către celelalte. 48. Și îl văzui pe Domnul acestor oi în mijlocul lor și fata Sa era aspra și înfricoșătoare. 49. Și când l-au observat, oile s-au înspăimântat. 50. Și tremurând toate au înconjurat-o pe oaia care le conducea și pe cea care era cu ea și ele i-au zis: Noi nu putem nici să rămânem în fața Domnului, nici să îl privim în fața. 51. Atunci oaia care le conducea se sui din nou pe piscul muntelui. 52. Și celelalte oi au început să fie orbite și să se depărteze de drumul pe care le-a arătat oaia. Dar aceasta nu știa nimic. 53. Și Domnul s-a maniat contra lor și când oaia a înțeles ce se întâmplă la poalele muntelui, 54. ea cobora în graba și când se apropie de ele, ea găsi multe, 55. Care erau oarbe, 56. Și care și-au părăsit drumul. Și când celelalte oi au văzut-o. ele strigară și tremurară în prezenta sa. 57. Și ele îi cerură sa revină la staulul lor. 58. Atunci aceasta oaie, conducând pe celelalte oi cu ea s-a apropiat de cele care erau rătăcite. 59. Și ea începu să le lovească și ele erau înspăimântate de prezenta ei. Atunci ea a adus înapoi la stana pe cele care erau rătăcite. 60. Și mai văzui într-o viziune ca aceasta oaie se făcu om și el construi pentru Domnul o stana și el a adus oile în ea. 61. Văzui încă cum a căzut o oaie care era venita în fața celui care era conducătorul celorlalte. Văzui în sfârșit pierind un mare număr din celelalte oi, micuții lor creând în locul lor, intrând într-o nouă pășune și venind la malul unui fluviu. 62. Și oaia care le-a condus și a devenit om, se despărți de ele și muri. 63. Și toate oile au căutat-o și au

strigat-o cu țipete jalnice. 64. Văzui și ca ele se opriră din plâns și ca ăla trecură peste apele unui fluviu. 65. Acolo crescură alte oi, pentru a le înlocui pe cele care muriseră și care le-au condus mai înainte. 66. În sfârșit le văzui intrând în acest loc norocos, pe un pământ al binefacerii și al bucuriei. 67. Ele și-au potolit foamea și stanele lor se ridicară pe acest pământ preafericit și ochii lor erau când deschiși când orbiți, până când una dintre oi s-a ridicat din mijlocul lor și le-a condus în așa fel încât le-a readus pe toate și le-a deschis ochii. 68. Dar câinii, vulpile și mistreții au început să le mănânce până când o alta oaie a ajuns ruina turmei și berbecul care le condusesese. Acest berbec începu să lovească cu coarnele sale câinii, vulpile și mistreții și i-a omorât pe toți. 69. Dar când prima oaie deschise ochii, a văzut fala berbecului pălind și stingându-se. 70. Căci el începuse să lovească și oile, să le năpăstuiască și să își uite toată onoarea. 71. Atunci Domnul trimise pe aceasta prima oaie la o alta oaie pentru a o face berbec și conducător al turmei în locul celui care și-a mânjit gloria sa. 72. Ea a mers și i-a vorbit și a așezat ca un berbec și câinii nu încetau să le supere pe oi. 73. Și primul berbec la năpăstuit pe al doilea. 74. Atunci acesta se scula și fugi din fata primului berbec. Văzui câinii care l-au chinuit pe acest prim berbec. 75. Dar al doilea se ridică și conduse tinerele oi. 76. Și el zămisli mai multe oi, dar în cele din urmă muri. 77. Și el a pus ca urmaș un berbec tânăr care deveni comandantul și conducătorul turmei. 78. Și sub el oile crescură și se înmulțiră. 79. Și toți câinii, vulpile și mistreții se temeau și fugeau din fata lui. 80. căci acest berbec lovea și ținea la distanță toate fiarele sălbatice în așa fel ca lor le era peste putință să

mai prigonească oile sau să răpească măcar una singură. 81. Și stana deveni mare și minunată și se ridica un turn înalt cu ajutorul acestor oi. 82. Stana era puțin ridicată, dar turnul era foarte înalt. 83. Și Domnul oilor se așeză în acest turn și voi să i se ridice o masă mărtașă. 84. Dar văzui curând ca oile au început să greșescă din nou, să urmeze drumuri diferite și să părăsească stana lor. 85. Și Domnul chema pe unele și le trimitea pe celelalte. 86. Dar acestea începură să le omoare pe primele. Cu toate acestea una dintre ele a reușit să ocolească năpastă care o amenință și fugind, predica împotriva celor care au vrut să o ucidă. 87. Și Domnul oilor a scăpat-o din mâinile lor, a urcat-o și a așezat-o lângă mine și rămase aici. 88. El trimise atunci la aceste oi nelegiuite alte oi pentru a avea un martor împotriva lor. 89. Mai văzui ca aceste oi care l-au abandonat pe Domnul și turnul înălțat în onoarea Sa, rățăceau orbecăind în regiuni necunoscute. 90. În sfârșit îl văzui pe Domnul însuși răzbunându-se, căci El făcu un mare masacru, dar ele strigară împotriva lui, atunci El abandona templul Sau și îl lasă în puterea leilor, tigrilor, lupilor, vulpilor și tuturor soiurilor de animale. 91. Și aceste animale vor începe să le sfâșie. 92. Văzui de asemenea ca Domnul pe care ele îl abandonaseră le părăsi prada leilor rai și cruzi și la toate soiurile de fiare sălbatice. 93. Atunci tipa din toate puterile mele și îl implorai pe Dumnezeu pentru aceste oi care erau sfâșiate de toate soiurile de animale sălbatice. 94. Dar El nu a răspuns deloc și privea cu un ochi mulțumit aceste oi care erau sfâșiate și nimicite. În sfârșit el chema șaptezeci de pastori și dădu lor în grija să vegheze asupra turmei. 95. Și El le-a spus lor: Fiecare dintre voi să vegheze asupra oilor și să facă

ceea ce Eu îi voi porunci, Eu vă voi da fiecăruia un anumit număr să le conduceți. 96. Și acelea pe care vă voi spune să le omorâți, voi le veți omora, și le dădu lor. 97. Apoi El chema un altul și îi spuse: Privește și fii atent la tot ce pastorii vor face cu aceste oi, pentru ca ei vor face să piară mult mai multe decât le voi arata eu. 98. Și orice încălcare a ordinelor mele, toate omorurile pe care pastorii le vor face, vor fi notate, adică vor fi însemnate cele pe care ei le vor omora din ordinele mele și cele care vor pieri din propria lor autoritate. 99. Toate omorurile comise de pastori le vor fi socotite. Nu uita deci să scrii cate oi le-au făcut să piară din propria lor viață, cate le-au dat ei chinurilor, pentru ca aceasta socoteala să fie o mărturie împotriva lor, ca să știu tot ce au făcut, dacă mi-au ascultat ordinele sau dacă ei au uitat să le îndeplinească. 100. Dar ei să nu știe ce ți-am poruncit, nu le deschide lor câtuși de puțin ochii, nu le da niciun avertisment, ci socotește cu grija toate omorurile pe care le vor face și dă-mi Mie o socoteala buna a lor. Și văzui cum acești pastori conduseră turma fiecare la timpul său. Și ei au început să omoare mai multe oi decât trebuia ei să facă să piară. 101. Și ei și-au abandonat oile în puterea leilor, astfel încât multe dintre ele au fost mâncate de lei și de tigri, și mistreții s-au aruncat asupra lor, au dat foc turnului închinat Domnului și au distrus stana. 102. Și am fost mult întristat de arderea acestui turn și de distrugerea stanei. 103. căci după aceea nu am mai putut-o vedea. 104. Cât privește pastorii și complici lor, ei înșiși au dat oile tuturor fiarelor sălbatice, pentru a le mânca. Fiecare dintre ele le-a fost data la rândul sau și la timpul său. Ci fiecare era înscrisă într-o carte și toate cele care

pierea erau notate cu grija. 105. Căci fiecare pastor făcea să piară mult mai multe decât ar fi trebuit. 106. Atunci începu să plâng și să mă revolt pentru soarta nenorocita a acestor oi. 107. Și văzui în viziunea mea cum cel care scria, nota zi de zi omorurile comise de pastori, cum el urca și prezenta Domului oilor și îi dădea Lui cartea în care era socoteala exactă a tot ce făcuseră pastorii cu toți aceia pe care i-au făcut să dispară. 108. Și tot răul pe care ei l-au făcut. 109. Și cartea a fost dusă în fața Domnului spiritelor care întinse mana, semna și apoi o puse deoparte. 110. După aceea văzui cum pastorii au căpătat autoritate timp de douăsprezece ore. 111. Și iată ca trei din aceste oi revenite din captivitate s-au reîntors și au intrat în locul stanei și au început să ridice tot ce a fost distrus. 112. Dar mistreți îi împiedicau, însă eforturile lor erau zadarnice. 113. Și oile au continuat să clădească, întocmai ca mai înainte și ridicară un turn care se numea turnul înalt. 114. Și ei au început să așeze o masă în fața turnului, dar pâinea pe care ei o puneau pe ea era murdara și stricata. 115. În plus toate oile erau orbite, ele nu puteau vedea mai mult ca pastorii. 116. Pastorii le-au dat, de asemenea, pentru a fi omorâte în număr mare. 117. Dar Domnul oilor a tăcut și toate oile s-au lăsat tarate. Pastorii și oile, toți s-au amestecat și nimeni nu le-a mai aparat de atacul animalelor sălbatice. 118. Atunci cel care scria cartea, urca și o dădu Domnului oilor. Dar în același timp el se ruga pentru ele, aducând mărturie împotriva pastorilor care le-au făcut să piară. Și după ce depuse cartea, el pleca.

Capitolul 87.1. Și observai cum treizeci și șapte de pastori au reînceput să aibă grija de cireada până când

fiecare dispăru la rândul său, ca și primii. Atunci oile au fost lăsate în grija celorlalți pastori care le-au păzit fiecare un timp anume. 2. Apoi observai în viziunea mea toate oile din cer care erau fugărite de vulturi, ulii și corbi. Și vulturii îi conduceau pe toți ceilalți. 3. Și ei au început să mănânce oile, să le crape ochii cu ciocurile lor și să se hrănească cu carnea lor. 4. Și oile scoaseră strigate jalnice simțindu-se mâncate în felul acesta. 5. Și eu strigai, de asemenea și gemui în somnul meu împotriva pastorului care și-a luat asupra sa paza turmelor. 6. Și văzui oi sfâșiate de câini, de vulturi și de corbi, carnea lor, mușchii lor, totul a fost mâncat, nu le-au rămas decât oasele care au căzut pe pământ. Și numărul oilor a scăzut mult. 7. Și văzui după aceea douăzeci și trei de pastori așezați în capul turmelor și al căror timp, adunat, făcea cincizeci și opt de ani. 8. Atunci miei au fost aduși pe lume de către oile albe și ei au început să deschidă ochi și să vadă și să își cheme mamele. 9. Dar oile nu i-au privit, nu au ascultat deloc plânsetul lor, căci ele erau surde, oarbe și împietrite. 10. Și am văzut în viziunea mea cum corbii se aruncau asupra acestor miei. 11. Care le înhățau și mâncau oile după ce le sfâșiau. 12. Văzui de asemenea cornițele acestor miei crescând, dar corbi încercau să le smulgă. 13. Iată ca în sfârșit, un corn mare a crescut pe capul uneia dintre aceste oi și ochii tuturor celorlalte s-au deschis. 14. Și prima le privi și ochii lor au fost deschiși și ele i-au chemat. 15. Boii prezicători se grăbiră către ea. 16. În acest timp, acvilele, ulii, corbii și vulturii continuau să năpăstuiască oile, zburând peste ele și mâncându-le. Și oile au tăcut, dar boii se jeleau și gemeau. 17. Atunci corbi s-au luptat cu ea. 18. Căutând

să îi zdrobească cornul, dar eforturile lor au fost zadarnice. 19. Și privii până când veniră pastorii, acvilele, ulii și vulturii. 20. Care puseseră pe corbi să rupă cornul acestei vite și ale celor care se luptau cu ea, dar ea suporta atacul lor și ceru ajutoare. 21. Atunci văzui venind omul care avea înscris numele pastorilor și care era ridicat în prezenta Domnului oilor. 22. El veni să aducă ajutoare vitei și îi anunța pe toți ca el este venit pentru a aduce ajutoare vitei. 23. Și iată ca Domnul oilor cobora înflăcărat de manie și toți cei care l-au zărit au rupt-o la fugă. Ceilalți s-au închinat în tabernacol, iar acvilele, ulii, corbii și vulturii s-au unit și au adus cu ei toate oile de pe câmp. 24. Se uniră cu toți încercând să rupă cornul vitei. 25. Atunci văzui omul care a scris la ordinele Domnului luând cartea distrugerilor împlinită cu cu ultimii doisprezece pastori și aduse dovada ca ei au făcut să piară mai multă lume decât de către cei care au fost înaintea lor. 26. Văzui încă venind la ei pe Domnul oilor ținând în mână sceptrul maniei Sale, lovi pământul care se întredeschise și animalele și păsările cerului încetară să mai năpăstuiască pe oi și căzură în prăpăstiile căscate în pământ, care s-au închis apoi deasupra lor. 27. Mai văzui apoi dându-se o sabie mare oilor cu care acestea au urmărit la rândul lor pe fiarele sălbatice și le-au ucis. 28. Ci toate animalele și toate păsările cerului s-au retras din fata lor. 29. Și văzui un tron ridicat într-o regiune promițătoare. 30. Pe care stătea Domnul spiritelor care primii toate cărțile, 31. Și le deschise. 32. Atunci Domnul chema primii șapte oameni albi și le ordona să ducă prima stea, cea care a fost înaintea tuturor celorlalte, ale cărei părți sexuale erau asemănătoare cu părțile sexuale ale cailor, care în

sfârșit a căzut prima, și l-au adus cu toții în fața Lui. 33. Și El zise omului care scria în prezenta Sa și care era unul din cei șapte oameni albi: Aduceți acești șaptezeci de pastori cărora le-am încredințat oile și care au făcut să piară mai multe decât le-am dat ordin. Și iată, îi văzui înlănțuiți și în picioare în fața Lui. Și se începu prin a se judeca astrele și ele au fost găsite vinovate și au fost duse la judecata și le-au aruncat într-un loc adânc și plin de flăcări. Dpa aceea au fost judecați cei șaptezeci de pastori și au fost găsiți vinovați, ei au fost la fel aruncați întrprăpastie în flăcări. 34. În același timp, văzui în mijlocul pământului o genune plină cu foc. 35. Acesta era locul în care au fost duse oile orbite care au fost judecate ca vinovate, toate au fost aruncate în prapastia de foc. 36. Și prăpastia era așezată la dreapta acestei stane. 37. Și văzui oile arzând și oasele lor mistuite de foc. 38. Și am socotit în sinea mea ca aceasta străveche stana era distrusă, dar mai înainte au fost luate coloanele, fildeșul și toate bogățiile pe care le conținea și acestea au fost îngrămădite într-un loc aflat la răsărit. 39. Văzui de asemenea și pe Domnul oilor ridicând o casă mai mare și mai înaltă ca prima și clădită în același loc unde fusese prima. Toate aceste coloane erau noi, fildeșul era nou și era mai mult ca mai înainte. 40. Și Domnul oilor locuia în interior. Și toate fiarele sălbatice, toate păsările cerului s-au închinat în fața oilor care rămăseseră și le adorau, le adresau rugăciuni, supunându-se lor în toate lucrurile. 41. Atunci cei trei oameni care erau îmbrăcați în alb și care m-au prins de mana făcându-mă să urc, mă ridicară din nou și mă așezară în mijlocul oilor, înainte de începutul judecății. 42. Oile erau toate albe, lana lungă și curățată de toate

petele. Și toate celelalte care au pierit sau care au fost omorâte, toate fiarele sălbatice, toate păsările cerului s-au adunat în aceasta casa și Domnul oilor tresărea de bucuria de a vedea oile intrând în stana. 43. Și văzui ca ele așezară jos sabia care le-a fost data, pe care ele au adus-o la stana și au pecetluit-o în prezenta Domnului. 44. Oile erau închise în casa care se străduia să le cuprindă pe toate. Și ochii lor erau deschiși și ele priveau pe Cel Bun și nu era niciuna printre ele care să nuy îl vadă. 45. Mai văzui ca aceasta casa era mare și încăpătoare și plină de lume. Și iată că se născu un vițel alb ale cărui coarne erau mari și toate animalele sălbatice, toate păsările cerului îl adoraу și îl implorau fără încetare. 46. Atunci văzui cum se preschimbau cu toții și ei deveneau vaci albe. 47. Și prima dintre ele a fost făcut Cuvântul su Cuvântul deveni un animal mare și El purta pe capul sau coarne mari și negre. 48. Și Domnul oilor se bucura să vadă toate aceste vaci. 49. Și eu care m-am prosternat, m-am trezit, dar am păstrat în minte tot ceea ce am văzut. Aceasta este viziunea care mi-a apărut în timpul somnului meu, eu am sărbătorit la trezirea mea pe Domnul a toată dreptatea și i-am adus Lui Toată slăvirea. 50. După aceea, am vărsat multe lacrimi și ele curgeau fără întrerupere amintindu-mi de cele ce am văzut. Căci toate aceste lucruri se vor împlini și toate lucrările celor fericiți se vor vădi la timpul lor. 51. Și mă gândii noaptea la visul pe care l-am avut și planșei amarnic, tulburat încă de viziunile pe care le-am avut.

Capitolul 88.1. Și acum, O, fiul meu Metusala! fă-i să vină la mine pe toți frații tai și strânge în fața mea pe toți copiii mamei tal. Căci mă frământă o voce

interioară, spiritul din înalt m-a acaparat, vreau să vă arăt ceea ce se va întâmpla în vremurile care vor veni. 2. Atunci Metusala se duse și aduna în fața lui Enoh pe toți frații săi și pe toate rubedeniile sale. 3. Atunci Enoh, se adresa tuturor copiilor săi: 4. Ascultați, zise el, copiii mei, ascultați vorbele tatălui vostru și deschideți urechile la ceea ce vreau să vă spun căci voi trebuie să fiți atenți când am să vă vorbesc. Iubiții mei, urmați căile dreptății sinu va depărtați de ele deloc. 5. Să nu aveți inima îndoită și să nu vă însoțiți cu oamenii înșelători, ci mergeți pe căile dreptății, urmați drumul cel bun și adevărul să fie tovarășul vostru. 6. Căci vă anunț: prigoana va domni într-o zi pe pământ, dar la sfârșit Dumnezeu va face o mare judecata, când nedreptatea va fi alungată, ea va fi stârpita din rădăcină. Ea se va ridica totuși din nou, dar zadarnice eforturi! Lucrările sale vor fi din nou nimicite, toate asupririle, toate nelegiuirile vor fi din nou pedepsite. 7. Pentru aceasta, atunci când nedreptățile, păcatele, blasfemiile, tirania, toate soiurile rele într-un cuvânt, se vor întinde peste pământ, când neascultarea, nedreptatea și nepedepsirea vor predomina, atunci va veni din cer o osândă înspăimântătoare. 8. Domnul în toată sfințenia Sa, va apărea plin de manie și va pedepsi pe vinovați cu pedepse teribile. 9. Domnul în toată sfințenia Sa, va apărea plin de manie și va veni să judece pământul. 10. Atunci prigoana va fi stârpita din rădăcină și nedreptatea va fi nimicita. 11. Toate locurile pământului vor fi distruse de foc cu locuitorii lor. Toți, de oriunde ar veni, vor fi judecați și pedepsiți după lucrările lor și pedepsele vor fi veșnice. 12. Atunci cei dreپți se vor trezi din somnul lor și Domnul se va ridica împotriva

celor răi. 13. Atunci rădăcinile nedreptăți vor fi nimicite, păcătoși vor pieri cu foc și cei care hulesc vor pieri prin sabie. 14. cei care își asupresc frații, ca și cei care hulesc vor pieri prin sabie. 15. Și acum lăsați-mă, copiii mei, să vă arăt căile dreptății și cele ale nedreptății. 16. Apoi vă voi spune ce mai trebuie să se mai întâmple. 17. Ascultați-mă deci, O copiii mei! mergeți pe calea dreptății, ocoliți calea nedreptății, căci toți aceia care vor urma aceasta cale vor pieri pentru totdeauna.

Capitolul 89.1. Iată ceea ce a fost scris de Enoh: El a scris acest tratat de înțelepciune pentru toți oamenii chemați să îi conducă sau să îi judece pe ceilalți oameni. El l-a mai scris pentru toți copiii mei care vor trebui să locuiască pe pământ în vremurile ce vor veni și să meargă pe căile dreptății și păcii. 2. Fie ca spiritele voastre să ne se îndurezeze pentru cele ce vor veni. Căci Prea-Sfantul și prea-Înaltul a stabilit fiecăruia timpul său. 3. Fie ca omul drept să se trezească din somnul său, fie ca el să se ridice și să meargă pe căile dreptății, ale bunătății și ale iertării. Mila va cobora peste omul drept și el va fi investit pentru totdeauna cu putere și sfințenie. El va trăi în bine și în dreptate și calea sa va merge spre lumina veșnică, dar pentru păcătoși ea nu va merge decât în întuneric. Capitolul 90.1. În sfârșit Enoh începu să vorbească după o carte. 2. Și el zise: despre copiii dreptății, despre aleșii lumii, despre planetele dreptății și nevinovăției. 3. Despre toate aceste lucruri am vrut să vă vorbesc „vi le voi lămuri pe toate copiii mei, eu care sunt Enoh, căci prin viziunile pe care le-am avut, eu am obținut o mare cunoaștere și mi-a fost dat să citesc chiar tablele din cer. 4. Atunci Enoh începu să vorbească după o carte și zise: Sunt născut în a șaptea zi

di prima săptămână în timp ce judecata și dreptatea așteptau cu nerăbdare. 5. Dar după mine în a două săptămână, se va arata o mare nedreptate și înșelătoria se va înmulți rapid pe pământ. 6. Și va fi atunci un prim sfârșit și un singur om va fi salvat. 7. Dar de când prima săptămână va fi terminată, nedreptatea va spori și Domnul va pune să se împlinească cele ce a hotărât împotriva păcătoșilor. 8. După aceea, în timpul săptămânii a treia, un om va fi ales pentru a fi tulpina unui popor puternic și drept și după el planta dreptății va crește pentru totdeauna. 9. După aceea, în timpul celei de a patra săptămâni sfinții și dreptii vor avea viziuni, ordinea generațiilor va fi stabilită și se va construi pentru ele o locuință, în a cincea săptămână se va ridica pentru ele o casă glorioasă și puternică. 10. Apoi în timpul celei de a șasea săptămâni, toți cei care vor exista vor fi învăluiți de întuneric și inimile lor vor uita înțelepciunea și omul va fi ridicat din mijlocul lor. 11. Chiar în timpul acestei perioade, casa puternică și marea va fi prada flăcărilor și rasa celor aleși va fi risipită pe tot pământul. 12. După aceea în timpul cele de a șaptea săptămâni se va ridica o rasă coruptă, ale cărei numeroase lucrări vor fi lucrări ale nedreptății. Atunci dreptii și aleșii vor fi răsplătiți și lor li se va da o cunoaștere de șapte ori mai mare asupra părților creației. 13. Va veni după aceea o alta săptămână, săptămâna dreptății care va avea sabia judecății și a dreptății, pentru a lovi pe toți cei ce asupresc. 14. Atunci păcătoșii vor fi dați în mâinile celor drepti, care în timpul acestei săptămâni vor fi binemeritat o locuință pentru dreptatea lor și vor clădi un palat pentru marele Rege. După aceasta săptămână va veni a noua, în timpul

căreia va veni judecata universală. 15. Lucrările necredincioșilor se vor șterge de pe fața pământului. Lumea va fi condamnată la distrugere și toți oamenii vor merge pe calea dreptății. 16. Apoi în a șaptea parte a săptămânii a zecea va fi judecata de veci, care va fi aplicată contra veghetorilor și tot cerul va renaște în mijlocul îngerilor. 17. Primul cer va fi înlăturat și ca dispărea, va apărea cel de al doilea și toate puterile cerești vor străluci într-o splendoare de șapte ori mai mare. Apoi vor veni multe alte săptămâni al cărui număr este nesocotit care se vor petrece în sfințenie și dreptate. 18. Atunci nu vor mai exista păcate. 19. Cine dintre copiii oamenilor va auzi vocea Sfântului și nu va fi impresionat? 20. Cine va putea socoti gândurile Lui? Cine va putea privi lucrarea prin care a fost creat cerul și să înțeleagă aceste minuni? 21. Se va putea vedea sufletul său, dar niciodată spiritul său. Nu se va putea vorbi despre ea cu înțelepciune, nici să se ridice până la înălțimea sa. Cine privește spre limitele cerului va vedea că îi este imposibil să atingă imensitatea acestuia. 22. Cine dintre copiii oamenilor va putea cerceta lungimea și lățimea pământului? 23. Cui au fost oare dezvăluite dimensiunile tuturor lucrurilor? Există oare un singur om care să poată prin inteligența sa să cuprindă cerul, să cerceteze adâncimea lui, să coboare până la temeliiile sale? 24. Cine știe oare numărul stelelor și cunoaște locul de odihnă al tuturor astrelor?

CARTEA LUI ENOH – 7– Capitolele 91 – 103

Capitolul 91.1. Și acum copiii mei, eu vă îndemn să iubiți dreptatea, să mergeți pe căile sale. Căci căile dreptății merită să fie urmate, în timp ce cele ale

nedreptății se curma dintr-odată și se termina într-o prăpastie. 2. căile nedreptății și ale morții vor fi arătate oamenilor ceștiți, dar ei se vor ține departe de ele și nu vor merge niciodată pe ele. 3. Mă adresez acum vouă, O cei nedrepti! nu urmați niciodată căile răutății și ale asupririi, feriți-vă de căile morții, nu vă apropiați de ele câtuși de puțin, căci veți pieri! 4. Alegeți mai bine dreptatea și viață sfântă și curată. 5. Mergeți pe calea păcii și veți fi vrednici de viață veșnică. Păstrați amintirea vorbelor mele, nu le lăsați niciodată să se șteargă din inima voastră, căci eu știu ca păcătoșii îmboldesc cu încrâncenare omul să facă rău. Dar ei nu vor reuși în niciun loc și încercările lor vor fi fără rezultat. 6. Nenorocirea e a celor care înalta nedreptatea și părtinirea și care susțin înșelătoria căci ei vor fi răsturnați și nu vor obține niciodată pacea. 7. Nenorocirea e a celor care își construiesc locuință în păcat căci fundamentele acestei locuințe vor fi răsturnate, iar ei vor pieri prin fier. Nenorocirea e încă și acelor care au aur și argint căci ei vor pieri, nenorocire deci vouă, bogaților, care aveți încredere în bogății, dar voi veți pierde aceste bogați, pentru ca voi l-ați uitat pe AtotÎnaltul în ziua îmbelșugării voastre. 8. Voi ați hulit și ați făcut nelegiuiri, vouă vă este destinată o zi de masacru, o zi a întunericii, o zi a mării judecați. 9. Eu v-am spus adevărul, v-am spus vouă, Cel ce va creat vă va pierde! 10. Lui nu îi va fi deloc mila de soarta voastră, din contra, El se va bucura de pieirea voastră. 11. Și dreptii care sunt în mijlocul vostru sunt în zilele acelea bătaia de joc a păcătoșilor și nelegiuitorilor.

Capitolul 92.1. I-a plăcut lui Dumnezeu ca ochii mei să fie doi nori de apa pentru a-mi plânge stricăciunile și

să vărs puhoai de lacrimi și să îmi potolesc astfel neliniștea din inima mea. 2. Cine v-a dat voie vouă să faceți astfel de nedreptăți și nelegiuiri? nenorocire vouă păcătoșilor, iată judecata! 3. Dreptii nu se vor teme de cei răi, căci Dumnezeu îi va supune într-o zi puterilor voastre, pentru ca voi să vă răzbunați pe ei după bunul vostru plac. 4. Nenorocire vouă care blestemați, veți pieri din cauza păcatului vostru! Nenorocire vouă care faceți rău vecinului vostru pentru că veți avea răsplata pe care o merita lucrările voastre. 5. Nenorocire vouă, martori ai minciunii care sporiți nedreptatea, căci veți pieri! 6. Nenorocire vouă păcătoșilor, care respingeți pe cei drepti care primiți săi respingeți după pofta voastră, cei care faceți nedreptăți, căci veți fi duși sub jugul lor.

Capitolul 93.1. Aveți deci speranțe de bine O, dreptilor! căci păcătoșii vor pieri în fața voastră, voi veți deveni stăpânii lor și le veți porunci cum veți vrea. 2. În ziua judecății păcătoșilor, rasa voastră va fi slăvită și se va ridica precum cea a vulturilor. Cuibul vostru va fi purtat la o înălțime mai mare decât zborul uliului, voi veți urca, veți intra în măruntaiele pământului și în peșterile de piatra pentru a scăpa de păcătoși. 3. Și vă vor crede pierduți și vor gemete și plânsete. 4. Dar nu va fie teamă de cei care va chinuiesc, căci voi veți fi salvați și o lumina strălucitoare vă va învălui și un cuvânt de pace se va auzi din cer. Nenorocire vouă păcătoșilor, căci bogățiile vă vor face să treceți drept sfinți, dar conștiința voastră va mărturisi ca voi nu sunteți decât niște păcătoși. Și aceasta învinuire interioară va fi condamnarea voastră. 5. Nenorocirea voastră, care va hrăniți cu cel mai bun grâu și beți cele mai bune lichioruri și care, în marea voastră îngâmfare, îi

împovărați pe săraci. 6. Nenorocire vouă care beți apa în toate timpurile, căci voi veți avea în curând răsplata voastră, veți fi nimiciți, veți fi masacrați pentru ca voi nu v-ați potolit câtuși de puțin setea din izvoarele vieții. 7. Nenorocire vouă care faceți nelegiuiri, înșelătorii și blestemații, voi veți lăsa în urma voastră o amintire rea. 8. Nenorocire vouă puternicilor, care călcați în picioare dreptatea, căci iată vine ziua pedepsirii voastre. Atunci, în timp ce veți suferi pedepsele meritate pentru crimele voastre, cei dreپți se vor bucura de zile numeroase și norocoase.

Capitolul 94.1. Cei dreپți au încredințare, dar păcătoșii vor fi răvășiți și vor pieri în ziua fărădelegii. 2. Voi înșivă veți fi conștienți de aceasta căci prea-Înaltul își va aminti de pieirea voastră și îngerii se vor bucura. Ce veți face voi atunci păcătoșilor și unde veți fugi în ziua judecății, când veți auzi vocea rugăciunii celor dreپți? 3. Voi nu va semănați deloc cu ei, căci se va rosti împotriva voastră un cuvânt înspăimântător: sunteți însoțitorii păcătoșilor. 4. În acele zile rugăciunile celor dreپți se vor rodoca spre Dumnezeu, dar ziua judecății voastre va sosi și toate fărădelegile voastre vor fi arătate în fața celui Mare și Sfânt. 5. Fata voastră se va acoperi de rușine, toți cei care au făcut crime vor fi respinși. 6. Nenorocire vouă păcătoșilor, chiar dacă ați fi în mijlocul marii sau pe o câmpie uscată, căci o mărturie de rea credință este îndreptată contra voastră. Nenorocire vouă care aveți argint și aur, bogații pe care nu le-ați strâns câtuși de puțin pe cai cinstite. Voi care ziceți: Noi suntem bogați, noi trăim în belșug și avem strâns tot ce ne putem dori. 7. Noi vom face prin urmare tot ce ne place, căci noi avem grămezi de argint,

grânarele noastre sunt pline și familiile fermierilor noștri sunt atât de numeroase ca apa dintr-un izvor îmbelșugat. 8. Aceste false bogații se scurg ca apa și comorile voastre se vor topi și vă vor fi luate, pentru că le-ați strâns pe cai necinstite și veți fi copleșiți de blestemul divin. 9. Eu vă blestem de asemenea, prudenții veacului, voi adevărații smintiți care cu ochii pironiți în pământ ați încercat să vă acoperiți cu veșminte mai elegante ca o tânără logodnica și mai bogate ca cele ale fecioarelor. Voi ați arătat peste tot măreția voastră, generozitatea, strălucirea și norocul, dar aurul vostru, măreția și bogăția voastră se vor topi ca și o umbră. 10. Căci nu aceasta este înțelepciunea. Așa că vor pieri și ei cu bogățiile lor, cu falsa lor glorie și cu onoarea lor zadarnică. 11. Ei vor pieri de rușine și dispreț și sufletele lor vor fi azvârlite în cuptoare dogoritoare. 12. Eu vă jur, o, păcătoșilor, niciun munte, nicio culme nu a fost creată pentru a folosi ca găteala unui moleșit. 13. Păcatele nu vin niciodată de sus, ci oamenii au găsit secretul de a face răul, dar nenorocire, celor ce îl fac. 14. Femeia nu a fost creată ca să nu facă copii, dar cele care nu vor copii fac aceasta cu propriile lor mâini. 15. Dar eu jur pe Cel Mare și Sfânt, toate lucrările voastre rele vor fi vădite și nimeni nu se va putea feri în ziua cea mare. 16. Nu vă gândiți și nu spuneți: Crima mea este ascunsă, păcatul meu nu este cunoscut de nimeni, căci în cer se notează întocmai, în fața Atotînaltului, tot ce se face pe pământ și toate gândurile oamenilor. Se știu în fiecare zi nedreptățile de care va facem vinovați. 17. nenorocire vouă smintiților, căci veți pieri în nebunia voastră. Voi nu vreți deloc să îi ascultați pe cei înțelepți, voi nu veți obține răsplata celor

drepti. 18. Aflati așadar că sunteți hărăziți zilei judecății, nu sperați să trăiți dacă ați fost păcătoși, veți muri, căci voi nu v-ați folosit de prețul izbăvirii. 19. Da, voi sunteți destinați pentru ziua maniei divine, pentru ziua de doliu și de rușine a sufletelor voastre. 20. Nenorocire vouă a căror inima este împietrită, care ați făcut atât de ușor crima și v-ați hrănit cu sânge! Cine v-a dat bunătățile de care vă bucurați? Nu este cumva Atotîntul, care le-a răspândit pe pământ pentru a le folosi voi? Voi l-ați uitat: deci nicio fărâme de pace pentru voi. 21. Nenorocirea voastră, celor care iubiți nedreptatea. Cu ce drept primiți voi vreo răsplată? Aflați că veți fi dați pe mâna celor drepti care vă vor sparge capetele, care nu vor avea pentru voi nicio mila. 22. Nenorocire vouă, care vă bucurați în prigonirea celor drepti, căci nu veți avea niciun mormânt. 23. Nenorocire vouă care faceți să fie fără rost cuvintele Domnului, căci pentru voi nu exista deloc speranța vieții. 24. Nenorocire vouă, care scrieți cuvinte amăgitoare, cuvinte nedrepte, căci minciunile voastre, nelegiuirile voastre sunt și ele scrise și niciuna nu va fi uitată. 25. Nicio pace pentru păcătoși! Moartea, doar moartea pentru păcătoși!

Capitolul 95.1. Nenorocire celor ce se poartă fără credință, care lauda și linguesc minciuna. Voi sunteți niște stricați și viața voastră este o viață dezgustătoare. 2. Nenorocire vouă care stricați cuvintele adevărului, ei păcătuiesc împotriva hotărârii de veci. 3. Și ei au făcut să fie condamnat cel nevinovat. 4. În acele zile, o dreptilor, voi meritați ca rugăciunile voastre să fie îndeplinite, ele vor urca și vor fi așezate în fața îngerilor ca o mărturie acuzatoare împotriva crimelor celor

păcătoși. 5. În acele zile, popoarele vor fi înspăimântate și neamurile îngrozite se vor ridica pentru ziua celei mai înalte judecați. 6. În acele zile femeile gravide vor aduce pe lume și vor lepăda fructul măruntaielor lor. Copiii vor muri sub ochii mamelor lor, și în timp ce ei vor suge laptele, ele îi vor respinge și vor fi fără mila pentru fructele iubirii lor. 7. Eu vă mai anunț, o păcătoșilor, pedeapsa vă așteaptă în ziua judecății care nu se va sfârși. 8. Ei iubesc pietrele, icoanele de aur, argint și lemn, spiritele josnice, demonii și toți idolii din temple, dar ei nu vor obține nicio mântuire. Inima lor va deveni nesimțitoare din cauza necredinței și ochii lor vor fi orbiți de superstiții. În visele și viziunile lor, ei vor fi necredincioși și superstițioși, ei vor fi mincinoși și păgâni. De asemenea ei vor pieri cu toții. 9. Dar în acele zile preafericiți vor fi cei care vor fi primit vorba înțelepciunii, care vor fi căutat și urmat căile Celui Prea-Înalt care vor fi mers pe căile dreptății și nu pe cele ale necredinței. 10. Da, ei vor fi mântuiți! 11. Dar, nenorocire vouă care veți fi rai cu aproapele vostru, veți cădea în abis. 12. Nenorocire vouă care așezați temelia păcatului și înșelătoriei, care sunteți rai și batjocoritori cu semenii voștri: vai veți fi nimiciți. 13. Nenorocire vouă care înălțați cu sudoarea altora palate pentru voi, fiecare din pietrele care le alcătuiesc, fiecare fărămă de mortar care le leagă este pentru voi un păcat. Așadar eu vă spun vouă, nu veți avea pace deloc. 14. Nenorocire vouă care disprețuiți cocioaba și moștenirea părinților voștri și care purtați o credință nelegiuită în idoli. Nu, nicio pace pentru voi. 15. Nenorocire acelor care fac nedreptăți, care sunt ca uneltele asupririi, care ucid pe aproapele lor. Căci Dumnezeu însuși va ofili măreția

voastră, El va împietri inimile voastre și va stârni focul maniei Sale și vă va nimici pe toți. 16. Atunci drepti și sfinții, martori ai consecințelor răzbunării Sale își vor reaminti crimele voastre și vă vor blestema.

Capitolul 96.1. În aceea zi părinții vor fi măcelăriți împreună cu copiii lor și frații împreună cu frații lor, sângele va curge ca valurile unui fluviu. 2. Căci omul nu va opri brațul sau să îl lovească pe fiul sau și copiii pe copiii săi, el va crede că se poartă cu milostivire și nu îi va cruța. 3. Păcătosul nu se va teme să îl ucidă pe fratele mai cinstit ca el. Omorurile vor continua fără lânchezeală de la răsăritul soarelui și până la apus. Calul va fi în sânge pana la piept, iar carul sau pana la osii.

Capitolul 97.1. În acest timp îngerii vor cobora în locurile ascunse și toți aceia care au înlesnit crimele vor fi adunați în același loc. 2. Atunci Prea-Înaltul va cobora pentru a face dreptate peste toți păcătoșii și El va da îngerilor sfinți paza dreptilor și sfinților și ei îi vor apăra ca pe lumina ochilor până când răul și toată nedreptatea va fi nimicita. 3. Când drepti vor fi scufundați în cel mai adânc somn, ei nu vor avea de ce se teme, înțelepții vor vedea adevărul. 4. Și copiii pământului vor avea deșteptăciunea tuturor cuvintelor din această carte, știind de acum ca bogățiile nu vor putea să îi mântuiască de pedeapsa pe care o vor merita pentru crimele lor. 5. Nenorocire vouă păcătoșilor care îi chinuiți pe cei drepti și îi faceți să ardă în foc, în ziua marii frământări, voi veți primi răsplata pentru lucrările voastre. 6. Nenorocire vouă stricători de inimi, care căutați să aveți asupra răului o cunoaștere totală, frica o să vă cuprindă. Nimeni nu va veni în ajutorul vostru. 7. Nenorocire vouă păcătoșilor, căci cuvintele

din gura voastră și lucrările mâinilor voastre au fost reale, așadar veți cădea în flăcările veșnice. 8. Aflați ca îngerii din cer vor cerceta cu grija toate lucrările voastre, ei vor întreba soarele, luna și stelele, despre păcatele voastre, pentru ca voi ați îndrăznit să îi judecați pe cei dreپți. 9. Toate vor da mărturie împotriva voastră: norii, zăpadă, roua și ploaia, căci din cauza voastră toate aceste creații vor fi oprite, ca vouă să nu va mai fie de folos. 10. Aduceți prin urmare jertfe ploii pentru pentru ca ea să cadă în sfârșit, și rugați roua pentru ca ea să primească de la voi aur și argint. Dar, în zadar! Gheata, frigul, vântul furtunos și toată chiciura se vor năpusti peste voi și voi nu veți mai putea îndura înverșunarea lor.

Capitolul 98.1. Priviți cerul, copii ai cerului, gândiți asupra lucrările Celui Prea-Înalt și temeți-vă de ele și nu faceți nimic rău în prezenta Sa. 2. dacă El închide ferestrele cerului și oprește ploaia și roua, lăsând pământul neroditor, ce veți face? 3. Când el își coboară mania sa asupra voastră și peste lucrările voastre, voi nu știți să îi cereți mila, voi blestemați contra judecății Sale și vorbele voastre sunt pline de trufie și semeție. Deci nu va fi pace pentru voi! 4. Priviți aceste corăbii, cum plutesc în voia vântului și amenințate fără încetare de o amenințare înfricoșătoare. 5. Și cârmaciul tremura, pentru că duce cu el pe ocean bogățiile sale, el tremura sa nu se scufunde și să piară. 6. Or, marea, valurile sale furtunoase, genunile sale adânci nu sunt ele făcute de AtotPuternicul? Nu este El cel care i-a pus hotare și i-a așezat malurile? 7. La vocea Sa valurile se retrag înfricoșate și pestii care trăiesc în interiorul lor sunt loviți de moarte. Și voi păcătoșilor care trăiți pe pământ,

nu vă temeți deloc? Nu este El Creatorul a tot ce se afla pe el? 8. Și deci cine, dacă nu El a dat cunoașterea și înțelepciunea pentru toți cei care trăiesc pe pământ și celor care sunt pe mare? 9. or navigatorii nu se tem oare de ocean? Voi singuri nu aveți nicio teama de AtotÎnaltul?

Capitolul 99.1. În toate aceste zile când veți fi învăluiți de flăcări arzând, unde veți fugi, unde veți căuta adăpost? 2. Și când Cuvântul se va ridica împotriva voastră, nu veți tremura, nu vă veți îngrozi? 3. Toate marile astre se cutremura de teamă, pământul se cutremura de spaima și groaza. 4. Toți îngerii își vor îndeplini datoria aspra și vor încerca să stea deoparte înaintea maiestății supreme, în ce privește fiii pământului ei vor fi loviți de buimăceală. 5. Dar voi păcătoșilor, dezgustători pentru vecir, nu va fi salvare pentru voi. 6. Nu vă temeți deloc, sufelete ale celor drepti, ci așteptați în pace și siguranță ziua în care veți muri, ca o zi a judecății. Nu plângeți deloc pentru ca sufletele voastre vor cobora cu tristețe și amărăciune în mormânt, ori pentru ca în aceasta viață nu ați primit răsplata pe care o meritau lucrările voastre bune ci din contra, păcătoșii au fost mai presus în zilele vieții voastre, căci iată va venii pentru ei ziua groazei și a casnelor. 7. Când veți muri pacatoșii vă vor zice: Iată dreptii mor ca și noi! Ce au avut ei din lucrările lor? Iată ca ei părăsesc viața în același mod ca și noi, tulburați și înfricoșați. Cu ce sunt ei mai bine tratați ca noi? Noi suntem deci egali. Iată, ei sunt morți și nu vor mai reveni niciodată la lumina! Dar eu vă spun, o păcătoșilor, voi v-ați saturat de carne și băutură, despuindu-i pe frații voștri, prapadindu-i, păcătuind în

toate felurile, nu ați precupețit nimic pentru a câștiga averi, zilele voastre au fost zile de veselie și fericire. Dar voi nu ați văzut sfârșitul celor drepti, felul în care ei vor avea pace și liniște. Aceștia nu au cunoscut nelegiuirea până în ziua morții lor. Ei sunt morți și sunt ca și cum nu ar fi fost niciodată și sufletele lor sunt coborâte în lăcașul morții.

Capitolul 100.1. Deci, vă jur, o dreptilor pe măreția și pe gloria Sa, pe regalul și pe maiestatea Sa, vă jur ca eu am căpătat cunoștință de aceste mistere, căci mi-a fost dat să citesc înscrisurile cerului, am văzut scrierile sfinților, am descoperit ce era scris despre vol. 2. Am vaicirea, bucuria și gloria care vă este pregătită și îi șteapta pe cei care vor muri în dreptate și sfințenie. Voi veți căpăta atunci răsplată pentru suferințele voastre și pentru partea voastră de rău pe care ați primit-o pe pământ. 3. Da, spiritele celor care vor muri în dreptate, vor trai și se vor odihni pentru totdeauna, ele vor fi glorificate și amintirea lor va fi veșnică în fața tronului Atotputernicului. Și ei nu se vor mai teme niciodată de rușine. 4. Nenorocire vouă păcătoșilor, dacă veți muri în păcat și cei care va seamănă vă vor spune vouă; fericiți sunt păcătorii! Ei și-au săvârșit zilele și viața lor și ei mor acum în fericire și abundenta. Ei nu au cunoscut în timpul vieții lor nici tristețea, nici îngrijorarea, ei mor acoperiți de onoare și ei nu au fost supuși nici unei judecăți. 5. Dar nu li s-a dovedit oare ca sufletele lor vor fi silite să coboare în tărâmurile morții unde îi așteaptă relele și chinurile de tot felul? Ba da, spiritele lor vor cobora în întuneric, în capcane, în acele flăcări care nu se vor stinge niciodată și osânda primită la judecata lor va fi veșnică. 6. nenorocire vouă, căci voi nu veți mai

avea pace deloc și veți încerca zadarnic să vă cereți iertare în fața dreptilor și sfinților zicând: Și noi am cunoscut zile de durere adâncă și am îndurat și noi numeroase răutăți. 7. Spiritele noastre au fost chinuite, supuse, strivite. 8. Noi suntem pierduți și nimeni nu ne vine în ajutor și nimeni nu ne încurajează, nici măcar cu vorba, ci am fost lăsați prada nefericirii și ne este teama pentru noi. 9. Noi nu speram să ne mai bucuram de viață. 10. Și totuși noi ne vedem într-o zi ca ființe de prim rang. 11. Și iată-ne la ultima. Noi am devenit prada păcătoșilor și nelegiuitorilor, ei au făcut să apese jugul lor asupra noastră. 12. Și aceia care ne-au disprețuit și ne-au asuprit erau mai puternici decât noi și noi am plecat capul în fața celor care ne urau și ei au fost fără mila fata de noi. 13. Noi voiam să fugim de ei pentru a ne bucura de pace, dar nu am găsit niciun loc pe care să îl folosim ca adăpost împotriva prigoanei lor, noi am mers cu plângerile noastre la prinți și nu am ridicat vocea împotriva acelor care ne sfâșiau, dar țipetele noastre au fost zadarnice și ei nu au vrut să ne asculte. 14. Din contra, ei au protejat pe cei care ne-au dezbrăcat și ne-au sfâșiat, cei care ne-au istovit și ascuns asuprirea lor, cei care ne-au necăjit și ne-au măcelărit și au ascuns moartea noastră și nu își aminteau că ar fi ridicat vreodată mâna împotriva noastră. Capitolul 101.1. Cât vă privește pe vopi, o! dreptilor, eu vă jur ca în cer îngerii arata în fața tronului Atotputernicului dreptatea voastră și numele voastre sunt scrise în fața Prea-Înaltului. 2. Aveți deci o bună speranță, întrucât ați îndurat răutatea și durerea în aceasta viață veți străluci în cer ca astrele și obstacolele cerești vor fi înlăturate din fata voastră. Strigatele voastre cer dreptate și veți fi

răzbunați de toate relele pe care le-ați suferit încă de la început și de la toți cei care v-au asuprit sau care au fost uneltele asupritorilor voștri. 3. Așteptați deci și nu vă lăsați doborâți, căci voi ceti avea parte de o bucurie egală cu însăși bucuria îngerilor și în ziua judecății voi nu veți avea a vă fi teama de nicio condamnare. 4. Nu va descurajați deci, o! dreptilor, când veți vedea păcătoșii fericiți și înflorind în căile lor. 5. Nu deveniți pastasii lor, stați deoparte de tagma asupritorilor, voi sunteți părtași cu armatele cerești. Pentru voi păcătoșilor care spuneți: Toate fărădelegile noastre vor fi uitate, să știți ca din contra, toate crimele voastre sunt înscrise cu grija în exartea din cer. 6. De aceea vă spun ca lumina și întunecimile, ziua și noaptea vor fi martori împotriva voastră și a greșelilor voastre, nu mai făptuiți deci nelegiuiri, nici minciuni, nu mai strâmbați adevărul, nu vă mai ridicați împotriva cuvântului Sfântului și Puternicului. Nu va mai închinați în fața idolilor fără rost căci păcatele voastre, nelegiuirile voastre vor fi judecate ca niște crime foarte grele. 7. Acum ascultați taina care vă privește: Mulți păcătoși vor strica și vor strâmba Cuvântul Adevărului. 8. Ei vor folosi cuvinte nepotrivite, vor spune minciuni, vor alcătui cărți în care vor spune gândurile lor înfumurate. Dar dacă ei mi-au folosit cuvintele, 9. ei nu le vor schimba, nici nu le vor strica ci vor scrie întocmai tot ce am spus eu despre ei de la început. 10. Vreau să vă dezvălui încă o taină: cărți de bucurie vor fi date dreptilor și înțelepților și ei vor crede în aceste cărți care cuprind regulile înțelepciunii. 11. Și ei se vor bucura și toți cei drepti vor fi răsplătiți pentru că au învățat să cunoască căile dreptății.

Capitolul 102.1. În ace timp Domnul le va ordona

sa adune pe copiii pământului pentru ca ei să aplece urechea la cuvintele înțelepciunii sale, El le va spune: arătați-le aceasta înțelepciune, căci voi sunteți conducătorii și stăpânii lor. 2. Arătați-le lor răsplata care va trebui să o primească toți cei care au urmat cuvântul căci Eu și Fiul Meu vom face cu ei un neam etern în numele dreptății. Pace vouă, copii ai dreptății, bucurie și fericire!

Capitolul 103.1. După câțva timp, Metusala, Fiul meu dădu o femeie fiului sau Lameh. 2. Aceasta rămase gravida și aduse pe lume un copil care avea pielea alba ca zăpada și roza ca un trandafir, un par alb și lung ca lana și ochii de o mare frumusețe. De abia i-a deschis ca ei au inundat cu lumina toată casa ca strălucirea soarelui. 3. Și de abia a fost primit de mâinile moașei ca el a deschis gura ca să proslăvească minunile lui Dumnezeu. Atunci Lameh, tatăl sau, plin de uimire aleargă să îl găsească pe Metusala și l-a anunțat ca el are un fiu care nu se poartă ca ceilalți copii. Acesta nu este un om, a zis el, acesta este un înger din cer, fără îndoială acesta nu este din neamul nostru. 4. Ochii săi sunt strălucitori ca razele soarelui, figura sa este inspirata, el nu pare să fie din mine ci mai curând dintr-un înger. 5. Mi-e teamă ca aceasta minune prevestește unele evenimente de pe pământ. 6. Și acum, o! tata, te rog mergi și găsește-l pe Enoh, bunicul meu și cere-i lui o lămurire, căci el locuiește cu îngerii. 7. După ce a ascultat vorbele fiului său, Metusala a venit să mă caute la marginile pământului, căci el știa că eu eram acolo, și mă striga. 8. La glasul lui am alergat la el și i-am spus: Iată-mă fiul meu, de ce ai venit să mă cauți? 9. Și el mi-a răspuns; Un mare eveniment m-a adus la tine, o minune

greu de înțeles despre care am venit să îți cer o lămurire. 10. Asculta deci o! tata, și afla ca fiul meu Lameh are un fiu care nu îi seamănă deloc și care pare să nu tina de neamul omenesc. El este mai alb ca zăpadă, mai roz ca trandafirul, parul saueste mai alb ca lana și ochii lui arunca raze ca soarele, când îi deschide umple casa de lumină. 11. Și de îndată ce el a ieșit din mâinile moașei, el a deschis gura și l-a binecuvântat pe Domnul. 12. Tatăl sau Lameh este îngrozit de aceasta minune, a alergat la mine, necrezând ca acest copil este al lui, ci că este născut dintr-un înger din cer, și iată eu am venit la tine pentru ca tu să îmi dezvălui adevărul despre acest mister. 13. Atunci eu, Enoh, i-am răspuns: Domnul este pe cale să facă o nouă lucrare pe pământ. Eu am văzut într-o viziune, eu ți-am vorbit de timpurile tatălui meu Jared, de aceia care născuți din cer au călcat în acest timp cuvântul Domnului. Iată ei au făcut nedreptăți și au călcat ordinele și au locuit cu femeile oamenilor și au procreat urmași josnici. 14. Pentru aceste crime un mare prăpăd va veni pe neașteptate asupra pământului, un potop îl va inunda și îl va pustii timp de un an. 15. Acest copil care vi s-a născut va fi singurul care va supraviețui acestui mare dezastru împreună cu cei trei fii ai săi. Când toate ființele umane vor fi nimicite, el singur va fi salvat. 16. Și urmașii lui vor face copii pe pământul uriașilor care nu s-au născut din spirit ci din carne. Pământul va fi deci pedepsit și toată depravarea va fi spălată. Din acest motiv arată-i fiului tău Lameh ca fiul care i s-a născut este într-adevăr fiul său, să-i dai numele de Noe, pentru ca el va supraviețui. El și fiii lui nu vor fi părtași la desfrâu și se vor păzi de păcatele care vor acoperi fata pământului. Din nefericire după potop,

nedreptatea va fi încă și mai mare ca înainte, căci eu știu că trebuie să vină, însuși Domnul mi-a arătat toate tainele despre acestea și am putut citi în scrisurile din cer. 17. Am citit ca neamurile vor urma unul după altul până când se va ridica o rasă sfântă, până când crima și nedreptatea vor dispărea de pe fata pământului, până când toți vor fi părtași la dreptate. 18. Și acum, o! fiul meu mergi și anunță-l pe fiul tău Lameh 19. ca copilul care i s-a născut este într-adevăr fiul sau și că nu este nicio înșelătorie legată de nașterea sa. 20. Și când metusala a auzit cuvintele tatălui sau Enoh, care i-a arătat lui toate secretele, s-a întors plin de încredere și i-a pus copilului numele de Noe, pentru ca el va deveni ființă care va fi alinătorul pământului după marele prăpăd. 21. Iată o alta carte pe care Enoh a scris-o pentru fiul sau Metusala și pentru cei care vor trebui să vină după el și să păstreze la fel ca și el cuvântul și simplitatea obiceiurilor lor. Voi cei care suferiți, așteptați cu răbdare vremea când păcătoșii vor dispărea și forța răului va fi nimicita, așteptați ca păcatul să dispară de pe pământ, căci numele lor vor fi șterse din cărțile sfinte, rasa lor va fi distrusă și spiritele lor vor fi supuse caznelor. Ei vor tipa și se vor jeli într-un pustiu nevăzut și vor arde într-un foc care nu se stinge niciodată. Acolo am mai observat ca un nor gros, prin care ochii mei nu puteau trece, căci din partea sa de jos nu se putea vedea partea sa de sus. Am mai văzut și flăcările unui foc aprins, asemănător cu niște munți strălucitori, clătinați de un vârtej și împinși la dreapta și la stânga. 22. Și i-am întrebat pe sfinții îngeri care erau cu mine și le-am spus: Ce este aceasta frumusețe? Nu se poate să fie cerul, ceea ce vad eu, acestea trebuie să fie

flăcările unui cuptor întins, aud strigate de durere, strigate de disperare. 23. Și el mi-a spus: Acolo, în locul în care te uiți, sunt supuse la cazne sufletele păcătoșilor și ale celor care au hulit, ale celor care au fost rău îndrumați, care au stricat ceea ce Domnul le-a spus prin gura profeților Săi. Căci se păstrează în cer listele cu numele lor și cu lucrările lor rele, și îngerii au luat cunoștință de ele și ei cunosc și pedepsele ce le sunt cuvenite, ei știu și ce îi așteaptă pe cei care și-au crucificat trupul lor și care au fost prizoniți de oamenii răi, pe cei care L-au iubit pe Dumnezeu, care nu și-au pus iubirea în aur și argint, care departe de a-și da corpul desfătărilor acestei lumi, și-au chinuit de bunăvoie trupul cu cazne. 24. La cei care din ziua nașterii lor nu au căutat să strângă bogații pământești ci s-au privit ca un spirit călător pe pământ. 23. Așa se purtau ei și totuși Dumnezeu i-a pus la numeroase încercări, dar spiritele lor au fost totdeauna găsite curate și nevinovate, pregătite să îl binecuvânteze pe Domnul, am însemnat în cărțile mele toată răsplata pe care o vor merita ei pentru că au iubit lucrările cerești mai mult decât pe ei înșiși. Iată ce a zis Domnul: Când erau asupriți de oameni rai, acoperiți de rușine și jigniri ei nu au încetat sama laude. Acum eu voi ridica spiritele lor până la lăcașul luminii, îi voi schimba pe cei care sunt născuți în întuneric și care nu le-au oferit onoarea la care le dădea dreptul credința lor. 24. Eu îi voi conduce în lăcașul splendorilor pe cei care au iubit Numele Meu, îi voi face să se așeze pe tronul gloriei și îi voi face să simtă o bucurie veșnică, căci judecata lui Dumnezeu este plină de dreptate. 25. El va da credincioșilor Săi o casă fericita, cât privește pe cei care

s-au născut în întuneric, ei se vor adânci și mai mult în întuneric pentru ca dreptii se vor bucura de o fericire fără margini. Păcătoșii văzându-i vor scoate strigate de disperare în timp ce dreptii vor trai în splendoare și onoare și vor cunoaște pe veci adevărul celor promise de un Dumnezeu pe care ei L-au iubit. Sfârșitul viziunii lui Enoh. Fie ca binecuvântarea și mila Domnului să coboare printre cei ce îl iubesc. Amin! Sfârșit